

I

Remains paper

1870

שִׁדוֹנִי *Sidonij*

תרחין *Tudh.*

mons ymo

ר' ש' Amoretti

315

Paris, 1840

φίλος

7c

01205

2

145

34

204505.

III

[Psalmen]

Psalmi
textu Hebraico.

=

[Am des Bibelanzeige Brosch. 1994]

STADT-BIBLIOTHEK
FRANKFURT AM MAIN.

Inc. Hebr. 56

Vel. 1. 1. 1. 1.

Prof.

5. 0. 2.

אשרי

7

גוים נחלתך ואחותך אפסי א
ארץ: תרועם בשבת ברזל ככלי
ינצד תנפצם: ועתה מלכים ה
השכילו הוסרו שפטי ארץ:
עבדו את יהוד ביראה וגילו ב
ברעדה: נשקו בר פן ואנף:
ותאבדו דרך כי יבער כמעט
אפו אשרי כל חוסי בו: ג

iii

מזמור לדוד בברחו מפני
אבשלום בנו: יהוד מה רבו צרי
רבים קמים עלי: רבים אמרים
לנפשי אין ישועתה לזבאלדים
סלה: ואתה יהוד מנן בעדי כ
כבודי ומרים ראשי: קולי אל
יהוד אקרא וענני מהר קולו ס
סלה: אני שכבתי ואישנה ה
הקיצותי כי יהוד יסמכני: לא
אירא מריפכות עם אשר מכיב
שתו עלי: קומה יהוד הושיעני
אלהי ביהבית את כל איבי לחי
שני רשעים שפרת: ליהוד ה
הישועה על עמך ברכתך סלה:

iiii

למנצח בנגינות מזמור לדוד
בקרא ענני אליו צדקי בצר ה
הרחבת לי חנוני ושמע תפילתי:
בני אש עד מהכבודי לברכה

ואיש אשרי לא הלך בעצת ר
רשעים ובדרך חטאים לא עמד
ובמשכ לצים לא ישב: כי אם
בתורת יהוד חפצו ובתורתו י
יהגה יזמם ולילה: ויהיה בעץ ש
שתול על פלגים אשר פרוי
יתן בעתו ועלתו לא יובול וכל
אשר יעשה יצליח: לא כן ה
הרשעים כי אם כפוף אשר ת
תדפנו רוח: על כן לא יקמו
רשעים במשפט וחטאים בעדת
צדיקים: כי יודע יודו דרך
צדיקים ודרך רשעים תאבד: ב
למה רגשו גוים ולאמים יהגו
ריקו יתצבו מלכי ארץ ורוזנים
בוסרי יהוד על יהודה ועל משיחו
ננתקה את מוסדותימו ונ
ונשליכה ממנו עבתימו ויחשב
בשמים ושחק ארבי ולעג למו:
אז ידבר אלימו באפך ובחרונך
יבהמו: ואני נסכתי מלכי על
ציון הר קדשי: ואספרה אל חק
יהוד אמר אלי בני אתה אני ח
יהלום ילדתך ושאול ממני ואתה

4.2.

A

Ad Bibliothecam Johannis-hartmanni
Beyeri-Frankfurtensir.

קרבם הוות קבר פתוח גרנס ל
לשונם יחליקון : האשימם א
אלדים יפרו ממעלותיהם ברכ
פשעיהם הדיחמו כי מרו בכ :
וישמחו כל חוסי כך לעולם י
ידבנו ותסך עלימו ויעלצו כג
אהבי שמך ופי אתה תברך צדיק
יהוד בצנה רצון תעטרנו : ו

למנצח בנגינות על השמינית
מומור לדוד : יהוד אל באפך ת
תנחנחי ואל בחמתך תיסרני :
חבני יהוד כי אמר לאני רפאני
יהוד כי נבחרו עצמי : ונפשי
נבחרה מאד ואתה יהוד עד מתי
שוכה יהוד חלצה נפשי הושיעני
למען חסדך : כי אין במות :
זכרך בשאול מי יודה לך ויגעתי
באנחתי אשחה בכל לילה מטתי
בדמעותי ערשי אמסה : עשושה
מבעס עיני עתקה בכל צוררי :
סודי ממוני כל פעליאון כי שמע
יהוד קול בבני : שמע יהוד ת
תחנתי יהוד תפלתי יקה : יבשו
ויבהלו מאד כל איבי ושבו
יבשו רגע :

שנין לדוד אשר שר ליהוד על

תאהבני ריק תבקשו בזב סלה :
ודעו כי חפלה יהוד חסיד לך י
יהוד ישמע בקראי אלי : רגוז
ואל תחטאו אמרו בלבבכם על
משכבכם ודומי סלה : זכרו :
זכרו צדק ובטחון אל יהוד ורבים
אומרים מי וראנו טוב נסה עלינו
אור פניך יהוד ונתת שמחה בלבי
מעת רגנס ותירושם רבו בשלום
יהוד אשכבה ואישן כי אתה י
יהוד לבדך לבטח תושיבני :

ה
למנצח אל החילול מומור
לדוד : אמרי האזינה יהוד בינה
הנגינה הקשיבה לקול שועי מלכי
ואלדי כי אליך אתפלל : יהוד
בקר תשמע קול בקר אערך
לך ואצפה : כי לא אל חפץ ר
רשע אתה לא יגרף רע : לא י
יתיצבו חוללים לנגד עיניך ש
טבאת כל פעליאון : תאבד ר
דברי בזב איש דמים ומרמה י
יתעב יהוד : ואני ברכ חסדך א
אבוא ביתך אשתחזה אל היכל
קדשך ביראתך : יהוד ינחני ב
בצוקתך למען שוררי הושר ל
לפני דרכך ופי אין בפיו נבונה

ואמרה שם יהוד עליון :
 למנצח על הגתות מזמור לדוד
 יהוד אדנינו מה אדיר שמך
 בכל הארץ אשר תנה הודך על
 השמים : מפי עורלים רונקים
 יסדת עז למען צורריך להשבית
 אויב ומתנקס : פי אראה שמך
 מעשה אצבעתיך ירח וכוכלים
 אשר בוננתה : מה אנש כי ת
 תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו :
 ותחסדנו מעט מאלדים וכבוד
 והדר תעטרתו : תמשילנו כ
 במעשה ידך כל שתה תחת ר
 רגלך : צנה ואלפים בלם וגם
 בהמות שוי : צפור שמים ורגי
 הים עובר ארחות ימים יהוד א
 אדנינו מה אדיר שמך בכל ה
 הארץ

למנצח עלמות לבן מזמור
 לדוד : אודה יהוד בכל לבי א
 אספרה כל נפלאותינו אשמחה
 ואעלצה בך אמרה שמך עליון
 ובשוב איבי אחור ובשולי ראבד
 מפניך : כי עשית כשפטך חיינו
 ישבת לכסא שופט צדק ונערת
 גוים אבדת רשע שמך מחית ל

דבר כוש בן ימיני יהוד אלהי
 בך חסיתי הושעני מכל רדפי ו
 וחצילני פן ישרף בארונה נפשי
 פרק ואין מציל : יהוד אלהי אם
 עשיתי זאת אסיר עול בכפיו אם
 גמלתי שלמי רע ואחלצה צ
 צוררי ריקם : ירדף אויב נפשי
 וישג וירמס לארץ חיי וכוכלי ל
 לעפר ישכן סלה : קומה יהוד
 באפק הנשא בעברות צוררי ו
 וערה אלי משפט ציית : ועדת
 לאמים תסובב ועליה למרום
 שוכה : יהוד וידן עמים שפטני
 יהוד מצדק וכתמי עלי : וגמר
 נא רעי רשעים ותכונן צדיק ו
 נבחן לבנות וכליות אלדים צדיק
 : מגני על אלדים מושע ישרי
 לב : אלדים שופט צדיק ואל
 זועם בכל יום : אם לא ישכח ח
 חרבו ילוש קשתו דרך : ו
 ויכוננה : ורו הכין בלי מות ח
 חציו לרלקים יפעל : הנה יחבל
 און והרה עמל וירד שקר : בור
 כרה ויחפרהו ויפלי בשחת יפעל
 וישוב עמלן בראשו ועל קדקדו
 חמסו ירד : אודה יהוד פצוקו

לעולם ועדו האויב תמו חרכות
 לנצח וערים נתשת אבד זכרם
 המה : ויהוד לעולם ישב בונן ל
 למשפט בסאור והוא ישפט תכל
 בצדק דין לאמים במישרים :
 ויהי יהוד משגב לדרך משגב ל
 לעתות בצרהו ויבטחו בך וידעי
 שמך פי לא עזבת דרשיך יהוד :
 זמרו ליהוד ישב ציון הגידו ב
 בעמים עלילותיו כי דרש דמים
 אותם זכר לא שכח צעקת עניים
 וחננני יהוד ראה עניי משכא
 מרומי משערי מות : למען א
 אספרה כל תהלתך בשערי בת
 ציון אנולה בישועתך : טבעו
 גוים בשחת עשו ברשת זו טבנו
 בלכדה רגלים : כודע יהוד מ
 משפט עטה בפעל כפיו נוקש
 רשע הגיון סלה : וישבו רשעים
 לשאולה כל גוים שכיחו אלדים
 : כי לא לנצח ישכח אביון תקות
 עניים תאבד לעד : קומה יהוד
 אל יעז אנוש ישפטו גוים על פ
 פניה : שיתה יהודי מורה להם
 ידעו גוים אנוש המה סלה :
 למה יהוד תעמד ברחוק תעלים

X.

Idem scriptum

לעתות בצרה : בנאות רשע י
 ידלק עניו תפשי במזמות זו ח
 חשכו : ביהודל רשע על תאות
 נפשו ובעצ ברך נאץ יהוד ורשע
 כנכה אפו כל ידרש אין אלדים
 כל מזמותיו יחילו וירכו בכל ע
 עת מדום משפטך מגדו כל
 צורריו ופיוח בהם : אמר בלבן
 כל אמוש לדר ודר אשר לא ב
 ברע : אלה פיהו מלא ומרמות
 ותוך תחת לשונו עמל ואון וישב
 במארב חצרים במסתרים יהרג
 נקי עיניו לחלכה יצפנו : יארב
 במסתר כאריה בסלה יארב ל
 לחטף עני יחטף עני במשכו ב
 ברשתו : ודכה ישלז ונפל ב
 בעצוביו חלכאים : אמר בלבן
 שכח אל הסתיר פניו כל ראה ל
 לנצח : קומה יהוד אל נשא ידך
 אל תשבח עניים : על מה נאץ
 רשע אלדים אמר בלבן לא ת
 תדרשוראתה כי אתה עמל ו
 וכעס תביט לתת בידך עליך י
 יעזב חלכה יתום אתה היית ע
 עוזר : שבר ורוע רשע ורע ת
 תדרוש רשעו כל תמצא : יהוד

200
 100
 100

דרכי

מלך עולם ועד אבדו גזים מ
 מארצו : תאות עניים שמעת
 יהוד תכין לבם תקשיב אוזנך : ל
 לשפט יתום דרך כל יסוף עוד
 לערץ אנש מן הארץ יא
 למנצח לדוד ביהוד חסיתי איד
 תאמר לנפשי נודי הרכם צפור
 בידנה הרשעים ידרכה קשת
 כוננו חצם על יתר לירות כמו
 אפל לישרי לב : כי השתות י
 יורסון צדיק מה פעל : יהוד ב
 בחכל קדשו יהוד בשמים כסאן
 עיניו חזו עפעפי ובהנו בני א
 אדם : יהוד צדיק יבחן ורשע ו
 ואחכ חמס שנאה נפשו : ימטר
 על רשעים פחים אש וגפרית ו
 ורוח זלעפות מנת בוסס : כי
 צדיק יהוד צדקות אהב ישר י
 יחזו פנימו ו יב

XI.

Tesyon

XII orfa
lin

A 3

מדרת גוללות : אשר אמרו
 ללשננו נבביר שפתינו אתנו מי
 ארון לנו : משד עניים מאנקת
 אבינוים עתה אקום ואמר יהוד
 אשית כישע יפח לו : אמרות
 יהוד אמרות טהורות כסף צורף
 בעליל לארץ מזקק שבעתים :
 אתה יהוד תשמרם תצרנו מן ה
 הדור זה לעולם : סביכ רשעים
 יתהלכך כרם זולות לבני אדם :

XIV
שכח

למנצח מזמור יג
 לדוד : עד אנה יהוד תשבחני כ
 נצח עד אנה תסתיר את פניך
 ממני : עד אנה אשית עצות ב
 כנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה
 ידום אויבי עלי : הביטה עניי
 יהוד אלדי האירה עיני פן אישן
 המות : פן יאמר אויבי יכלתיו צ
 צרי גילוי כי אמוש : ואני ובחסדך
 בטחתי יגל לבי בישועתך א
 אשירה ליהוד כי גמל עלי :

XIII
13

עצב

על בני אדם לראות חש משכיל
 דרש את אלהים | הכל סר וחדר
 נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד
 | הלא ידעו כל פעלי און אכלי
 עמי אכלו לחם יהוד לא קראו |
 שם פחדו פחד כי אלהים בדור
 צדיק | עצת עני תבטחו כי יהוד
 מחסרו | מיתן מציון ישועת
 ישראל בשוכ יהוד שכנת עמו
 יגל יעקב שמח ישראל | טו
 משמר לדוד יהוד מי יגור
 באהלך ומי ישכן בהר קדשך |
 חורך תמים ופעל צדק ודבר
 אמת בלבבו | לא רגל על לשנו
 לא עשה לרעה רעה וחורפה
 לא נשא על קרבו ונכוח בעיניו
 נמאס ואת יראי יהוד יכבד נ
 נשבע להרע ולא ימר | כספו
 לא נתן בנשך ושחד על נקי לא
 לקח עשה אלה לא ימוט לעולם
 מבטם לדוד שמרנו אל כי
 חסיתי בך | אמרתי ליהוד אדני
 אתה טובתי כל עליך ולקדושים
 אשר בארץ חמה ואדירי כל ח
 חפצי בם | ידנו עצבותם את
 בודו כל אסד נסביותם

XVII

XVI

ובל אשא את שמותם על שפתי
 | יהוד מנת חלקי וכנסי אתה
 תומך גורלי | חבלים נפלו לי
 כנעמים אף נחלת שפרה עליו
 אכר את יהוד אשר יעצני אף
 לילות ישרוני כליותי | שותי
 יהוד לגודי תמיד כי מוכני כל
 אמוט | לכן שמח לבי ויגל כ
 כבודי אף בשירי ישכן לבטח |
 כי לא תעזב נפשי לשאול לא
 תתן חסידך לראות שחת | ת
 תודעני ארח חיים שבע שמחות
 את פניך נעימות בימינך נצח |

XVII

תפלה לדוד שמעה יהוד צדק
 הקשיבה רנתי האזינה תפילתי
 בלא שפתי מרמה | מלפניך מ
 משפטי יצא עינך תחזינה מ
 משרים | בחנת לבי פקדת לילה
 צרפתי כל תמצא זמותי בלי
 יעבר פי | לפעולת אדם בדבר
 שפתך אני שמרתי ארחת פריץ
 ותמוך אשרי במעגלותיך בל
 נכמו פעמי | אני קראתיך כי
 תענני אל הט אזנך לי שמע א
 אמרתי | הפלה חסידך מושע
 חוסים ממתקדמים בימינך |

שמרני באשון בתעין בעל כ
 כנפך תסתירני : מפני רשעים
 זה שדוני אויבי כנפשי יקפו עליו
 חלבמן סגרו פימו דברו בגאות
 : אשורנו עתה סבבני עיניהם
 ושיחו לנשות בארץ : דמיונו
 באריו יכסף לטרף וככפיר ישב
 במסתרים : קומה יהוד קדמה
 פניו הכרעוהו פלטה נפשי מ
 מרשע חרפך : מפתים ידך
 יהוד מפתים מחלד חלקם בחיים
 ויצפונך תמלא בטנם ישבעו ב
 בנים והניחו יתום לעולליותם :
 אני בעדך אחזה פניך אשבעה
 בחקר תמונתך : יח
 למנצח לעבד יהוד לדוד אשר
 דבר ליהוד את דברי חשירה ה
 הזאת ביום הציל יהוד אתו מכף
 כל אויביו ומיד שאול : ואמר
 ארחמך יהוד חזקי : יהוד סלעי
 ומצודתי ומפלטי אלי צורי א
 אחסהבו מגני וקרן ישעי
 משגי : מחלל אקרא יהוד ומן
 אויבי אושע : כי אפגוני חבלי מ
 מות ונחלי בליעל יבעתני וחבלי
 שאול סבבני קדמוני מוקשי מ

272

272

X 117

117

לכנדי וחקתי לא אפיר מני :
ואחי תמים עמו ואשתמר מעוני
: וישב יהוד לי בעדקי ככר ידי
לגד עיניו : עם חסיד תתחסד
ועם גבר תמים תתמם ועם נבר
תתברר ועם עקש תתפתל וכי
אתה עם עני תושיע ועינים ר
רמות תשפיל : כי אתה תאיר נ
כרי יהוד אלדי וגיה חשפי : כי
בך ארץ גדוד ובאלי אדלג ש
שור : האל תמים דרכו אמרת
יהוד צרופה מגן הוא לכל ה
חסים בו וכי מי אלוז מבלעדו
יהוד ומי צור זולתי אלדינו והאל
המאזני חיל ויתן תמים דרכי
: משנה רגלי באילות ועל כ
במתי יעמידני : מלמד ידי ל
למלחמה ונחתה קשת נחושה
זרועתי : ותתן לי מגן ישעך ו
וימנך תסעדני וענותך תרפני
תרוב צעדי תחתי ולא מעדו
קדסלי : ארדף אויבי ואשיגם
ולא אשוב עד בלותם ואמחצם
ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי :
ותאזני חיל למלחמה תכריע
קמי תחתי ואויבי נתת לי ערף

למשנאי אצמותם : ישועה ואין
מושיע על יהוד ולא ענם : ו
ואשחקם כעפר על פני רוח
כטיט חיצות אריקסו תפלומו מ
מרכי עם תשימני לראש גוים
עם לא ידעתי יעבדוני : לשמע
אין לשמע לי בני נבר יכחשו לי
: בני נבר יבלו ויחרגו מ
ממסגרותיהם : חי יהוד וברוך
צורי וירום אלדי ישעי : האל ה
הנותן נקמות לי וידבר עמים ת
תחתי : מפלטי מאויבי אף מן
קמי תרוממני מאיש חסם תצילני
: על כן אודך בגוים יהוד ו
ולשמך אומרה : מגדל ישועות
מלכו ועשת חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם : יש
למנצח מזמור לדוד : השמים
מספרים כבוד אל ומעשה ידיו
מגיד דרכיו : יום ליום יביע א
אמר ולילה ללילה יחזה דעת :
אין אמר ואין דברים בלי נשמע
קולם : בכל הארץ יצא קום ו
ובקעה תכל מליהם לשמש שם
אהל בהם : והוא כחתן יצא
מחפתו ישיש כנפור לריון ארצו

xix

קדשו בגברות ישע כיננו אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו ב
בשם יהוד אלדינו נזכיר ו הכה
כרעו ונפלד ואנחנו קמנו ו
ונתעורר יהוד הושיעה המלך
ועננו ביום קראנו כא

למנצח מזמור לדוד יהוד ב
בעקב ישמח מלך ובישועתך מה
יגל מאד תאות לבו נתתה לו
וארשת שפתיו בל מנעת סלה
ביתקדמנו ברכות טוב תשית
לראשו עטרת פז חיים ישאל מ
כמך נתתה לו ארץ ימים עולם
ועד גדול כבודו בישועתך הוד
והוד תשנה עליו כי תשיתנה
ברכות לעד תחדנה בשמחה ל
את פניך כי המלך בטח ב
ביהוד ובחסד עליון בל ימוט
תמצא ידך לכל איבך ימונך ת
תמצא שבאך תשיתמו וכתבנו
אש לעת פניך יהוד באפו י
יבלעם ותאכלם אש פרימו מ
מארץ תאבד וזרעם מפני אדם
כי נטו עליך רעה חשבו מזמה
בל יוכלו כי תשיתמו טבח ב
במיתריך תכונן על פניהם

רומה יהוד בעקב

מקצה השמים מוצא ותקופתו
על קצתם ואין נסתר מחמתו
תורת יהוד תמימה משיבת נפש
עדות יהוד נאמנה מחכימת פתי
פקודי יהוד ישרים משמחי לב
מצות יהוד ברה מאירת עינים
ידאת יהוד טהורה עמדת לעד
משפט יהוד אמת צדק יהוד
הנחמדים מזהב ומפז רב ו
ומתוקים מדבש ונפת צופים
גם עבדך נזדר בהם בשמרים
עקב רב ו שגיאות מו יכין מ
מנסתרות נקני גם מודים ח
חשוד עבדך אל ימשלו בי אז
איתם ונקיתי מפשע רב יהוד ל
לרצון אמרי פי והגיון לבי ל
לפניך יהוד צורי וגאלי כף
למנצח מזמור לדוד יענק
יהוד ביום צרה ישגבך שם א
אלדי יעקב ושלח עזרך מקדש
ומציון יסעודך ו הוד כל מ
מבחתך ועולתך ידשנה סלה
יתן לך כל בכך וכל עצתך ימלא
ברננה בישועתך ובשם א
אלדינו נדגל וימלא יהוד כל י
משאלותיך ו עתה ידעתי כי
הושיע יהוד משיחו יעננו משמי

Spanner selbst in der Hand

A 5.

נשירה ונזכרה ונזכרת : כב
 למנצח על אילת השחר מזמור
 לדוד : אליאלי למה עזבתני
 רחוק מישועתי דברי שאנתי :
 אלדי אקרא וזמם ולא תענה
 ולילה ולא דמיה לי : ואתה
 קדוש יושב תהלות ישראל : בך
 בטחו אבותינו בטחו ותפלטנו :
 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו
 ולא בוש : ואנכי תולעת ולא
 איש חרפת אדם ובזוי עם : כל
 דאי תלעינו לי יפטרנו בשפה
 יניעו ראשו גל אל יהוד יפלטנו
 יצילונו כי חפץ בו : כראתה ג
 גוחי מבטן מבטחי על שדר אמי
 : עליך השלכתי מרחם מבטן א
 אמי אלי אתה : אל תרחק ממני
 כי צרה קרובה כי אין עוזר : ס
 סבבני פרים רבים אפירי בשן
 כתרובי : פצו עלי פיהם אריה
 טרף ושאו : פמים נשפכתי ו
 והתפרדו כל עצמותי היה לבי
 כדונג נמס בתוך מעי : יבש כ
 כחרש כחי ולשוני מדבק מ
 מלקחי ולעפר מות תשפתחני
 סבבני כלבים עדת מרעים ה

הקפוני כדאי יחי דגלו ואספר
 כל עצמתי המה יפשו וראו כי
 חלקו כדאי להם ועל לבושי :
 יפילו גורל : ואתה יהוד אלת
 תרחק אילותי לעזרתי חושה :
 הצילה מחרב נפשי מיד כלב :
 יחידתי : וחשיעני מפ' אריה ו
 ובקרני ראמים עניתני אספרה
 שמך לאחי בתוך קהל אהלה :
 יראי יהוד הלהת כל זרע יעקב
 כבדוהו וגורו מפניו כל זרע י
 ישראל : כי לא בזה ולא שקץ
 ענת עני הלא הסתיר פניו מ
 ממנו ובשועו אליו שמעו ומאתך
 תהלתי בקהל רב נדרי אשלים
 נדרי דאיו ואכלו עמים וישבעו
 יחללו יהוד ודשו יחי לכבכם
 לעד וזכרו וישבו אל יהוד כל
 אפסי ארץ וישתחוו לפניך בלי
 משפחות גוים : כי ליהוד ה
 המלכה ומושל בגוים : אכלו
 וישתחוו כל דשני ארץ לפניו :
 יכרעו כל יורדי עפר וכפשו לא
 חיה : זרע יעבדנו יספר לאדני
 לדוד : יבאו ויגידו עזקתו לעם
 נולד כי עשה : כג

כרע
 כארי

XXIII

זה מלך חכבוד יהוד צבאות הוא

מלך הכבוד סלה כה

לדוד אליך יהוד נפשי אשא ויגא

אלדי בך בטחתי אל אבושה אל

יעלצו איבי לי וגם כל קודק לא

יבשו יבשו חבגדים ריקם ודרכיך

יהוד הודיעני וארחתיך למדני

הדריכני באמתך ולמדני כר א

אתה אלדי ישעי אותך קרתי כל

היום וזכר רחמיך יהוד וחסדיך

בי מעולם הזה חטאת נעורי

ונפשתי אל תזכר כחסדך וזכר לי

אתה למען טובך יהוד טוב ו

ישר יהוד על כן יורה חטאים

בדרך וידרך עניים במשפט ו

וילמד עניים דרכו כל ארחות

יהוד חסד ואמת לנצרי ברייתו

ועדתי למען שמך יהוד וסלחת

לעוני כי רב הוא מידה האיש

ירא יהוד יורגו בדרך יבחר ו

נפש בטוב תלין וזרעו יירש א

ארץ סוד יהוד ליראיו ובריתו

להודיעם עיני תמיד אל יהוד

כי הוא יוציא מרשת רגלו פנה

אלי וחבני כי יחיו ועני אני וצ

צלות לבכי הרחיבו במצוקתי

ווצאני ראה עיני ועמלי ושא

מזמור לדוד יהוד רעי לא

אחסף בנאות דשא ירבצני על

מי מנהות ינהלני ונפשי ישוב

ינחני במעגלי צדק למען שמו

וגם כי ארך בנא צלמות לא

אירא רע כי אתה עמדי שבטך

ומשענתך המה ינחמני ותעריך

לפני שלחן נגד צדרי ושנת ב

בשמך ראשי כוסי רוחך טוב

וחסד ירדפני כל ימי חיי ו

ושבת בלית יהוד לארך ימים

לדוד מזמור

ליהוד הארץ ומלואה תכל ו

יושבי בה פי הוא על ימים

יסדה ועל נהרות יכוננה מר

יעלה בור יהוד ומי יקים במקום

קדשו ונקי כפים ובר לבב אשר

לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע

למרמה ישא ברכה מאת יהוד

וצדקה מאלדי ישעו זה דוד

דרשו מבקשי פניך יעקב סלה

שאו שערים ראשיכם והנשא

פתחי עולם ויבא מלך הכבוד

מירזה מלך הכבוד יהוד עזו ו

וגבור יהוד גבור מלחמה שאו

שערים ראשיכם ושאו פתחי ע

עולם ויבא מלך הכבוד מירזה

24

לכל חטאתי ו ראה איכי בירדני
ושנאת חמס שנאני ו שמרה ב
נפשי והצילני אל אבוש כי ח
חסיתי בד ו תם ושר יצרני כי
קויתך ופרה ארזים את ישראל
מכל צרותי כו

XXVI

לרד שפסני יהוד בי אני בתמי
הלכתי וביהוד בטחתי לא א
אמער ו פחנני יהוד ונסני צרפה
כלותי ולבי כי חסדך לנגד ע
עיני וחתה לתי באמיתך ו לא
ישכתי עס מתי שוא ועס
נעלמים לא אבא ו שנאתי קהל
מרעים ועס דרשעים לא אשב ו
ארחץ בנקרון כפי ואסובבה את
מזבח יהוד ו לשמע בקול ת
תורה ולספר כל נפלאותך ו י
יהוד אהבתי מעון ביתך ובקום
משכן כבודך ו אל תאסף עס ח
חטאים נפשי ועס אנשי דמים
חיי ו אשר בידים זמה וימים
מלא שחר ו ואני בתמי אלך פ
פרני וחנני רגלי עמדה במישור
במקלים אברך יהוד כו

XXVII

לדוד יהוד אורי ושעי ממי אירא
יהוד מעוז חיי ממי אפחד ובקרוב

עלי מרעים לאכל את בשרי צ
צרי ואיכי לי המה בשלי ונפלו
אם תחנה עלי מחנה לא ירא ל
לבי אם תקום עלי מלחמה ב
בזאת אני בוטח ו אחת שאלתי
מאת יהוד אותה אבקש שבתי ב
בבית יהוד כל ימי חיי לחיות ב
בנועם יהוד ולבקר בחכלובי
יצנני בסכה ביום רעה יסתרני
בסתר אהליו בעור ירוממו ו
ועתה ירום ראשי על איכי ו
סכיכתי ואזבחה באהליו ובוית
תרועה אשירה ואזמרה ליהוד ו
שמע יהוד קולי אקרא וחנני ו
וענני ו לך אמר לבי בקשו פני
את פני יהוד אבקשואל תסתר
פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי היית אל תטשני ואל ת
תעזבני אל ידי ושעי ו בי אבי ו
ואמי עזבני ויהוד יאספני ו ה
הורני יהוד דרכך ונחני בארח
מישור למען שוררני אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עידי שקר
ויפח חמס ו לה לא האמנתי לראות
בטוב יהוד בארץ חיים ו קוה
אל יהוד חזק ואמץ לבך וקוה
אל יהוד כו

עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים
קול יהוד חוצב להבות אש :
קול יהוד חיל מדבר יהוד
מדבר קדש : קול יהוד יחולל
אילות וחשף יערות ובהיכלו
כל יאמר כבוד : יהוד למבול
ושב וישב יהוד מלך לעולם :
יהודו לעו לעמו יתן יהוד יברך את
עמו בשלום :
מזמור שיר חנכת הבית ליהוד :
אנומק יהוד כי דליתני ולא
מחת איבי לי יהוד אלדי שיעתי
אליך ותפאני : יהוד העלית מן
שאול נפשי חיותני מירדי בור :
זמור ליהוד חסידיו והודו לזכר
קדשו : כי רגע באפן חיים ב
ברצונו בערב ילך בכי ולבקר
רנה ואני אמרתי בטלוי בל א
אמוט לעולם : יהוד ברצנך ה
העמדתה להרדי עז הסתרת פ
פניך הייתי נבהל : אליך יהוד א
אקרא ואל אדני אתחנן ומה בצע
בדמי ברדתי אל שחת היווד ע
עפר היגיד אמתך : שמע יהוד
וחנני יהוד היה עוזר ליוהפכת
מספדי למחול לי פתחת שקי ו
ותאזרני שמחה : למען חמרך

XXVIII

לדוד אליך יהוד אקרא צהרי אל
ותחרש ממני פן תחשה ממני ו
ונמשלתי עם ירדי בור : שמע
קול תחנוני בשועי אליך בגשאי
ודי אל דביר קדשך אל תמשכני
עם דשעים ועם פעלי און רברי
שלום עם דעיהם ודעה בלבבם
תן להם בפעלם וכדע מעוליהם
כמעשה ידיהם תן להם השב
גמולם להם : ביד לא יבינו אל
פעלת יהוד ואל מעשה ידיו י
יהרסם ולא יבנם ברוך יהוד כי
שמע קול תחנוני : יהוד עז
ומגני בן בטח לבי ונעזרתי ויעלו
לבי ומשירי אהורני יהוד עז
למו ומעוזי ישועות בשיחו הוא
הושיעה את עמי וברך את
נחלתך ורעט ונשאם עד העולם
מזמור לדוד הבן
ליהוד בני אלים חבו ליהוד כ
כבוד ועזו חבו ליהוד כבוד שמו
השתחוה ליהוד בהדרת קדש :
קול יהוד על המים אל הכבוד
הרעים יהוד על מים רבים וקול
יהוד בלח קול יהוד בהדר וקול
יהוד שובר ארזים וישבר יהוד
את ארזי הלבנון : וירקדם כמו

XXIX

Handwritten notes in Hebrew script, including phrases like "השתחוה ליהוד" and "קול יהוד".

פבור ולא ידם יהוד אלדי ל
לעולם אורדי : לא

למבצח מזמור לדוד : בך יהוד
חסיתי אל אכושע לעולם ב
בצדקתך פלטניו הטח אלי אונך
מהרה הצילני היה לי צור מ
ימעו לבית מצות לחושעני :
ברטלע ומצודתי אתה ולמען
שמך תנחני ותנחלני : תוציאני
מרשת זו טמני לי כי אתה מעזי
: בידך אפקיד רוחי פדית אותי
יהוד אל אמתו שנאתי השמרים
הכלי שוא ואני אל יהוד בטחתי
: אגלה ואשמהו בחסדך אשר
ראית את עניי ורעת בצרות נ
נפשי : ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי : חנני י
יהוד כי צר לי עששה בכעס
עיני נפשי ובטני : כי כלו ביגון
חיי ושנתי באנחה כשל בעוני
כחי ועצמי עששו : מכל צרתי
הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד
למידעי ראי בחנין נדדו ממני :
נשכחתי במת מלך הייתי ככלי
אכז : כי שמעתי דבת רבנים מ
נגור מסביב בחוסדם יחד עלי

לקחת נפשי זממו : ואני עליך
בטחתי יהוד אמרתי אלדי אתה
בידך עתותי הצילני מיד אויבי
ומדדני והאירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך : יהוד אלא
אכושע כי קראתך יבשו רשעים
ידמי לשאול : תאלמנה שפתי
שקר והיזכרות על צדיק עתק
בגאווה ובכו ומה רב טיבך אשר
צפנת ליראך פועלת לחוסים
בך נגד בני אדם : תסתירם ב
בסתר פניך מרכסי אש תצפנם
בסלה מריב לשונות : ברוך י
יהוד כי הפליא חסדו לי בעיר
מצור : ואני אמרתי בחפזי נ
נגזרתי מנגד עיניך אכן שמעת
קול תחנוני בשועי אליך : אהבו
את יהוד כל חסידיו אמונים נ
נוצר יהוד ומשלם על יתר עשה
גאווה : חזקי ויאמן לבבכם כל
המיוחלים ליהוד : לב
לדוד משכיל אשר יכשני פשע
כסוי חטאה : אשרי אדם לא י
יחשב יהוד לו עון ואין ברוחו ר
רמיה : כי יחזור שתי בלו עצמי
בשאנתי כל היום : בייחוס ו
פניו יאמר : *quod non est factum, clamare de iustitia*
respon

32
quod non est factum, clamare de iustitia
respon

יצאם | כנגד מי האם נתן
 באצרות תהומות | ירא מיהוד
 כל הארץ מפני יגרו כל ישיבי
 תכלו כי הוא אמר ויהי הוא צנה
 ויעמד | יהוד הפיר עצת גוים
 הניא מחשבות עמים | עצת יהוד
 לעולם מעמד מחשבות לבו ל
 לדר ודרו אשרי הגוי אשר יהוד
 אליו העם בחר לנחלה לו :
 משמים הביט יהוד ראה את כל-
 בני האדם | ממכון שבתו ה
 השגיח אל כל יושבי הארץ : ה
 היצר יהוד לבם המבין אל כל-
 מעשיהם : אין המלך נוטע ברב
 חיל גבור לא יגאל ברכ בח :
 שקר הסוס לתשועה וברוכ ח
 חילו לא ימלט : הנח עין יהוד
 אל יריאיו למיחלים לחסדו : ל
 להציל ממות נפשים ולחיותם ב
 ברעב : נפשנו חפתה ליהוד ע
 עורנו ומגננו הוא : כי בו ישמח
 לבנו כי בשם קדשו בטחנו :
 יהי חסדך יהוד עלינו כאשר י
 יחלנו לך : לך
 לרוד בשנותו את טעמו לפני
 אבימלך ויגרשהו וילך : אברהם

ולילה תכפר עלי דך נהפך ל
 לשדי בחרבוני קץ סלה : ח
 חטאתי לאודיעך ועוני לא כסיתי
 אמרתי אודח עלי פשעי ליחור
 נאתה בשאת עון חטאתי סלתעל
 זאת יתפלל כל חסיד אלה ל
 לעת מצא רק לשטף מים רבים
 אלו לא יגיעו : אתה סתר לים
 מצר תצרני רני פלט תסובבני
 סלה : אשכילך ואורך בדרך זו
 תלך איצחק עליך עיני : אלת
 תהי פסוס כפרד אין הבין כ
 במתגורסן עריו לבלום כל ק
 קרוב אלה : רבים מבאובים ל
 לרשע והבוסח ביהוד חסד י
 יסובבנו שמחו ביהוד וגילו צ
 צדיקים וחרנינו כל ישרי לב :
 רננו צדיקים
 לג
 ביהוד לישרים נאוו תהלה :
 הודו ליהוד בכבוד בנבל ע
 עשור וזמרילו : שירו לו שיר
 חדש הטיבו נג בתרועה : כי
 ישר דבר יהוד וכל מעשהו ב
 באמונה : אהב צדקה ומשפט
 חסד יהוד מלאה הארץ : בדבר
 יהוד שמם נעשו וברוח פיו כל

164
 165
 166

33.

32

צדיק וכלם יצילנו יהוד ושמר
 כל עצמותיו אחת מהנח לא כ
 נשברה תמותת דשע רעה ו
 ושנאי צדיק יאשמו ופחה יהוד
 נפש עבדיו ולא יאשמו כל ה
 החוסים בו : לה
 לדוד יריבה יהוד את ירבי לחם
 את לחמי : החזק מגן וצנה ו
 וקומה בעזרתו : ודק חנית ד
 וסגור לקראת דדפי אמר לנפשי
 ישועתך אני : יבשו ויבלמו מ
 מבקשי נפשי וסגור אחר ויחפרו
 חשבי רעתי : יהיו כמוץ לפניך
 רוח ומלאך יהוד רוחה : יהי
 דרכם חשך וחלקקות ומלאך
 יהוד רדפם : כי חנם טמנו לי
 שחת רשתם חנם חפרו לנפשי
 : תכלאו שואה לא ידע ורשתו
 אשר טמן תלברו בשואה ופל
 בה : ונפשי תגיל ביהוד תשיש
 בישועתו : כל עצמתי תאמרה
 יהוד מי כמוך מציל עני מחזק מ
 ממנו ועני ואביון מגדלו ויקמוץ
 עדי חמס אשר לא ידעתי
 ישאלוני : ישלמוני רעה תחת
 טובה שכול לנפשי : ואני

את יהוד בכל עת תמיד תהלתו
 בפיו יהוד תתהלל נפשי ישמעו
 ענוים ושמחו וגדלו ליהוד אתי
 וברוממה שמו יחדו דרשתי את
 יהוד וענני ומכל מגורותי ה
 הצילני : הכיטו אליו ונחרו
 ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא
 ויהוד שמע ומכל צרותיו ה
 הושיעו : וחנה מלאך יהוד סביב
 ליראיו ויחלצם : טעמו וראוי
 טוב יהוד אשרי הגבר יחסה בו
 : יראו את יהוד קדושו כי אין
 מחסור ליראיו : כפידים רשו
 ורעבו ודרשי יהוד לא יחסרו
 כל טוב : לכו בניס שמעו לי
 יראת יהוד אל מרדם : מי האיש
 החפץ חיים אהב ימים לראות ט
 טוב : נצר לשונך מרע ושפתיך
 מדבר מרמה וסור מרע ועשה
 טוב בקש שלום ורדפה : עיני
 יהוד אל צדיקים ואזני אל ש
 שועתם : פני יהוד בעשוי רע
 לחברית מארץ זכרם : צעקו
 ויהוד שמע ומכל צרותם הצילם
 : קרוב יהוד לנשכרי לב ואת
 דבאי רוח וישע : רבות רעות

36

תחנה צדקך כל היום תהלתך :
לֹא לִמְצָא לַעֲבֹד
יְהוָה לְדָרוֹד : נָא פֶשַׁע לְרַשָּׁע
בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פֶּתַח אֱלֹהִים לִנְגֹד
עֵינָיו : כִּי תִחְדָּק אֵלָיו בְּעֵינָיו
לִמְצָא עֹנֵוֹ לְשֹׂא : דְּבַר־פִּי
אֶן וּמִרְמָה וְדַל לְהַשְׁכִּיל לְהַטִּיב :
אֶן יִיחָשֶׁב עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְתִיַּעַב עַל־
דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב רַע לֹא יֵאֵס :
יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֲסֹדֶךָ אֲמוֹנֶתְךָ
עַד־שָׁחִים : צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־
אֵל מִשְׁפָּטְךָ תְּהוֹם רַבָּה אִם
וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה : מִהִיקָר
חֲסֹדֶךָ אֱלֹדִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל
בְּנִפְיָךְ יַחֲסִיִּן : יְדִין מִדָּשָׁן בֵּיתְךָ
וְנָחַל עֲדִיבָךְ תִּשְׁקֶם : כִּי עֲמָךְ
מִקּוֹר חַיִּים בְּאֵרְךָ נִרְאָה אֹר :
מִשׁוֹן חֲסֹדֶךָ לִיּוֹדֶעַ וְעֲדִקְתְּךָ
לְיִשְׁרֵי־לֵב : אֶל־תִּבְנֹאֵנִי רִגְלִי
גֹאֲוָה וְיָד רַשָּׁעִים אֶל־תִּנְדָּנִי :
שֵׁם כְּפָלוֹ פֶּעֶל־יָאֵן דָּחוּ וְלֹא־
יִכְלֹקִים : לֹא לְדָרוֹד־אֶל־
תִּתֹדֶר בְּמִרְעִים אֶל־תִּקְנָא בְּעֵשֶׂי
עוֹלָה : כִּי כִחְצִיר כִּהְרָה וַיִּמְלֹךְ
וּכְיִרְק דָּשָׁא יִכְלֹן : בְּמַח בִּיהוֹד
וְעִשָּׂה טוֹב שִׁכָן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה

37

בְּחִלּוֹתֶם לְבוֹשֵׁי שָׂק עֲמִיתִי בְּצוֹם
נִפְשִׁי וְתַפְלִיתִי עַל־חִיקִי תִשׁוּב :
בָּרַע כָּאֵחַ לִי הַתְּהַלֵּכְתִּי כְּאֶבֶל־
אֵם קָדֵר שְׁחוֹתִי : וּבְצִלְעֵי שִׁמְחֹה
וְנֹאסְפֹה נֹאסְפֹה עָלַי נָכִים וְלֹא־
יִדְעִתִּי קִרְעֹה וְלֹא דְמוּ : בְּחִנְפִי
לְעִגִּי מִעוֹג חֲרוֹק עָלַי שְׂנִימוּ :
אֲדִיכֶמָה תִּרְאָה הַשִּׁיבָה נִפְשִׁי
מִשׁוֹאֵהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי :
אוֹדֶךָ בְּמַחֲלֶרֶב בְּעַם עֲצוֹם אֶ־
אֶהְלֶכְךָ וְאֶל־יִשְׁמָחֹה לִי אֵיבִי שָׁקֵר
שִׁנְאִי חֹנֵם יִקְרַע־עֵינָי : בִּירְלֹא
שְׁלוֹם יִדְבְּרוּ וְעַל־רִגְעֵי־אֶרֶץ
דְּבַר־יִרְמְיָהוּ יִחְשְׁכוּן : וְיִרְחִיבוּ
עָלַי פִּיחִם אֲמָרוּ הָאֵחַ הָאֵחַ רִאֲתָה
עֵינָיו : רִאֲתָה יְהוָה אֶל־תַּחֲרֹשׁ
אֲדִי אֶל־תִּרְדּוֹק מִמֶּנִּי : הָעִידָה
וְהִקְיָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹדִי וְאֲדִי
לְרִיבִי : שִׁפְטֵנִי בְּצִדְקָךָ יְהוָה
אֱלֹדִי וְאֶל־יִשְׁמָחֹה לִי וְאֶל־יִאֲמָרוּ
בְּלִבָּם הָאֵחַ נִפְשִׁינוּ אֶל־יִאֲמָרוּ
בְּלַעֲנֹהוּ : יִבְשׁוּ וְיִחְפְּרוּ יִתְּלוּ
שִׁמְחֵי רַעֲתִי דְּבִשׁוּ בִּשְׁתִּי וּבִלְמָה
הַמְּנִדִילִים עָלַי : וְלָנוּ וְיִשְׁמָחֹה
חִפְצֵי צִדְקִי וַיִּאֲמָרוּ תְּמִיד יִגְדֵּל
יְהוָה חֲחִפֵּץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ וְלִשְׁנוֹ

מחנה צדקך כל היום תהלתך

לֹא לִמְצָא לַעֲבֹד

B B

והתענג על יחודה ויתן לך מ
 משאלות לבבך : גול על יהודי
 דרכך ובטח עליו וזוא יעשה :
 והוציא כאור צדקך ומשפטך כ
 כצדקים : דום ליהודה והתחולל
 לו אל תתחר במצליח דרכו כ
 באיש עשה מזמות : הרף מאף
 ועזב חמה אל תתחר אך להרע :
 כי מרעים יכרתו וקני יהודי ה
 חמה ירשו ארץ : ועוד מעט
 ואין רשע והתבוננת על מקומו
 ואיננו : וענדם ירשו ארץ ו
 והתענגו על רב שלום : זמס ר
 רשע לצדיק וחזק עליו שבו :
 אדני ישחק לו כי ראה כי יבא י
 יזמו חרב פתחו רשעים ודרכו
 קשתם להפיל עני ואביון ל
 לטפוח ישרי דרך : חרבם תבוא
 בלבם וקשתותם תשברנה : טוב
 מעט לצדיק מהמון רשעים ר
 רבים : כי זרועות רשעים ת
 תשברנה וסומך צדיקים יהודי :
 יודע יהודי ימי תמיכם ונחלתם
 לעולם תהיה : לא יבטו בעת
 רעה ובימי רעמון ישבעו : כי
 רשעים יאכזרו ואיבי יהודי פיקר

כפ

bnd in his
 dnt dicitur

affligit
 iustos et
 non dirigit
 iustos

nra
 104

כתרש לא אשמע וכאלם לא
 יפתח פיו ואהי כאיש אשר לא
 שמע ואין בפיו תוכחות וכירך
 יהוד הנחלת אתה תענה אדני
 אלדי : כי אמרתי פן ישמחו לי
 במוטרגלי עלי הגדולי : בראני
 לצלע נכון ומכאבי נגדי תמיד
 : כי עוני אני אדאג מחטאתי
 ואיבי חיים עצמי ורבו שבאי
 שקר : ומשלמי רעה תחת טובה
 ישטנוני תחת רדפי טוב : אל
 תעזבני יהוד אלדי אל תרחם
 ממני : הושה לעזרתי אדני
 תשועתי : **ל**

39 **למנצח** לידותיו מזמור לדוד :
 אמרתי אשפרה דרכי מחטוא
 בלשוני אשמרה לפי מחסום
 בעד רשע לגדי נאלמתי דומיה
 וחשתי מטוב וכאבי נעבר : חס
 לפי בקרבי בהגני תבער אש ד
 דברתי בלשוני : והודיעני יהוד
 קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה
 חדר אני : הנה טפחותי נתתה
 ימי וחללי כאין נגדך אך מה חבל
 פל אדם נצב סלה : אך בעלם
 יתהלך איש אך חבל יהמיון

לאיש שלום : פשעים נשמרו
 יהודי אחריה רשעים נכרתה :
 ותשועת צדיקים מיהוד מעולם
 בעת צרה : והעזרם יהוד
 ופלטם ופלטם מרשעים ו
 ויושעים ביחסו בו : **לח**
 מזמור לדוד לחזקיר : יהוד אל
 בקצף תוכיחני ובחמתך
 תיסרני : כי חצק נחת בי
 ותנחת עלי דרך : אך מהם
 בכשרי מפני ועמך אין שלום
 בעצמי מפני חטאתי וכי עונותי
 עמרו ראשי כמשא כבד יכבדו
 ממני : הבאשו נבקי הבורתי
 מפני אורתי נעויתי שחותי עד
 מאד כל היום קדר הלכתי וכי
 כסלי מלאו נקלה ואין כתום
 בכשרי : נפתתי ונדכיתי עד
 מאד שאנתי מנהמת לפי : אדני
 נגדך כל תאותי ואנחותי ממך
 לא נסתרהו לפי סחרחר עזבני
 כחי ואור עיני גם הם אן אאתי :
 אוכי ורעי מגד נגעי יעמדו
 וקרובי מרחק עמדו : וינקשו
 מבקשי נפשי ודרכי רעתי דברו
 הונת ומרמות כל היום יהגו ואני

38.

יצבר ולא ירע מי אספס וועתה
 מה קייתי יהוד תוחלתי לך היא
 מכל פשעי הצילני חרפת נכל
 אל תשימני ונאלמתי לא אפתח
 פי כי אתה עשית : הסר מעלי
 נגעך מתגרת ידך אני כליתי :
 בתוכחות על עון יסרת איש ו
 ותמס כעש חמורו אך הבל כל
 אדם סלה : שמעה תפילתי יהוד
 שועתי האזינה ואל דמעתי
 אל תחרש כיגר אנכי עמד
 תושב ככל אבותי : השע ממני
 ואבליגה בשרם אורך ואינני :
 מ XL
 למבצח לדוד
 מזמור וקה קייתי יהוד ויש אלי
 וישמע שועתי : ויעלני מבור
 שאון משיט היין ויכס על סרע
 רגלי כונן אשוריו ויתן בפי שיר
 חדש תהלה לאלדינו : יראי
 רבים ויראיו ויבטחו ביהוד :
 אשרי הגבר אשר שם יהוד
 מבטחו ולא פנה אל רחבים
 ושטו כובו רבות עשית אתה
 יהוד אלדי נפלאותי ומחשבתך
 אלינו אין ערוך אליך אנחה ו
 ואברה עצמו מספר : : זכר

ומנחה לא חפצת אונים ברית לי
 עולה וחטאה לא שאלת : אז
 אמרתי הנה באתי במגלת ספר
 כתוב עלי ולעשות רצונך אלדי
 חפצתי ותורתך בתוך מעי :
 בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי
 לא אכלא יהוד אתה ידעת :
 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי
 אמונתך ותשועתך אמרתי לא
 כחדתי חסדך ואמתך בקהל רב :
 אתה יהוד לא תכלא רחמך ממני
 חסדך ואמתך תמיד יצרוני : כי
 אפפי עלי רעות עד אין מספר
 השיגוני עונותי ולא יכלתי ל
 לראות עצמי משערות ראשי
 ולבי עזבני רעה יהוד להצילני
 יהוד לעזרתי חושה : יבשה
 ויחפרו יחד מבקשי נפשי ל
 לספותה יסגו אחור ויכלמו ח
 חפצי רעתי : ישמו על עקב
 בשתם האמרים לי דאח האח :
 וישישו וישמחו בך כל מבקשיך
 ואמרו תמיד יגדל יהוד אהבי
 תשועתך : ואני עני ואביון יהוד
 יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה
 אלדי אל תאחר : מא

XL

לִמְנַח מוֹמָד לִדְרוֹ אֲשֶׁר
 מִשְׁכֵּל אֶל־דֵּל כִּי־ס רָעָה
 יִמְלִיכֵהוּ יְהוָה וְהוֹד יִשְׁמְרוּ
 וְחִיָּהוּ יִשְׁרֵר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנוּ
 בְּנַפְשׁ אִיבֵי וְיִחַד יִסְעֲדֵנוּ עַל־
 עַרְשׁוֹ כֹּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפֶּתַח בִּי
 בְּחִלּוֹ וְאֵנִי אִמְרֵתִי יְהוָה חֲנֻנִי
 רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ אִיבִי
 וְאִמְרוּ דַע לִי מִתִּי יָמוֹת וְאִבְדִּי שִׁ
 שְׁכֹמוֹ וְאִם־כֹּא לְרֹאוֹתֵי שְׂאֵי יִדְבֵר
 לִבִּי יִקְבֹּץ אֲנִי לֹא יִצָּחֵק יִדְבֵר
 וְיִחַד עֲלֵי יִתְלַחֵשׁ כֹּל־שְׂנֵאִי
 עַל־י וְחִשְׁבוּ רָעָה לִי וְדַבֵּר בְּלִיעַל
 יִצְוִקְבוּ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יִחְסֹף לִי
 לְקוֹס וְגַם אִישׁ שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר
 בִּטְחָתִי בֹן אֹכֵל לְחֵמִי הַגָּדִיל
 עַל־עֵקֶב וְאֵתָה יְהוָה חֲנֻנִי
 וְהִקִּימֵנִי וְאִשְׁלֵמֵה לֶחֶם וְזֹאת
 יִדְעֵתִי כִּי חֲפֶצֶת בִּי כִּי לֹא יִרְעֶה
 אִיבֵי עַל־י וְאֲנִי בִּתְמִי תִמְכַּת בִּי
 וְתִצְיָבֵנִי לַפֶּתַח לְעוֹלָם וְכִרְוֹךְ
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד
 הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן xl
 לִמְנַח מִשְׁכֵּל לִבְנֵי־קִרְחֹבֵאֵל
 תַּעֲרֹג עַל־אִפְיקֵי מַיִם בֵּן נַפְשִׁי
 תַּעֲרֹג אֲלֵיךְ אֱלֹדִים צִמְאָה נַפְשִׁי

לִאֲלֹדִים לֹא־לִי מִתִּי אִבְדָּה
 וְאִרְאָה פְּנֵי אֱלֹדִים וְהִתָּה לִי
 דִמְעָתִי לֶחֶם יִמְסֵנִי וְלִילָה בְּאִמְרוֹ
 אֱלִי כֹל־הַיּוֹם אִתִּי אֱלֹדִיךָ וְאֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה וְאִשְׁפֹּכָה עַל־נַפְשִׁי כִּי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֱלֹדִים עַד־בֵּית אֱבֹר
 אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה חֲמוּן
 חוֹגְנוֹמָה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתִהְיֶה
 עַל־י הוֹחֵלִי לִאֲלֹדִים כִּי־עוֹד אֶ
 אֲזַכְּרָה יְשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלִי עַל־
 נַפְשִׁי תִּשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֲזַכְּרָה
 מִאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֲרָמוֹנִים מִדֶּבֶר
 מִצְעֹר וְתוֹחֵם אֶל־תְּהוֹם מוֹרָא
 לְקוֹל צְבוֹרָךְ כֹּל־מִשְׁבִּירָךְ וְגִלְיָה
 עַל־י עֲכָרוֹ וְיִמְסֵי צִהָה יְהוָה חֲסִדִּי
 וְכִלְיָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֹה לֹא־
 חִי וְאִמְרוּ לֹא־לִי סִלְעֵי לְמַד־
 שְׁכַחְתִּי לְמַד־קֶדֶר אֱלֹהֵי בְּלִחָן
 אֱוִיב וְכִרְצָח בְּעִצְמוֹתֵי וְרִפּוּנִי
 צוֹרֵדִי בְּאִמְרוֹס אֱלִי כֹל־הַיּוֹם
 אִתִּי אֱלֹדִיךָ מִחַד־תִּשְׁתַּחֲוֶה
 נַפְשִׁי וְכִמָּה תִהְיֶה עַל־י הוֹחֵלִי לִי
 לִאֲלֹדִים כִּי־עוֹד אֲזַכְּרָה יְשׁוּעוֹת
 פְּנֵי וְאֱלִי יִמְסֵנִי שְׁפֹטֵנִי אֱלֹדִים
 רִיבָה רִיבִי מִגִּזִּי לֹא־חֲסִיד מִי
 מִאִישׁ מִדְּרָמָה וְעוֹלָה תִפְלֹטֵנִי

Capitulum de David

B 3

xl

תשיבנו אחר מני צר :
 ומשנאנו שסר למד : תתננו
 כצאן מאכל ופגוים זריתנו :
 תמכר עמך בלא דאון ולא רבית
 במחיריהם : תשיבנו חרפה
 לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו
 : תשיבנו משל בגוים מנר ראש
 בלאמים : כל היום כלמתי נגד
 ובשת פני בסתני : מקול מחרף
 ומגדף מפני אויב ומתנכס : כל
 זאת באתנו ולא שכחנה : ולא
 שקרנו בכריתך : לא נסוג אחר
 לבנו ותש אשרנו מני ארצה ובי
 דכיתנו במקום תנים ותכס
 עלינו בצלמות אס שכחנו שם
 ארדינו ונפרש בפנינו לאל זר :
 הלא אלים יחקר זאת כי הוא
 ידע תעלמת לב : כי עליך
 הורגנו כל היום נחשבנו כצאן
 טבחה : עורח למה תישן ארבי
 חקיצה אל תזנח לבצח : למה
 פניך תסתיר תשיב עינינו
 ולחצינו : כי שחה לעפר נפשנו
 דבקה לארץ בטנגו : קומה
 עזרתה לנו ופוינו למען חסדך
 זמה לבצח על

כי אתה ארדי מעוהי למה זנחתנו
 למה קדר אתה לך בלחץ אויב :
 שלח אורך ואמתך כמה ינחוני
 יבואני אל הר קדשך ואל מ
 שבעותיך ואכנא אל מזבח
 אלים אל אל שמחת גילי ואורך
 ככנור אלים ארדי : מה
 תשתוחחי נפשי ומה תדמי עלי
 הוחלילי לאלים כי עוד אודנו
 ישועות פני וארדי : מה
 למנצח לבני קרח משביל :
 אלים באונינו שמענו אבותנו
 ספרו לנו פעל פעלת בימיהם
 בימי קדם ואתה ידך גוים הורשת
 ותטעם תרע לאמים ותשלחם :
 כי לא כחרבם ירשו ארץ וזרועם
 לא הושיעה למו כי זמנך וזרועך
 ואור פניך כי רציתם : אתה ויא
 מלכי אלים צוה ישועות יעקב :
 כך צרינו נגח כשמוך נבוס
 קמינו : כי לא בקשתי אכטח
 וחרבי לא תושיעני ובי הושיעתנו
 מצרינו ומשנאנו הבישות :
 באלים הורגנו כל היום לשמך
 לעולם נודה סלה : אף זנחת
 ונכליתנו ולא תצא בעבדותינו

de sa fign
 g. i. f. a. r. a. t. i. o. n. e.
 R. d. e. n. i. f. i. c. a. t. i. o. n. e.

drac

xliv

gra
no
nt

דעותיה מוכחות לך : תוכלנה
בשמחת וגיל תבאנה בהכל
מלך : תחת אבתך יהיו בנך
תשימנו לשרים בכל הארץ :
אזכירה שמך בכל דר ודר על כן
עמים יהודך לעולם ועד :

מו למנצח לבני
קרח על עלמות שיר : אלהים
לנו מחסה ועז עזרה כצרות
נמצא מאד : על כן לא נירא
בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב
ימים ויהנו יחמרו מימיו ירעשו
הרים בנאותו סלה : נהרופלנו
ישמחו עיר אלהים קדש משכני
עליון : אלהים בקרבה כל תמוט
תזרה אלהים לפנינו בקר : והנו
גוים מוט ממלכות נתן בקולו
תמוג ארץ : יהוד צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה ולכח
חזו בפעולות יהוה אשר שם
שמות בארץ : משבית מלחמות
עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ
חנית עגלות ישראל באש : הרפו
ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים
ארום בארץ : יהוד צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה :

xl. ששנים לבני קרח משכיל שיר
ידית : רחש לבי דבר טוב אמר
אני מעט למלך לשוני עט סופר
מחיר : יפית מבני אדם הוצק
חן בשפתותיך על כן ברכך
אלהים לעולם חנור חרבך על
ירך גבור הודך והדרך : והדרך
צליח רכב על דבר אמת וענוה
צדק ותורך נוראות ימינך וצדק
שטנים עמים תחתך יפלו בלב
אויבי המלך : כסאך אלהים
עולם ועד שבט מישור שבט מ
מלכותך : אהבת צדקות שנה
דשע על כן משחך אלהים א
אלהיך שמן ששון מחברך מר
ואהלות קציעות כל בנותיך
מן היכלי שן מני שמחך : בנות
מלכים ביקרותך נצבה שנה
לימינך בכתם אופיר : שמעי בת
היא וזמי אזנך ושכחי עיני
ובית אכך : ויתאו המלך יפיד
כי הוא אדניך והשתחו לו וכת
צר במנחה פניך יהיו עשירי
עם : כל כבודה בת מלך פנימה
במשפחות וזכ לבושה ולרקבות
אובל למלך בתולת אחריה ר

יהוד צבאות בעיר ארדנו א
 ארדים יבוננו עד עולם סלה :
 דמינו ארדים חסדך בקרב ה
 היכלך : כשמך ארדים כן
 תוהתך על קצור ארץ צדק
 מלאה ימינך : ישמחי חר ציון
 תגלנה בנות ירושה למען מ
 משפטך : סבו ציון והקיפה
 ספרו מגדליה : שיתו לבכם
 לחילה פסגו ארמנותיה למען
 תספרו לדור אחרון : כי זה
 ארדים ארדנו עולם ועד הוא
 יבוננו עלמות : כש

xliv.

למנצח לבני קרח מזמור ושמעו
 זאת כל העמים האזינו כל יושבי
 חלד : גם בני אדם גם איש יחד
 עשיר ואביון : פי ידבר חכמות
 והגות לבי תבונות : אטה לבטל
 אזני אפתח בבכור חידתי : למה
 ארא בימי רע עון עמכי יסובני
 הבטחים על חילם וברכ עשרם
 יתחללו : אח לא פדה יפדה
 איש לא יתן לארדים כפרד :
 וקר פדיו נפש חזר לעולם :
 וחד עוד לבצע לא יראה השחת
 כי יראה חכמים ימותו יחד

XLV
 למנצח לבני קרח מזמור : כל
 העמים תקעו כף חרעו לארדים
 בקול רנה : כי יהוד עליון נושא
 מלך גדול על כל הארץ : ידבר
 עמים תחתיו ולאמים תחת
 רגליו יבחר לנו את נחלתינו
 את גאון ועקב אשר אהב סלה :
 עלה ארדים בתרועה יהוד בקול
 שופר : זמרו ארדים זמרו זמרו
 למלכנו זמרו כי מלך כל הארץ
 ארדים זמרו משביל : מלך
 ארדים על גוים ארדים ישב על
 כסא קדשו נדיבו עמים נאספו
 עם ארדי אברהםכי לארדים מגני
 ארץ מאד נעלה : מח

XLVI
 שיר מזמור לבני קרח : גדול
 יהוד ומחלל מאד בעיר ארדנו
 הר קדשו : יפה כוץ משוש כל
 הארץ והציון ירכתי צפון קרית
 מלך רב : ארדים בארמנותיה
 נודע למשגב : כי הנה המלכים
 נועדו עברו יחדו : המה ראובן
 תמנו נבחרו נחפזו : רעדה
 אחותם שם חיל כיוולדה : ברח
 קדים תשבר אניות תרשים :
 כאשר שבענו כן ראינו בעיר

בסיל ובער יאבדו ועזבו לאחדים
 חילם מרובם בתימו לעולם
 משכנותם לדור ודור קראו
 בשמותם עלי אדמות ואדם
 ביקר בל ילן נמשל בבהמות
 נדמו זה דרכם בסל לכך
 ואחרים בפיהם יצאו סלוח כצאן
 לשאול שתי מות ידעם וירדו
 כם ישרים לבקר ואדם לבלות
 שאול מובל לו אך אלוים
 יפרה נפשי מיד שאול כי יחנני
 סלה אל תירא כי יעשיר איש
 כיראה כבוד ביתו כי לא כמותו
 יקח הכל לא יורד אחריו כבודו
 כי נפשו בחיו יברך ויודף כי
 תיטיב לך תבא עד דור אבותיו
 עד נצח לא יראו אור אדם
 ביקר ולא יבין נמשל בבהמות
 נדמו

נשערה מאדו יקרא אל השמים
 מעל ואר הארץ לדין עמו ואספ
 לי חסדי ברתי בריתי עלי רכב
 ויגידו שמים צדקו כדאדים
 שפט הוא סלה שמעה עמי
 וארכבה ישראל ואעידה בך
 אלוים אלוים אנכי לא על
 זבחך אוכילך ועל מיד לנגדי
 תמיד לא אקח כפתך פר
 ממכלאתיך עתודים כי לי כל
 חיתו יער בהמות בהריראלי
 ידעתי כל עוף הדמים וזה שדי
 עמדי אם ארעב לא אומר לך
 כירי תכל ומלאה ואוכל בשר
 אפירים ודם עתודים אשתה
 זבח לאלוים תורה ושלם
 לעליון נדריך וקראני ביום צרה
 אחלצך ותכבדני ולרשע אמר
 אלוים מה לך לספר חקי ותשא
 בריתי עלי פך ואתה שנאת
 כוסר ותשלך דברי אחרים ואם
 ראית גנב ותרץ עמו ועם מ
 מנאפים חלוקה פדך שלחת ברעה
 ולשונך תצמיד מרמה תשב
 באחריך תדבר בכך אמן תתן דפי

בסיל ובער יאבדו ועזבו לאחדים
 חילם מרובם בתימו לעולם
 משכנותם לדור ודור קראו
 בשמותם עלי אדמות ואדם
 ביקר בל ילן נמשל בבהמות
 נדמו זה דרכם בסל לכך
 ואחרים בפיהם יצאו סלוח כצאן
 לשאול שתי מות ידעם וירדו
 כם ישרים לבקר ואדם לבלות
 שאול מובל לו אך אלוים
 יפרה נפשי מיד שאול כי יחנני
 סלה אל תירא כי יעשיר איש
 כיראה כבוד ביתו כי לא כמותו
 יקח הכל לא יורד אחריו כבודו
 כי נפשו בחיו יברך ויודף כי
 תיטיב לך תבא עד דור אבותיו
 עד נצח לא יראו אור אדם
 ביקר ולא יבין נמשל בבהמות
 נדמו

מזמור לאסף אל אלוים יהוד
 דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש
 עד מבואו מציון מבל יפי
 אלוים הופיעו יבא אלוינו ואל
 יחרש אש לפניו תאכל וסביבו

BS

*J. Ha adms
 want son
 regner
 Sans auit
 no manne*

*J. Ha adms
 want son
 regner
 Sans auit
 no manne*

*צדקת
 צדקת*

*XLIX.
 נדר
 נדר
 נדר*

אלה עשית וחורשתי דמית היות
 אחיה כמוך אויבך ואערכה
 לעיניך וביני נא זאת שכחי אלוד
 פן אטרף ואין מציל וזוכה תודה
 יכבדני ושמך דרך אראנו ביטע
 אלודים נא

51
 Lx

למנצח מזמור לדוד ובבוא אליו
 נתן הנביא כאשר בא אל בית
 שבע חבני אלודים פחסדיק
 כרוכ רחמיק בזה פשעי ורבה
 בפסני מעוני ובחטאתי טהרני
 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי
 תמיד לך רבדך חטאתי וחרע
 בעיניך עשיתי למען תצדק כ
 בדברך תזכה בשפטך הן
 בעון חורלתי ובחטא וחמתני
 אמי הן אמת חפצת בטחנות
 ובסתם חכמה תודיעני ותחטאני
 באיוב ואטהר תכבסני וכשלו
 אלביק תשמעני שטון ושכחה
 תגלגל עצמות דמית חסתר
 פניך מחטאי וכל עונותי מחח
 לבטהור בראלי אלודים ורוח
 נכון חדש בקרבי אל תשליכני
 מלפניך ורוח קדשך אל תקח
 ממני השיבה לי שטון ישעך

ורוח נדיבה תסמכני אלמורה
 פשעים דרכיך וחטאים אלק
 ישונו הצילני מידים אלודים
 אלודי תשועתי תרנן לשוני
 צדקתך ואדני שפתי תפתח ופי
 יגיד תהלתך כי לא תחפור זכח
 ואתנה עלה לא תרעה זכחי
 אלודים ורוח נשברה לב נשבר
 ונדבה אלודים לא תבוה וטיבה
 ברצונך את ציון תבנה חומות
 ירושלם וא תחפץ זכחי צדק
 עולה וכליל אז יעלה על מזבחך
 פרים נב

52
 Lx

למנצח לדוד משכיל בבוא
 דואג הארזמי ונגד לשאול ואמר
 לו בא דוד אל בית אחימלך ומה
 תתהלל ברעה הגבור חסד אל
 כל היום היות תחשב לשונך
 כתער מלש עשה רמיה ואהבת
 רע משוב שקר מדבר צדק סלה
 אהבת כל דברי בלע לשון
 מרמה גם אל יתעד לבצח וחתך
 ויסחך מאהל תשליך מארץ חיים
 סלה וירא צדיקים ויראו ועליו
 ישחקו הגה הגבור לא ישים
 אלודים מעוז ויבטח ברכ עשרך

עלי וערצים בקשו נפשי לא
שמו אלדים לנגדם סלה : חנה
אלדים עזר לי ארני בסמכי נפשי
: ישוב הרע לשוררי באמתך
חציתם : בנרבה אצבחה לך
אורה שמך יהוד בירמב : כי
מכל צרה הצילני ובאבי ראתה
עוני : נה

55

L

למנצח בנגינות משכיל לדוד :
האזינה אלדים תפלת ואל-
תתעלם מתחנתי : הקשיבה לי
וענני אריד בשירי ואהימה מקול
אויב מפני עקת רשע כי ימימי
עלי און ובאף יטבני : לבי
חיל בקרבי ואימות מות נפלי
עליו יראה ורעד יבא כי ותכסני
פלצות : ואמר מיתן לי אבר
כיונה אעופה ואשכנה : חנה
ארחק נדד אלין במדבר סלה :
אחישה מפלס לי מרוח סע
מסער : בדע אדני פליג לשונם
כי ראיתי חמס וריב בעירו וימס
ויללה יסובבנה על חומותיה
ואון ועמל בקרבה הוות בקרבה
ולא ימס מרחובה תוך וברכה :
כי לא אויב יחרמיני ואצא לא

יעז בהתו : ואני בזית רענן
בבית אלדים בטחתי בחסד
אלדים עולם ועד : אודך לעולם
כי עשית ראווה שמך כי טוב
נג חסדיך : נה

54

L

למנצח על מחלת משכיל לדוד :
אמר נבל בלבו אין אלדים
השחיתו ותתעבו עול אין עשה
טוב : אלדים משמים השקיף על
בני אדם לראות היש משכיל
דרש אלדים : כלו סג יחורו
נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד
: הלא ידעו פללו און אכלי
עמי אכלו לחם אלדים לא קראו
: שם פחד פחד לא היה פחד כי
אלדים פור עצמות חונך ח
הפיתתה כי אלדים מאס : מי
יתן מציון ישעות ישראל בשוב
אלדים שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל : נה

53

L

למנצח בנגינות משכיל לדוד :
בבוא חזיפים ויאמרו לשאול ח
הלא דוד מסתתר עמנו ואלדים
בשמך הושיעני ובגבורתך
תדינני : אלדים שמע תפלת
האזינה לאמרי כי זרים קמו

נשר
הדבית
תוך

ולחצני : שאפי שוררי כל היום
 בידים לחמים לי מרום : יום
 אירא אני אליך אכשחובאלדים
 אהלל דברו באלדים בטחתי לא
 אירא מה יעשה בשד לי : כל
 היום דבר ועצבו עלי כל
 מחשבתם לרע ויגורו צפוני והמה
 עקבו ושכרו כאשר קור נפשי :
 על און פלט למד באף עמים
 הורד אלדים : נדי ספרת אתה
 שימה דמעתי בנאדך הלא
 בספרתך : או ישוכו אויבי אחור
 ביום אקרא זה ידעתי באלדים
 לי : באלדים אהלל דבר ביתור
 אהלל דברו באלדים בטחתי לא
 אירא מה יעשה אדם לי : עלי
 אלדים נרדף אשלם תדות לך :
 כי העלת נפשי ממות הלא רגלי
 מדחי להתהלך לפני אלדים
 באור החיים :

למנצח אל תשחת לדוד מכתם
 בכרחו מפני שאול במערה :
 חנני אלדים חנני כי כך חסיה
 נפשי ובצל כנפוך אחסה עד
 יעבר הוות : אקרא לאלדים

משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו
 ואתה אנש בערכי אלוףי ו
 ומדעתי אשר יהיו נמותים סוד
 בבית אלדים נהדך ברגש : ישי
 מותיעלמו ידיו שאול ואים כי
 רעות במגורם בקרבם ואני אל
 אלדים אקרא והוד ישיעני :
 ערב ובקר וצהרים אשתיה
 והתבה וישמע קולי : פדה
 בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים
 היו עמדיו ושמעו אלו עמם ושב
 מדם סרה אשר אין חליפות למז
 ולא יראו אלדים : שלח ידיו
 בשלומיו חלל בריתו חלקו
 מחמאות פיו וקרב לבו רבו ד
 דבריו משמן והמה פתחות
 השלך על יהוד יחבך והוא י
 יבלבדך לא יתן לעולם מוט
 לצדיק : ואתה אלדים תורידם
 לבאר שחת אנשי דמים ומרמה
 לא יחצו ימיהם ואני אכשח בך :

למנצח על יונת
 אלם רחמים לדוד מכתם באחו
 אותו פלשתים בגתו חנני אלדים
 כי שאפני אנש כל היום לחם

כמו-פתן חרש יאטס' אונז' אסר
לא ישמע לקול מלחשים חובר
חברים מוחבם : ארל'ים תרם
שנימו בפיו מלתעות כפידים
בתן יהוד : ימאסו כמו מים
יתחלכו למו ידרך חציו כמו
יתמללו ויכמו שבלול תפס יהוד
נפל אשת כל חזו שמש ובטרם
יבינו סידותיכם אסר כמו חי
כמו חרון יסערנו : ישמח צדיק
ביחזוה נקם פעמו ירחץ בדם
הרשע : ויאמר אדם אך פרי
לצדיק אך ישאלדים שפטים
בארץ : נט

למכצח אל תשחת לדוד מכתם
בשלה שאול וישמרו את הבית
להמיתו : חצילני מאיבי אלדי
ממתקוממו תשגכני חצילני
מפעל יאון : ומאנשו דמים ה
הזשיעני : כי חנה ארבו לנפשי
וגורו עלי עזים לא פשעי ולא
חטאתי יהוד : בלרעק ירוצון
ויכוננו עורה לקראתי וראה :
ואתה יחוד אלדים צבאות אלדי
ישראל הקיצה לפקד כל

עליון לאל גמר עלי : ישלח
משמים וירשעני חרף שאפו ס
סלה ישלח אלדים חסדו ואמתו
נפשי בתוך לבאים אטכבה
להטים בני אדם שביהם חנית
וחצים ולשונם חרב חדה :
רומה על השמים אלדים על כל
הארץ כבודך : רשת הבינו
לפעמו כפף נפשי ברו לפני ש
שיחה נפלו בתזכה סלה : נכון
לבי אלדים נכון לבי אשירה
ואזמרה : עורה כבודי עורה
הנבל וכנור אעירה שחר ואודך
בעמים ארני אומרך בלאמים
: כי גדל עד שמים חסדך ועד
שחקים אמתך : רומה על
שמים אלדים על כל הארץ כ
כבודך : נח

למכצח אל תשחת לדוד מכתם
: האמנם אלם צדק תדברון
מישרים תשפטו בני אדם : אף
בלב עולות תפעלון בארץ חמס
דיכם תגלסון : וזרו רשעים
מרחם תענו מבטן דברי כזב :
חמת למו בדמות חמת נחש

Lv 58

57
Lv

librarians

הגוים אל תחזן כל בגדי און סלה
 ישובו לערב יחבו ככלב
 ויסוככו עיר ו הנה יביעון
 בפיהם הרבות בשפתותיהם כי
 מי שמעו ואתה יהוד תשחק למו
 תלעג לכל גוים עון אליך
 אשמה כי אלהים משגיב ואליך
 חסדו יקדמוני אלהים יראני ב
 כשרי אל תהרגם פן ישכחו
 עמי היעמו בחילך והורידמו
 מנגב ארני חטאת פימו דבר
 שפתימו וילכו בגאונם ומאלה
 ומכחש יספרו כלה בחמה
 בלה ואינימו וידעו כי אלהים
 מושל בעקב לאפסי הארץ
 סלה וישובו לערב יחבו ככלב
 ויסוככו עיר חמה יתעון לאכל
 אם לא ישבעו וילכו ואני אסיר
 עוז וארגן לפקר חסדך בי היית
 משגיב לי ומנוס ביום צר לי עזי
 אליך אשמה כי אלהים משגיב
 אלהי חסדי

לכנצח על שושן עדות מבתם
 ללוד ללמוד בהצות ואת ארם
 נחרים ואת ארם צובה וישב י
 ויאב ויך את אדום בניה מלח

שנים עשר אלף אלהים זנחתנו
 פרצתנו אנפת תשוב לנו
 ורעשתה ארץ פצמתה רפה
 שבריה כי מטה וראית עמך
 קשה השקיתנו יין תרעלה זבתה
 ליראך גם להתנוסס מפני קשט
 סלה למען תלצון ידידיך
 הושיעה ימנך ועננו אלהים
 דבר בקדשו אעלוה אחלקה
 שכם ועמק סכות אמדו לי
 גלעד ולימנשה ואפרים מעוז
 ראשי יהודה מוקקי מואב סיר
 רחמי על אדום אשליך בעלי
 עלי פלשת התרועעו ימי ויכלמי
 עיר מצור מי נחני עד אדום
 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא
 תצא אלהים בצבאותינו הבה
 לנו עזרת מצר ושוה תשועת
 אדם באלהים נעשה ואל וחוא
 יבוס צרנו יחין סא
 למנצח על בנינת לדוד שמעה
 אלהים רבתי הקשיבה תפילתי
 מקצה הארץ אליך אקרא בעטוף
 לבי בצור ירום ממני תנחני ויבי
 היית מחסה לי מגדל עז מפני
 אויב אגידה באהלך עולמים א

Lxx.

Lx

אל תהבלו חילי כי יגב אל-
תשיתו לך : אחת דברי אלדים
שמים זה שמעתי כי עז לאלדים
ולך אדני חסד כי אתה תשלם
לאיש כמעשהו : סג

Lxxx

מזמור לדוד בחיותו במדבר
יחודה אלדים אלי אתה אשחרך
צמאה לך נפשי כמה לך בשרי
בארץ ציה ועיני בלויים : בן
בקרש חזיתך לראות עוף
וכבודך : כי טוב חסדך מחיים
שפתי ישבחונך בן אברכך בחיי
בשמך אשא כפי : כמו חלב ודשן
תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל
פי : אם זכרתך על יצועי
באשמרות אהגה בך : כי היית
עזרתה לי ובצל כנפך ארנן :
דבקה נפשי אחריך בי תמכה
ימוכך : והמה לשואה יבקשו
נפשי יבואו בתחתיות הארץ :
יגירוהו על ידי חרב מנת שעלים
יהיו : וחמלך ישמח באלדים
יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר
פי דוברי שקר : סד

Lxxx

למנצח מזמור לדוד : שמע
אלדים קולי בשית מפחד אויב

אחסה בסתר כנפך סלה : כי-
אתה אלדים שמעת לנרדי נתת
ירשת יראי שמך : ימים על-
ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דור
ודור : ישב עולם לפני אלדים
חסד ואמת מן יבצרהו בן אצורה
שמך לעד לשלמי נדרי ונסיוס
למנצח על- סב

Lxxx

organum

ידותון מזמור לדוד : אך אל-
אלדים דומיה נפשי ממני י
ישועתי : אך הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט רבה : עד אנה
תהותתו על איש תרצחי בלכם
בקיר נטוי גדר הדחיה : אך
משאתו יעצו להדיח ירצו בזב
בפיו יברכו ובקרפם יקללו סלה
: אך לאלדים דומי נפשי כי
ממני תקותי : אך הוא צורי
וישועתי משגבי לא אמוט : על-
אלדים ישעי וכבודי צור עזי
מחסי באלדים : בטחו בו בכל-
עת עם שפכו לפניו ולבכם א
אלדים מחסה לנו סלה : אך
הכל בני אדם בזב בני איש
במאזנים לעלות המה מהבל י
יחד : אל תכסחו בעשק ובגזל

Lxx

sine littera
vff. 11. 12.

תצור חי ו תסתירני מסוד
 מרעים מרגשת פעלי און אשר
 שגבו מחרב לשונם דרכו חצם
 דבר מר ו לירות במסתרים תם
 פתאום ירחו ולא יראו ו יחזקו
 למו דבר רע יספרו לטמון מ
 מוקשים אמרו מי יראה למו ו
 יחפשו עולת טמנו חפש מחפש
 וקרב איש ורב עמקונירם אלהים
 חץ פתאום חי מכותם ויכשילתו
 עלימו לשונם יתנודדו כל יראה
 בס ו יראו כל אדם ויגידו פעל
 אלהים ומעשהו השפילו וישמח
 צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו
 כל ישרי לב סה

למבצח מזמור לדוד שיר ו לך
 דמיה ותהלה אלהים בציון ו לך
 ישרם בדר ו שומע תפלה עדיך
 כל בשר יבאו דברי עונות
 גברו מנו פשעינו אתה תכפרם
 אשרי תבחר ותקרב ישכון
 חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש
 חיכלך ו נראות בצדק תענינו
 אלהי ושעינו מכשח כל מצוי
 ארץ וים רחקים מכין חרים
 בכחו נאור בגבורה משפיע

שאון ימים שאון גליותם והאון
 לאמים ו ייראו יטבי קצות
 מאותתך מוצאי בקר וערב ת
 תרכין ו פקדת הארץ ותשקקה
 רבת תעשרנה פלג אלהים מלא
 מים תכין דגנם כרן תכניה ו
 תלביה רוח נחת גדולה כרביבים
 תמגנה צמחה תבדך ו עטרת
 שנת טובתך ומעליך ירעפון
 דשן ו ירעפו נאות מדבר וגיל
 גבעות תתגרנה לבשו כרים
 הצאן ועמקים יעטפו בר יתרעעו
 אף ושריו סו

למבצח שיר מזמור דודי
 לאלהים כל הארץ ו זמרו כבוד
 שמו שימו כבוד תהלתו ואמרו
 לאלהים מה נורא מעשיך גרב
 עוזך יחשש לך איבדו כל הארץ
 ישתחוו לך ויזמרו לך וזמרו ש
 שמך סלה לכו וראו מפעלות
 אלהים נורא עלילה על בני א
 אדם הפך יס ליבשה כנח
 יעברו בגל שם נטמחה בו ו
 מושל בגבורתו עולם עיניו
 בגוים תצפינה הסדרים אל
 ירימו למו סלה ברכו עמים

Lxvi.

Lxv.

Handwritten notes and a small cross symbol.

ולאמים בארץ תנחם סלה :
 יודוך עמים אֱלֹדִים יודוך עמים
 כלם : ארץ נתנה יבולה ויכרכנו
 אֱלֹדִים אֲדִינו : ויכרכנו אֲלֹדִים
 וייראו אותנו כל אפסי ארץ :

למנצח לדוד סח

מומור שיר : יקים אֲלֹדִים יפנצו
 אויביו וינוסו משנאיו מפניו
 בהנדר עשן תנדרך בהמס דונג
 מפני אש יאכדו רשעים מפני
 אֲלֹדִים : וצדיקים ישמחו ויעלצו
 לפני אֲלֹדִים ויששו בשמחה :
 שירו לאֲלֹדִים זמרו שמו סלה
 לרכב בערבות ביה שמו ועליו
 לפניו אבי יתומים ודין אלמנות
 אֲלֹדִים במעון קדשו : אֲלֹדִים
 מושיב יחידים ביתה מוציא א
 אסירים בבשרות אך סוררים
 שכנו ציוחה : אֲלֹדִים בצאתך
 לפני עמך בצעדך בישימון סלה
 : ארץ רעשה אף שמים נשפו
 מפני אֲלֹדִים זה סיני מפני אֲלֹדִים
 אֲדִי ישראל וגשם נדבות תניף
 אֲלֹדִים נחלתך ונלאה אתה
 כוננתה : חיתך ושבך בה תכון
 בטובתך לפני אֲלֹדִים : אֲדִי יתן

אלדינו וחשמיעו קול תהלתו :
 השם נפשינו בחיים ולא נתן ל
 למוט רגלנו כי בחנתנו אֲלֹדִים
 צדפתנו כערף בסף : הבאתנו
 במצודה שמת מועקה במתנינו
 : הרכבת אנש לראשינו באנו
 באש ובמים ותוציאנו לרוחה :
 אבוא ביתך בעולות אשלם לך
 גדרי : אשר פצו שפתי ודבר פי
 בצר לי : עולת מחים אעלה לך
 עם קטרת אלים אעשה בקר עם
 עתודים סלה : רבו שמעי ו
 ואספרה כל ייראי אֲלֹדִים אשר
 עשה לנפשי : אלו פי קראתי
 ורומם תחת לשוני : און אס
 ראיתי בלבי לא-שמע אדני :
 אכן שמע אֲלֹדִים וקשוב בקול
 תפלתו : ברנך אֲלֹדִים אשר לא
 יחסר תפלתו וחסדו מאתי :

למנצח בנגינות סח

מומור שיר : אֲלֹדִים יכרכנו
 ויכרכנו יאר פניו אתנו סלה
 לדעת בארץ דרכך בכל גוים
 ישועתך : יודוך עמים אֲלֹדִים
 יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו
 לאמים כי תשפט עמים משור

ארְכֵי מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל שֵׁם בְּנֵיהֶם
 צַעִיר רוֹדֵם שָׂרִי יְהוּדָה דְּגִמְתָּם
 שָׂרִי זְבוּלֹן שָׂרִי נַפְתָּלִי צִיֵּה
 אֲרָזִיךְ עֹדֵךְ עֲזוּחַ אֲלֵדִים זֹר פְּעוּלָת
 לָנוּ מְחֻכֵּלךְ עַל יְרוּשָׁלַם לֵךְ
 יוֹבִילֵי מַלְכִים שִׁיגְעֵר חֵית קִנָּה
 עֲדַת אֲבִירִים בַּעֲגוּלֵי עַמִּים מ
 מִתְדַפֵּס בְּרִצֵּי כֶסֶף בֹּרַע עַמִּים
 קִרְבֹּת יַחֲפָצֵי וְיֵאֱתִיב חֲטָמִים
 מִנִּי מַצְרִים כּוֹשׁ תְּרִיץ יָדָיו ל
 לְאֵלִידִים וּמַמְלָכוֹת זֶאֱרִץ שִׁירֹ
 לְאֵלִידִים זָמְרוּ אֲדָנִי סִלָּה וְדִרְכָב
 בְּשִׁמִּי שִׁמִּי קֹדֶם הֵן יִתֵּן בְּקִלּוֹ
 קוֹל עֹזוֹ וְתָנוּ עַל לְאֵלִידִים עַל־
 יִשְׂרָאֵל גִּאֲוֹתָו וְעֹזוֹ בְּשִׁחָקִים ו
 נִזְרָא אֲלֵדִים מִמִּקְדָּשְׁךָ אֵל י
 יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֲדוֹתָו עֲצוֹמוֹת
 לְעַם בְּרוּךְ אֲלֵדִים וְסֵט
 לְמַנְעִיחַ עַל־שִׁשְׁנִים לְדוֹדוֹ ח
 הוֹשִׁיעֵנִי אֲלֵדִים כִּי בָאוּ מִים עַד־
 נַפְשׁ טַבְעִתִּי בֵּין מַצְלָה וְאֵין
 מַעֲמֹד בָּאתִי בְּמַעֲמָקֵי מוֹט ו
 וּשְׁבַלֹת שִׁטְפָתִי וְיִגְעִתִּי בִקְרָאִי
 נִחֹר גְּרוֹנִי כֹלֵי עֵינִי מִיִּחַל לְאֲלֵדִי
 וְרַבּוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי שֶׁנֶּאֱחָס
 עֲצָמוֹ מִצְמֹתִי אֵיבִי שָׁקֵר אֲשֶׁר

אֲמַר הַמְכַשְׁרוֹת צַבָּא רַב וּמַלְכֵי
 צְבָאוֹת יִדְרֹדִין יִדְרֹדִין וְכֹת בֵּית
 תַּחְלִק שֶׁלֵּל וְאֵם תִּשְׁכַּחוּ בֵּין
 שְׂפָתַי כִּנְפֵי יוֹנָה נִחַפָּה בְּכֶסֶף
 וְאִכְרֵתִיה בִּירְקָק חֲרוֹץ בְּפֶרֶשׁ
 שְׂדֵי מַלְכִים בְּהַתְשִׁיג בְּעַלְמוֹן ו
 הָרֵ אֲלֵדִים הָרֵ בֶּשֶׁן הָרֵ גִבְנִיט
 הָרֵ בֶּשֶׁן וְלִמָּה תִרְצֹדֶן הָרִים
 גִּבְנִיטִים הָרֵר חֹמֶר אֲלֵדִים לִשְׁבַתוֹ
 אֶף יִדְוָה יִשְׁכֵּן לִכְנֵחַ וְרַכָּב
 אֲלֵדִים רַבְתִּים אֲלֵפִי שְׁנָאן אֲדָנִי
 בָּם סִינִי בְּקֹדֶשׁ עֲלִית לְמֶרֶם
 שְׁכִית שְׁבִי לִסְחַת מִתְנֹת בְּאֶרֶם
 וְאֶף סוֹרְרִים לִשְׁכֵּן יְהִי אֲלֵדִים ו
 בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ
 הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סִלָּה וְהָאֵל לָנוּ
 אֵל לְמוֹשְׁעוֹת הַיְּהוּדָה אֲדָנִי לְמוֹת
 תִּנְצָאוֹתוֹ אֵךְ אֲלֵדִים יִמְחֹץ רֹאשׁ
 אֵיבֵינוֹ קֹדֶק שַׁעַר מִתְחַלֵּךְ
 בְּאֲשִׁמּוֹ וְאֲמַר אֲדָנִי מִבֶּשֶׁן אֲשִׁיב
 אֲשִׁיב מִמַּצְלוֹת וְסוֹלַמֶּעַן תִּמְחֹץ
 רִגְלֵךְ בְּרֵם לִשׁוֹן בְּלִבֵּךְ מֵאֵיכִים
 מִגְדָּה וְרֹאֵי הַלִּיכֹתֶיךָ אֲלֵדִים
 חִלְכֹת אֵלֵי מַלְכֵי בְּקֹדֶשׁ וְקִרְמוֹ
 שְׂרִים אַחֵר גִּבְנִיטִים בְּתוֹךְ עַלְמוֹת
 תִּזְפּוֹת וּבְמִקְדָּשׁ בְּרַבֵּי אֲלֵדִים

R^a 5

לא יזולתי אז אשוב אלדים אתה
 ידעת לאהלי ואשמותי ממך לא
 נכחדו אל יבשו ביקודי אדני
 יהוה עבדות אל יבלמו כי מ
 מבקשיך אלדי ישראל כי עליך
 נשאתי חרפה כסתה כלמה פני
 מזור היתי לאחי ונכרי לבני
 אמי כי קנאת ביתך אכלתני
 וחרפות חרפך נפלו עליו ואכבה
 בצום נפשי ותהי לחרפות לי
 ואתנה לבושי שק ואזיל להם
 למשל וישיחו בי ויביו שער
 ונגינות שתי שכרו ואני תפלתי
 לך יהוד עת רצון אלדים ברכ
 חסדך ענני באמת ישעך
 חצילני משיט ואל אטבעה א
 אנצלה משנאי וממעמקי מים
 אל תשטפני שבלת מים ואל
 תכלעני מעולה ואל תאמר עלי
 באר פיה ענני יהוד כר טוב
 חסדך ברכ רחמך פנה אלי
 ואל תסתר פניך מעבדך כי צר
 לי מהר ענני קרבה אל נפשי
 גאלה למען איבי פדני אתה
 ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי
 נהדך כל צרתי חרפה שכרה

לבי ואנושה ואקוה לנגד ואני
 ולמנחמים ולא מצאתי ויתנני
 בברותי ראש ולצמאי ישקוני
 חמץ יהי שלחנם לפניהם לפח
 ולשלמים למוקש תחשכנה
 עיניהם מראות ומתנחם תמיד
 המעד שפך עליהם זעמך וחורן
 אפך ישיגם יהי טירחם נשמה
 באהליהם אל יהי וישובי אתה
 אשר הבית רדפו ואל מכאב
 חלדך יספרו תנה עין על
 עונם ואל יבאו בצדקתך ימחו
 מספר חיים ועם צדיקים אל
 יתבתו ואני עמי וכואב ישועתך
 אלדים תשובני אהללה שם
 אלדים בשיר ואנהלנו בתודה
 ויתשב יהוד משור פר מקרן
 ומפריס וראו ענוים ושמחו דרשי
 אלדים ויהי לבבכם כי שומע
 אל אביונים יהוד ואת אסיריו
 לא בזה יחללהו שמים וארץ
 ימים וכל דמש בם כי אלדים
 וישע ציון ויבנה ערי יהודה
 וישבו שם וירשוה ותרע עבדיו
 ינחלהו ואהבו שמו ישבנה בה
 למגזל לרוד

ע

נִצְעָצָה יְהוָה : לֵאמֹר אֱלֹדִים
 עֹבְדֵי דַדְפִּי וּתְפִלּוֹתָיו כִּי אֵין מִצִּיל
 : אֱלֹדִים אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹדִי
 לַעֲזֹרֹתִי חֹשֶׁה : יִבְשׁוּ יִבְלֹה
 שְׂטֵנִי נִפְשִׁי יִעֲטֶה חֲרָפָה וּבִלְמָה
 מִבִּקְשֵׁי רַעְתִּי : וְאֲנִי תָמִיד אֵיחָל
 וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תַּהֲלֹתֶיךָ : פִּי
 יִסְפֹּר צִדְקָתְךָ כָּל־הַיּוֹם תְּשׁוּעָתְךָ
 כִּי לֹא־יִדְעֵתִי סִפּוּרוֹת : אֲבֹא
 בִּנְכוּרוֹת אֲדִנִּי יְהוָה זֹכִיר
 צִדְקָתְךָ לְבָדָךְ : אֱלֹדִים לְמִדַּתִּי
 מִנְּעוּרֵי וְעַד־הַנַּה אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ
 : וְגַם עַד־זִקְנָה וְשִׁיבָה אֱלֹדִים אֶל־
 תַּעֲזֹבֵנִי עַד־אֲגִיד וְרוּעֶךָ לְדֹר
 לְכָל־יְבֹאֵה גְבוּרָתְךָ : וְצִדְקָתְךָ
 אֱלֹדִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ
 גְּדוּלוֹת אֱלֹדִים מִיִּכְמוֹךָ : אֲשֶׁר
 הִרְאִיתָנוּ צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעֲוֹת
 תִּשׁוּב תַּחֲיִיבֵנוּ מִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ
 תִּשׁוּב תַּעֲלֵבֵנוּ : תִּרְבֵּי גְדֻלַּתִּי
 וְתִסַּב תִּנְחֻמֵּנוּ : גַּם־אֲנִי אֲוֹדָךְ
 בְּכָל־יָבֵל אֲמוֹתְךָ אֱלֹדִי אֲזַמְּרָה
 לָךְ בִּכְבוֹד קִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : וְתִרְבֶּנָּה
 שְׁפֹתִי כִּי־אֲזַמְּרָה לָךְ וּנְפִשִׁי אֲשֶׁר
 פָּדִיתָוֹ גַּם לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תִּהְיֶה
 צִדְקָתְךָ בִּי כִּשּׁוֹ בִּי־חֲפָרוֹ מִבִּקְשֵׁי

לַחֲזֹכִיר : אֱלֹדִים לַחֲצִילָנִי יְהוָה
 לַעֲזֹרֹתִי חֹשֶׁה : יִבְשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ
 מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲזֹר וּיְכַלְמֵהוּ
 חֲפָצֵי רַעְתִּי : יִשְׁכּוּ עַל־עַקֵּב
 בְּשֹׁתֶם הַאֲמִרִים הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה :
 : יִשְׁשֹׁה וְשִׁמְחֵה בְךָ כָּל־מִבִּקְשֵׁיךָ
 וְיִאֲמְרוּ תָמִיד יִגְדֵּל אֱלֹדִים אֲהַבִּי
 יִשׁוּעָתְךָ : וְאֲנִי עֲנִי וְאֲבִי
 אֱלֹדִים חֹשֶׁה לִי עֲזֹרֹתִי וּמִפְלִטִי
 אֲתָה אֱלֹדִי אֶל־תִּאֲחֹר : עֹא
 בְךָ יְהוָה חֲסִיתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה
 לַעֲלוֹם : בְּצִדְקָתְךָ תִּצִּילָנִי
 וְתִפְלֹטָנִי וְהֵשֶׁה אֵלַי אֲזִנְךָ : ו
 וְהוֹשִׁיעֵנִי : הִיָּה לִי־צֹר מִעוֹז
 לְבָא תָמִיד צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־
 סָלַע וּמַצְדָּתִּי אֲתָה : אֱלֹדִי
 פִּלְטָנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעוֹל
 וְחֹמֶץ : כִּי־אֲתָה תִּקּוֹתִי אֲדִנִּי
 יְהוָה מִבִּטְחִי מִנְּעוּרֵי : עֲלִיךָ
 נִסְמַכְתִּי מִכֶּטֶן מִמְּעֵי אֲמִי אֲתָה
 גִּזְוִי בְךָ תַּהֲלִיתִי תָמִיד : כְּמוֹפֶת
 וְהִיתִי לְרַבִּים וְאֲתָה מַחֲסֵי עוֹ :
 יִמְלֵא פִי תַּהֲלֹתֶיךָ כָּל־הַיּוֹם
 תִּפְאָרְתְּךָ : אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי לָעַת
 זִקְנָה בְּכָלוֹת כֹּחִי אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי :
 כִּי אֲמֹר אוֹיְבִי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי

71.
 71

תה
 תה
 תה

כל

שמש יבון שמו ויתברכו בו כל-
גוים יאשרוהו : ברוך יהודי
אלדים אלדי ישראל עשה
נפלאות לבדו וברוך שם כבודו
לעולם ועולם כבודו את כל-
הארץ אמן ואמן : ברוך תפלות
דוד בן ישי : עג

מזמור לאסף אך טוב לישראל
אלדים לברי לבב : ואני כמעט
נשתי רגלי כאן שפכה אשרי :
כי קנאתי ביהוללים שלום רשעים
אראה : כראין חרצבות למוותם
וכריא אולם ובעמל אנוש איניכר
ועם אדם לא יגעה ולכן ענקתמו
גאה יעטף שית חמוס למו : יצא
מחלב עינימו עברו משביות
לבב : ומקוידברו ברע עשק
ממרום ידברו : שתו בשמים
פיהם ולשונם תהלך בארץ ולכן
ישוב עמו הלום ומי מלא ימצא
למו : ואמרו איכה ידע אל רש
דעה בעליון : הנה אלה רשעים
ושלוי עולם השגו חיל : אך דיק
זכיתי לבכי וארחץ בנקיון כפי :
ואחי נגע כל ה

עב

רעתי : LXX

לשלמה אלדים משפטיך למלך.
תן רצונתך לבן מלך : וידן עמך
בעדק וענייך במשפט : ושאן
הרים שלום לעם וגבעות
בעדקה : ושפט עניי עם וישיע
לבני אביון וידכא עשקו וידאק
עם שמש ולפני ירח דור דורים
וירד כמטר על גז כרביבים וריוף
ארץ : יפרח בימיו צדיק ורב
שלום עד בלי ירח : וירד מים
עדיים ומנהר עד אפסי ארץ :
לפניו יכרעו ציים ואובייו עפר
ילחכו מלכי תרשיש ואיים מנחה
ישיבו מלכי שבא וסבא אשכנז
יקרבו : וישתחוו לו כל מלכים
כל גוים יעבדוהו וכי יציל אביון
משוע ועני ואין עזר לו : יחם
על דל ואביון ונפשות אביונים
וישעו ומתוך ומחמס יגאל בפשם
ויקר דמם בעיניו : ויחי ויתן לו
מוזה שבא ויתפלל בעדו תמיד
כל היום יברכנהו : ויהי פסת בר
בארץ בראש הרים ירעש כ
כלבנון פרוז ויציעו מעיר בעשב
הארץ ויהי שמו לעולם לפניו

היום ותוכחתי לבקרים אס-
אמרתי אספרה כמו הנה דור
בניך בגדתי ואחשבה לדעת
זאת עמל הוא כעני עד אכזא
אל מקדשי אל אבינה לאחריהם
אך בחלקות תשית למי ח
הפלתם למשואות אך היו
לשמה כרנע ספי תמוכן ב
בלהות בחלום מהקין ארני
בעיר צלמס תבוה בידתחמן
לכבי וכליותי אשתונן ואני
בער ולא אדע בהמות הייתי
עמך ואני תמיד עמך אחות
ביד ימיני ובעצתך תנחני ואחר
כבוד תקחני מילי בשמים
ועמך לא חפצתי בארץ בלה
שארי ולכבי צור לבבי וחלקי
אלדים לעזים כי הנה רחיקיך
יאבדו הצמתה כל זונה כמך
ואני קרבת אלדים לר טוב שתי
בארני יהוד מחסי לספר כל
מלאכותיך עד

קנין
דור א
דור א
דור א

X

בהל

שכן
הנה

הנה

77.

משכיל לאסף למה אלדים זנחת
לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך
וזכר עיתך סנות קדם גאלת
שכט נחלתך הר ציון זה שכנת

בו הרימה פעמך למשואות
נצח כל הרע אויב בקדשו שאנו
צריך בקרב מועדך שמו א
אותתם אותות יודע במביא
למעלה בסכך עץ קרדמות
ועתה פתוחה יחד בכשיל
וכלפות יחלסון שלהו באשמיא
מקדשך לארץ חללו משכן
שמך אמרו בלבם נינס יחד
שרפו כל מועדי אל בארץ
אותותינו לא דאינו אין עוד
נביא ולא אתנו יודע עד מה עוד
מתי אלדים יחרף צר ינאץ
אויב שמך לנצח למה תשיב
ידך וימינך מקרב חוקך בלה
ואלדים מרפי מקדם פועל
ישועות בקרב הארץ אתה
פודרת בעודים שברת ראשי
תנינים על המים אתה רצצת
ראשי לוח/תתנהו מאכל לעם
לציים אתה בקעת מעין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן לך
יום אף לך לילה אתה חכילות
מאור ושמש אתה העבית כל
גבולות ארץ קץ וחרף אתה
יצרתם זכר זאת אויב חרף

כמבי

כא

הנה

הנה

hiding
opprobrium

אגדע תרומתה קרנות צדוק :

עו למנצח בנגינות 76.

מזמור לאסף שיר נודע ביהודה

אלדים בישראל גדול שמו ויהי

בשלם סבול ומעונתו בעיון שמה

שבר וספר קשת מגן וחרב

ומלחמה סלה נאזר אתה אדיר

מחררי טרף אשתוללתי אפירי 77.

לבנמו שנתם ולא מעאו כל

אנשי דל ידחם ומגדרתך אלדי

יעקב נרדם ורכב וסוס אתה

נזרא אתה ומדעמך לפניך מאז

אפך משמים השמעת דין ארץ

יראה ושקטה בקום למשפט

אלדים להושיע כל עניי ארץ

סלה ומי חמת אדם תודך שארית

חמות תחגור נדרו ושלמה

ליהוד אלדיכם כל סביב

יבולו שי למורא יבצור רוח

נגידים נזרא למלכי ארץ :

עו למנצח על 77.

ידיתון לאסף מזמור קולי אל

אלדים ואצקקה קולי אל אלדים

והאזין אליו ביום צרתי אדני

דרשתי וידילולה נגרה ולא

תפוג מאנה הנחם נפשי ואזכרה

יהוד תעם נבל נאצו שמך אל

תתן לחית נפש תודך חית ענייך

אל תשכח לנצח הבט לברית

בימלאו מחשבי ארץ נאות

חמס אל יטב דך נכלם עני

ואביון יהללו שמך קומה

אלדים ריבה ריבך וזכר חרפתך

מני נבל כל היום אל תשכח

קול צדיק שאון קמך עליה ת

תמיד עה

למנצח אל תשחת מזמור לאסף

שיר הודינו לך אלדים הודינו

וקרוב שמך ספרו נפלאותיך :

בי אקח מועד אני מישרים אשפט

נמוגים ארץ וכל יושביה אנכי

תכנתי עמודיה סלה אמרתי

להוללים אל תהלו ולרשעים אל

תריבו קרן אל תריבו למרום

קרנכם תדברו בעצאר עתק וכי

לא מפורצא ומערב ולא כמדבר

הרים בי אלדים שופט זה וישפיל

זה ירים כי כום ביד יהוד ויין

חבר מלא מסך ויגר מזה אך

שמרה ימצו ישתו כל רשעי

ארץ ואני אגיד לעלם אזכרה

לא לדי יעקב וכל קרני רשעים

Tentatio matris & Infantis

C. 4

משכיל לאסף האוינה עמי תורתִי
 חטון אזנכם לאמריִי : אפתחה
 במשל פי אביעה חידות מפי
 קדם : אשר שמענו ונדעם
 ואכתובנו ספרוֹ לנו : לא נכחור
 מבניהם לדור אחרון ומספרים
 תהלות יהוד ועזמוֹ ונפלאותיו
 אשר עשה : ויקם עדות ביעקב
 ותורה שם בישראל אשר צוה
 את אבותינו להודיעם לבניהם :
 למען ידעוֹ דור אחרון בניִם
 יולדו יקמו ויספרו לבניהם :
 וישימו באלדים כסלם ולא
 ישבחו מעללי־אל ומצותיו ינצרו
 : ולא יהיו כאבתם דור סוֹרֵר
 ומורה דור לא־הבין לבו ולא־
 נאמנה אל־אל רוחו ובני־אפרים
 נושקי רומי קשת הפכו ביום
 קרב : לא שמרו ברית אלדים
 ובתורתו מאנו ללכת : וישבחו
 עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם :
 נגד אבתם עשה פלא בארץ
 מצרים שדה־צֶעַן : בקע ים
 ויעבירו ויצב־מים ממוֹ נד :
 וינחם בעֶן יומם וכל־הלילה

אלדים ואהמיה אשיחה ותתעטף
 רוחי סלה אחזת שמרות עיני
 נפעמתי ולא אדבר : חשבתִי
 ימים מקדם שנות עולמים :
 אזכרה כנגתי בלילה עס־לבכי
 אשיחה ויחפש רוחי העולמים
 יחב אדני ולא יוסיף לרצות
 עוד : האפס לנצח חסדו גמר
 אמר לדור דור : השבח חנות אל
 אם־קפץ באף רחמוֹ סלה ואמר
 חלותִי היא שנות ימין עליוֹן :
 אזכיר מעללי־יה כי־אזכרה
 מקדם פלאך : וחגיתי בכל־פעדך
 ובעלילותיך אשיחה : אלדים
 בקדש דרכך מ־אל גדול כ
 באלדים : אתה האל עשה פלא
 הודעת בעמים עזך וגאלת בזרע
 עמך בני־יעקב ויוסף סלה :
 ראוך מ־אלדים ראוך מ־ים יחולו
 אף ירגו תהמות : זרמוֹ מ־ים
 עבות קול נתנו שחקים אף־
 חצציד יתהלכו : קול רעמך
 בגלגל האדון ברקים תכל רגזה
 ותרעש הארץ : בים דרכך
 ושכילך במים רבים ועקבתִיך
 לא נודעוֹ נחית בצאן עמך ביד

ויסגר לברד בעירם ומקניהם
 לרשעים : יטלח בסחרון אפן
 עברה העם וערה משלחת
 מלאכי רעים : וילם נתיב לאפן
 לא חשך ממות נפשם והיהם
 לדבר הסגור : ויך כל בכור
 במצרים ראשית אונים באהל-
 חם : ויסע מצאן עמו וינגם
 בעדר במדבר : וינגם לבטח
 ולא פחדו ואת איביהם כסה
 חים : ויבאם אל גבול קדשו הר
 זה קנתה ימינו : ויגרש מפניהם
 גוים ויפילם בחבל נחלה וישפן
 באחיהם שבטי ישראל : וינסו
 וימרו את אלהים עליון ועדתי
 לא שמרו : ויסגו ויגדו באבתם
 נהפכו בקשת רמיה ויבעיכמה
 בבמותם ובפסיליהם יקניאנו :
 שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד
 בישראל : ויטש משכן שלו אהל
 שכן באדם : ויתן לשבי עזו
 ותפארתו ביד צר : ויסגר לחרב
 עמו ובנחלתו התעבר : בחוריו
 אכלה אש ובתולתיו לא הללו
 כהניו בחרב נפלו ואלמנותיו לא
 תבכינה וייקץ בישן אדמו בגבור

מתלונן מין : ויך צריו אחר
 חרפת עולם נתן למו : ויבאם
 באהל יוסף ובשבט אפרים לא
 כחרו : ויבחר את שבט יהודה את
 דוד ציון אשר אהב : ויבן ככר
 רמים מקדשו כארץ יסדה
 לעולם : ויבחר בדרו עבדו
 ויקחו ממכלאות צאן : כשחר
 עלות הביאו לרעות ביעקב
 עמו ובישראל נחלתו : וירעם
 בתם לבבו ובתבונות כפי ינחם
 עט : מזמור לאסף
 אלהים באו גוים בנחלתך טמאו
 את היכל קדשך : שמו את
 ירושלם לעמים : נתנו את נבלת
 עבדיך מאכל לעוף השמים ב
 בשר חסדיך לחיתו ארץ :
 שפכו דמם כמים סביבות
 ירושלם ואין קבר : היינו חרפה
 לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו
 ועד מה יהוד תאנף לבצח תבער
 כמו אש קנאתך : שפוך חמתך
 אל הגוים אשר לא ידעוך ועל-
 מומלכות אשר בשמך לא קראו :
 כי אכל את יעקב ואת נורו
 השמו : אל תזכר לנו עונות

Lxxx

advers

אלדים עבאות השיבנו והאר
פניך ונושעה גפן ממזרים תסיע
תגרש גוים ותטעהו פנית לפניך
ותשרש שרשיה ותמלא ארץ
כסו הרים צלה וענפיה ארז אל
תשלח קציריה עדים ואל נהר
יונקותיה למה פרצת גדריו
וארזה כל עכרי דרך יכרסמנה
חזיר מיער וחז שור ירענה

אלדים עבאות שוב נא הפט
משמים וראה ופקד גפן זאת
וכנה אשר בטעה ימינך ועל בן
אמצתה לך שרובה באש
כסוחה מערת פניך יאכדו

תהי ירך על איש ימינך על בן
אדם אמצתה לך ולא נסוג ממך
תחיונו ובשמך נקרא יהוד
אלדים עבאות השיבנו האר

פניך ונושעה פא 82

למנצח על הגתית לאסף
הרבינו לאלדים עזינו הריעו
לארדי יעקב שאן זמרה ותנו
תף כנור בעים עם נבל תקעו
בחדש שופר בכסה ליום חגנו
כי חק לישראל הוא משפט
לארדי יעקב עדות ביהוסף

ראשונים מהר יקדמונו רחמך
כי דלנו מאד עזרנו אלדי
ישענו על דבר כבוד שמך
והצילנו וכפר על חטאתינו ל
למען שמך למה יאמרו הגוים
איה אלדיהם יודע בגוים לעינינו
נקמת דם עבדך השפוך תבא
לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך
הותר בני תבותה והשב
לשכנינו שבעתים אל חיקם ח
חרפתם אשר חרפוך יהוד
ואנחנו עמך יוצאן מרעיתך נודה
לך לעולם לדור ודור נספר
תהלתך 81

למנצח אל ששנים עדות
לאסף מזמור רעה ישראל
האזינה נהג בצאן יוסף רשב
הכרובים הופיעה לפני אפרים
יובננו ובנשה עוררה את ג
גבורתך ולכה לישועתה לנו
אלדים השיבנו והאר פניך
ונושעה ארני אלדים עבאות
עד מתי עשנת בתפלת עמך
האבלתם לחם דמעה ותשקמו
ברמעות שלש תשימנו מדון
לשכנינו ואיבנו ילענו לבו

אפא 81

שמו בצאתו על ארץ מצרים
 שפת לא ידעתו אשמעו הסירות
 מסבל שכמו בפיו מודו ותעברנה
 בצרה קראת ואחלצך אענך
 בסתר רעם אבחנו על מי
 מריבה סלה שמע עמי ואעידה
 בך ישראל אסתשמע לי לא
 יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
 לאל נבר אנכי יהודי אלהיך
 המעלה מארץ מצרים הרחב
 פיך ואמלאהו ולא שמע עמי
 לקולי וישראל לא אבה לי
 ואשלחו בטרירות לבם ולכו
 במועצותיהם לי עמי שמע לי
 ישראל בדרכי יהלכו במעט
 אויביהם אכניע ועל צריהם
 אשיב ידי משנאי יהוד יבחושי
 לו יהי עתם לעולם ואכילתו
 מחלב חטה ומצור דבש
 אשבעך
 פב
 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת
 אל בקרב אלהים ושפט עד
 מתי תשפט עול ופני רשעים
 תשא סלה שפט דל ויתום
 עני ורש הצדיקו פלטו דל
 ואביון מיד רשעים הצילו

817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900

לא ידעו ולא יבינו בחשכה
 יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ
 אני אמרתי אלהים אתם ובני
 עליון כלכם אכן כאדם תמותון
 וכאחד השרים תפלו קומה
 אלהים שפטה הארץ כי אתה
 תנחל בכל הגוים
 פג
 שיר מזמור לאסף אלהים אל
 דמי לך אל תחרש ואל תשקט
 אל בידנה אויביך יהמון
 ומשנאיך בשאן ראש על עמך
 יערימו סוד ויתעצו על צפונך
 אמרו לכו תכחדם מגור ואל
 חכר שם ישראל עוד כי נועצו
 לב יחדו עליך ברית יכרתו
 אחלי אדום וישמעאלים מואב
 והגרים גבל ועמון ועמלק
 פלשת עס ושבי צור גם אשר
 נלוה עמם היו זרוע לכבד לוט
 סלה ועשה להם כמדון כסיסרא
 כיבין בנחל קישון נשמוד בעין
 דאר היו דמן לאדמה שיתמו
 נדיבכו בעורב וכאב וכזוח
 וכצלמנע כל נסיכמו אשר
 אמרו בדרשה לנו את נאות
 אלהים אלהי שיתמו בגלגל

815

בְּקֶשׁ לִפְנֵי הָרוּחַ : כֹּאשׁ תִּכְעֶרֶךְ
 יַעֲרֹכְכָה וְכִלְכִּלְכָה תִּלְחֹשׁ הָרִים : כִּן
 תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוּפּוֹתֶיךָ
 תִּבְהֹלֶם : מֵלֹא פָנִיחִם קִלּוֹן
 וּבִקְשׁוֹ שִׁמְךָ יִחְדָּד וְיִבְשּׁוּ וְיִבְהֹלוּ
 עוֹדֵי עוֹד וְיִחְפְּרוּ וְיִאֲבֹדוּ וְיִדְעוּ
 כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יִהְיֶה לְבֹדֶךָ עֲלֵיוֹן
 עַל כָּל הָאָרֶץ : פֶּד
 לְמַנְצָה עַל הַגִּתִּית לְבִנֵּי קִרְחַ
 מְזֻמָּר : מִהַ יִּדְרֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ
 יִהְיֶה צְבָאוֹת וְנִכְסֶפָה וְגַם בִּלְתֵּה
 נִפְשֵׁי לַחֲצוֹת יִהְיֶה לְפִי וּבִשְׂרִי
 יִרְנְנוּ אֶל־אֱלֹהֵי : גַּם צְפוּרִי
 מִצָּהָה בֵּית וּדְרֹד קִין לֵה אֲשֶׁר־
 שָׁתָה אֶפְרַחִיה אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ
 יִהְיֶה צְבָאוֹת מֶלְכִי וְאֵלֹדִי : אֲשֶׁר־
 יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה :
 אֲשֶׁר־אֵדָם עוֹלָיו בְּךָ מִסְּלוֹת
 בְּלִבָּבָם : עֲבָרִי בְּעַמֶּם הַבָּבָא
 מַעֲיִן יִשְׁתַּחֲוֶה גַם בְּרִבּוֹת יַעֲטָה
 מוֹרָה : יִלְכוּ מִחֵיל אֶל־חֵיל יִרְאֶה
 אֶל־אֱלֹדִים בְּצִיּוֹן : יִהְיֶה אֱלֹדִים
 צְבָאוֹת שְׁמִיעָה תִּפְלִיתִי הַאֲזִינָה
 אֱלֹדִי יַעֲקֹב סֵלָה : מִגִּבּוֹרֵי רָאָה
 אֱלֹדִים וְהַבֶּשֶׁת פָּנֵי מִשִּׁיחָךְ : כִּי טוֹב
 יוֹם בְּחֲצִירֶיךָ מֵאֶלֶף בְּחֶרֶתִי
 הַסְּתוּפָה בְּבֵית אֱלֹדִי מוֹדֵר
 בְּאֵה־לִירְשָׁע וְכִי שִׁמְשׁוּ וּמִגִּבּוֹרֵי יִהְיֶה
 אֱלֹדִים חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן יִהְיֶה לֹא־
 יִמָּנַע טוֹב לְהִלָּכִים בְּתַמִּים : יִהְיֶה
 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אֵדָם בְּטָח בְּךָ :
 פֶּד 85 לְמַנְצָה לְבִנֵּי 86
 קִרְחַ מְזֻמָּר : רְצִית יִהְיֶה אֶרְצָךְ
 שְׁבֵת שְׁבוֹת יַעֲקֹב : נִשְׁאֵת עוֹן
 עִמָּךְ כְּסִית כָּל־חַטָּאתֶם סֵלָה :
 אִסְפַּת כָּל־עֲבֻרְתֶּךָ הַשִּׁיבּוֹת
 מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ : שׁוּבֵנו אֱלֹדִי יִשְׁעֵנו
 וְהִפֵּר כְּעֶסֶךָ עִמָּנוּ : הִלְעוֹדִים
 תִּאֲנֹף־בְּנו תִּמְשֹׁךְ אֶפֶס לִדְרֹד וְדִרִּי
 : הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעִמָּךְ
 יִשְׁמַח־בְּךָ : הֲרֹאֵנוּ יִהְיֶה חֶסֶדְךָ
 וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ : אֲשִׁמְעָה מִהַ
 יִדְבֹּר הָאֵל יִהְיֶה כִּי יִדְבֹּר שְׁלוֹם
 אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו וְאֶל־יִשׁוּבֵנו
 לְכִסְלָה : אֵךְ קְרוֹב לִירְאֵי יִשְׁעוֹ
 לְשֹׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ וְחֶסֶד וְאֵמֶת
 נִפְגְּשׁוּ צִדִּיק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ : אֵמֶת
 מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצִדִּיק מִשְׁמִים
 נִשְׁקֶף : גַּם יִהְיֶה יִתֵּן הַטוֹב
 וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יִבְרָכָה :

בְּקֶשׁ לִפְנֵי הָרוּחַ : כֹּאשׁ תִּכְעֶרֶךְ
 יַעֲרֹכְכָה וְכִלְכִּלְכָה תִּלְחֹשׁ הָרִים : כִּן
 תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוּפּוֹתֶיךָ
 תִּבְהֹלֶם : מֵלֹא פָנִיחִם קִלּוֹן
 וּבִקְשׁוֹ שִׁמְךָ יִחְדָּד וְיִבְשּׁוּ וְיִבְהֹלוּ
 עוֹדֵי עוֹד וְיִחְפְּרוּ וְיִאֲבֹדוּ וְיִדְעוּ
 כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יִהְיֶה לְבֹדֶךָ עֲלֵיוֹן
 עַל כָּל הָאָרֶץ : פֶּד
 לְמַנְצָה עַל הַגִּתִּית לְבִנֵּי קִרְחַ
 מְזֻמָּר : מִהַ יִּדְרֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ
 יִהְיֶה צְבָאוֹת וְנִכְסֶפָה וְגַם בִּלְתֵּה
 נִפְשֵׁי לַחֲצוֹת יִהְיֶה לְפִי וּבִשְׂרִי
 יִרְנְנוּ אֶל־אֱלֹהֵי : גַּם צְפוּרִי
 מִצָּהָה בֵּית וּדְרֹד קִין לֵה אֲשֶׁר־
 שָׁתָה אֶפְרַחִיה אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ
 יִהְיֶה צְבָאוֹת מֶלְכִי וְאֵלֹדִי : אֲשֶׁר־
 יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה :
 אֲשֶׁר־אֵדָם עוֹלָיו בְּךָ מִסְּלוֹת
 בְּלִבָּבָם : עֲבָרִי בְּעַמֶּם הַבָּבָא
 מַעֲיִן יִשְׁתַּחֲוֶה גַם בְּרִבּוֹת יַעֲטָה
 מוֹרָה : יִלְכוּ מִחֵיל אֶל־חֵיל יִרְאֶה
 אֶל־אֱלֹדִים בְּצִיּוֹן : יִהְיֶה אֱלֹדִים
 צְבָאוֹת שְׁמִיעָה תִּפְלִיתִי הַאֲזִינָה
 אֱלֹדִי יַעֲקֹב סֵלָה : מִגִּבּוֹרֵי רָאָה
 אֱלֹדִים וְהַבֶּשֶׁת פָּנֵי מִשִּׁיחָךְ : כִּי טוֹב
 יוֹם בְּחֲצִירֶיךָ מֵאֶלֶף בְּחֶרֶתִי
 הַסְּתוּפָה בְּבֵית אֱלֹדִי מוֹדֵר
 בְּאֵה־לִירְשָׁע וְכִי שִׁמְשׁוּ וּמִגִּבּוֹרֵי יִהְיֶה
 אֱלֹדִים חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן יִהְיֶה לֹא־
 יִמָּנַע טוֹב לְהִלָּכִים בְּתַמִּים : יִהְיֶה
 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אֵדָם בְּטָח בְּךָ :
 פֶּד 85 לְמַנְצָה לְבִנֵּי 86
 קִרְחַ מְזֻמָּר : רְצִית יִהְיֶה אֶרְצָךְ
 שְׁבֵת שְׁבוֹת יַעֲקֹב : נִשְׁאֵת עוֹן
 עִמָּךְ כְּסִית כָּל־חַטָּאתֶם סֵלָה :
 אִסְפַּת כָּל־עֲבֻרְתֶּךָ הַשִּׁיבּוֹת
 מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ : שׁוּבֵנו אֱלֹדִי יִשְׁעֵנו
 וְהִפֵּר כְּעֶסֶךָ עִמָּנוּ : הִלְעוֹדִים
 תִּאֲנֹף־בְּנו תִּמְשֹׁךְ אֶפֶס לִדְרֹד וְדִרִּי
 : הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וְעִמָּךְ
 יִשְׁמַח־בְּךָ : הֲרֹאֵנוּ יִהְיֶה חֶסֶדְךָ
 וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ : אֲשִׁמְעָה מִהַ
 יִדְבֹּר הָאֵל יִהְיֶה כִּי יִדְבֹּר שְׁלוֹם
 אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו וְאֶל־יִשׁוּבֵנו
 לְכִסְלָה : אֵךְ קְרוֹב לִירְאֵי יִשְׁעוֹ
 לְשֹׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ וְחֶסֶד וְאֵמֶת
 נִפְגְּשׁוּ צִדִּיק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ : אֵמֶת
 מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצִדִּיק מִשְׁמִים
 נִשְׁקֶף : גַּם יִהְיֶה יִתֵּן הַטוֹב
 וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יִבְרָכָה :

852

רחום וחנן ארך אפים ורב חסד
ואמת פנה אלי וחנני תנה עזך
לעבדך והושיעה לבן אמתך
עשה עמי אות לטובה ויראו
שנאי ויבשו בי אתה יהוד

867 עזרתי ונחמתי פ

לכני קרח מזמור שיר יסודות
בהררי קדש אהב יהוד שערי
ציון מכל משפנות יעקב

נכבדות מרבר בך עיר האלדים
סלה ואזכיר רחב ויכל ליהודעי
הנה פלשת וצור עם בנוש זה
יהוד שם וציון ואמר אלו ואיש
לדבר זה וזוה יכוננה עליון ויהוד
יספר בכתוב עמים זה יהוד שם
סלה ושדים כחללים כל

88
88 פ

מעני בך פח
שיר מזמור לכני קרח למנצח
על מחלת לענות משכיל לחימן
האזרחי יהוד אלדי ישועתי וזם
צעקתי בלילה נגדך תבא
לפניך תפילתי הטח אונך לרבותי
בי שמעו ברעות נפשי וחיי
לשאול הגיעו נחשכתי עם
יורדי בור היתי כגבר אק אל
במתים חפשי כמון חללים שכבי

צדק לפני יהלך וישם לדרך
פ

86

תפלה לדרך הטח יהוד אונך
עני בי עני ואביון אני שמרה
נפשי בי חסד אני הושע עבדך
אתה אלדי הושיע אליך חנני
יהוד בי אליך אקרא כל היום
שמח נפש עבדך בי אליך אדני
נפשי אשא בי אתה אדני טוב
וסלח ורב חסד לכל קראיך
האזינה אדני תפילתי והקשיבה
בקול תחנונותי ביום צרתי
אקרא בי תענגני אין כמוך
באלדים אדני ואן כמעשיך
כל גוים אשר עשית יבואו
וישתחו לפניך אדני וכבודו ל
לשמך בי גדול אתה ועשה
נפלאות אתה אלדים לברך
חורני יהוד דרכך אחלך
באמתך יחד לכני ליראה שמך
ואודך אדני אלדי בכל לכני
ואכבדה שמך לעולם כי חסדך
גדול עלי והצלת נפשי משאול
תחתית אלדים ודים קמו עלי
ועדת ערצים בקשו נפשי ולא
שמך לגדס ואתה אדני אל

קבר אשר לא זכרתם עוד והמה
 מירד נגזרו שתי בבזר תחתיות
 במחשבים במצלות ו עלי סמכו
 חמתך וכל משברך ענית סלה
 הרזקת מידעי ממני שתי
 תועבות למו בלא ולא אצא
 עיני דאבה נמי עני קראתיך
 יהוד בכל יום שטחתי אליך
 כפי הלפתים תעשה פלא אם
 רפאים יקומו יודוך סלה וחספך
 בקבר חסדך אמונתך באבדון
 הודע בחשך פלאך וצדקתך
 בארץ נשיה ואני אליך יהוד
 שועתי ובבקר תפילתי תקדמך
 למה יהוד תזנח נפשי תסתיר
 פניך ממני עני אני וגוע מעד
 נשאתי אימך אפונהו עלי עברי
 חרונך בעותך צמתתניו סבני
 כמים כל היום הקיפו עלי יחד
 הרזקת ממני אתה ורע מידעי
 מחשך פט
 משביל לאיתן האורחי חסדי
 יהוד עולם אשירה לדר ודר
 אודע אמונתך כפי כי אמרתי
 עולם חסד יבנה שמים תכן
 אמונתך בהם ברתי ברית

89
 K. 5. man

לחסידיך ותאמר שויתי עור על-

גבור הרימותי בחור מעם :

מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי
משחתיו אשר ידי תכון עמו אף
זרועי תאמצנו : לא ושיא אויב
בו וכן עולה לא יעננו וכתותי
מפניו צריו ומשנאו אנף :

ואמנתי וחסדי עמו ובשמי
תרום קרנו : ושמתי בים ידו
ובכבודות ימינו : הוא יקראני
אבי אתה אלי וצור ישועתי אף
אני בכור אתנתי עליון למלכי-
ארץ : לעולם אשמור לו חסדי
ובריתי נאמנת לו : ושמתי לעד
זרעו וכסאו כימי שמים : אם
יעזבו בני תורתו ובמשפטי לא
יכבדו : אם חקתי יחללו ומצותי
לא ישמרו : ופקדתי בשבט
פשעים ובנגעים עונם וחסדי
לא אפיר מעמו ולא אשקר
באמנתי : לא אחלל בריתי
ומוצא שפתי לא אשנה : אחת
נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב
זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש
נגדי ברח יבזן עולם ועד בשחק
נאמן סלה : ואתה זנחת ותמאס

התעכרת עם משיחך : נארתה

ברית עבדך חללת לארץ נורו :

פרצת כל גודרתיו שמת מכצרו
מחתה שסות כל עבדי דרך היה
חרפה לשכניו וחרמות ימין צריו
השמחת כל אויביו : אף תשיב
צור חרבו ולא תקמתו במלחמה

: השבת מטהרו וכסאו לארץ
מגדתה : הקצרת ימי עלומיו
העטית עליו בושע סלה ועד מה
יהוד תסתר לנצח תבער כמו-
אש חמתך וזכר אני מה חלד על

מה שוא בראת כל בני אדם :

מי גבר יחיה ולא יראה מות

ימלט נפשו מיד שאול סלה :

איה חסדיך הראשנים אדני

נשבעת לדוד באמונתך : זכר

אדני חרפת עבדיך שאותי בחקי

כל רבים עמים : אשר חרפו

אויביך יהוד אשר חרפו עקבות

משיחך וברוך יהוד לעולם אמן

ואמן :

תפלה למשה איש האלילים אדני

מעון אתה היית לנו בדר ודר :

בטרים ודרים ילדנו ותחולל ארץ

ותבל ומעולם ועד עולם אתה

90
פסוק
למשה
והעם

אל תשב אנוש עד דכא
 ותאמר שובו בני אדם כי אלף
 שנים נבעיתך כיום אתמול כי
 יעבר ואשמורה בלילה וזרמם
 שנה ידיו בבקר בחציר וחלף
 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש כי כליו באפך ובחמתך
 נבהלנו שנת עונתינו לנגדך
 עלמינו למאור פניך כי כל
 ימינו פני בעברתך כלנו שנינו
 בפני הגה ימי שנותינו בהם
 שכעים שנה ואם בגבורות
 שמונים שנה ורחם עמל ואן
 בינו חיש ובעופה מידוע עז
 אפך וכיראתך עכרתך ולמנות
 ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה
 ושובה יהוד עד מתי והנחם על
 עבדיך שבענו בבקר חסדך
 ונרננה ונשמחה בכל ימינו
 שמחנו בימות עגיתנו שנות
 ראינו רעה וראה אל עבדיך
 פעלך והדרך על בניהם והיו
 בעם אדני אדנינו עלינו ומועשה
 ידינו פוננה עלינו ומועשה ידינו
 פוננה י

בסתר עליון בעל טויו יתלונן
 ואמר ליהוד מחסי ומצודתי
 אלדי אבטח בו כי הוא יצילך
 מפח יקוש מדבר הוותובאברת
 יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
 וסוחרה אמיתו לא תירא מפחד
 לילה מחץ יעוף יומם מדבר
 באפל הלך מקטב ישור צהרים
 ופל מצדך אלף ורבבה מימינך
 אליך לא יגשו רק בעיניך תביט
 ושלמת רשעים תראה כי אתה
 יהוד מחסי עליון שמת מעונות
 ולא תאנה אליך רעה ונגע לא
 יקרב באהלך כי מלאכיו יצוה
 לך לשמרך בכל דרכיך על
 כפיס ישאונך פן תגוף באבן
 רגלך על שחל ופתן תדרך
 תרמס בפיר ותגן כיבי חשך
 ואפלטהו אשגברו כי ידע שמי
 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
 אחלצהו ואכבדהו אך ימים
 אשביעהו ואראוהו בישועתי

צא מזמר שיר ליום
 חשבת טוב להדות ליהוד
 ולזמר לשמך עליון

אל תשב אנוש עד דכא
 ותאמר שובו בני אדם כי אלף
 שנים נבעיתך כיום אתמול כי
 יעבר ואשמורה בלילה וזרמם
 שנה ידיו בבקר בחציר וחלף
 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש כי כליו באפך ובחמתך
 נבהלנו שנת עונתינו לנגדך
 עלמינו למאור פניך כי כל
 ימינו פני בעברתך כלנו שנינו
 בפני הגה ימי שנותינו בהם
 שכעים שנה ואם בגבורות
 שמונים שנה ורחם עמל ואן
 בינו חיש ובעופה מידוע עז
 אפך וכיראתך עכרתך ולמנות
 ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה
 ושובה יהוד עד מתי והנחם על
 עבדיך שבענו בבקר חסדך
 ונרננה ונשמחה בכל ימינו
 שמחנו בימות עגיתנו שנות
 ראינו רעה וראה אל עבדיך
 פעלך והדרך על בניהם והיו
 בעם אדני אדנינו עלינו ומועשה
 ידינו פוננה עלינו ומועשה ידינו
 פוננה י

להגיד בבקר חסדך ואמונתך
בלילות עלי עשור ועל הכל
עלי הגיון בכבודי כי שמחתני
יהוד בפעולך במעשי ידך ארנן
מה גדלו מעשיך יהוד מאד
עמקי מחשבתך איש בער לא
ידע וכסיל לא יבין את זאת
בפרח רשעים כמו עשב ויצונו
בל פעלי און להשמידם עדי עד
ונאתה מורם לעלם יהוד כי
הנה איביך יהוד כי הנה איביך
יאבדו יתפרדו כל פעלי און
ותרם בראים קרני בלתי בשמן
רענן ותבט עיני שורי בסמים
עלי מרעים תשמענה אזני צדיק
כתמר יפרח בארץ בלבנון ישגה
שתולים בבית יהוד בחצרות
אלדנו יפריחו עוד ינבון
בשיבול שנים ורעננים יהיו
להגיד כי ישר יהוד צורי ולא
עולתה בו
יהוד מלך נאות לבש לבש יהוד
עו התאזר אף תכון תכל כל
תבואתו נכון כסאך מאד מעולם
אתה בשאן נהרות יהוד בשאן
נהרות קולם ישאן נהרות דכים

La
93

לִבְכֵּהֶם וְלֹאֵם לֹא־יִדְעוּ דְרָכֵי :

אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בִּאֲפִי אֲסִיבֶנָּה

אֶל־מִנְחָתִי : צֶה

שִׁירֵי לַיהוָה שִׁיר חֹדֶשׁ שִׁיר

לַיהוָה בְּלֹא־הָאָרֶץ : שִׁירֵי לַיהוָה

בְּרָכּוֹ שְׁמוֹ בְּשָׂרֵי מִיּוֹם לַיּוֹם

יִשְׁנֻעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדֵךָ

בְּכָל־הָעַמִּים כְּפִלְאֵיתוֹכִי גְדוֹלַתְךָ

יְהוָה וּמִהֲלֵל מֵאֵד כִּי־רָאִהוּא עַל־

כָּל־אֱלֹדִים וּבִיכֹל־אֱלֹדֵי הָעַמִּים

אֱלִילִים וַיהוָה שְׁמִים עֲשֵׂה : הוֹד

וַהֲדֵר לִפְנֵי עַז וּתְפָאֶרֶת

בְּמִקְדָּשְׁךָ : הִבֵּן לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת

עַמִּים הִבֵּן לַיהוָה כְּבוֹד וְעֶזְרָהּ

לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שֶׁאֵין מִנְחָה

וּבִאֵן לַחֲצֵרְתֶּיךָ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה

בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָל־

הָאָרֶץ : אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ

אֶף־תִּכְוֶן תִּבְלֵ בְּלֹא תִמּוֹשׁ יָדֶיךָ

עַמִּים בְּמִישְׁרִים וַיִּשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם

וּתְגַל הָאָרֶץ יִרְעֶם הָיִם וּמִלֹּאֲוִי :

יַעֲלֹ שְׁדֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אֲזִיְרָגוֹ

כָּל־עֵצִי יַעֲרֹ לִפְנֵי יְהוָה כִּי־בָא

כִּי־בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תִּבְלֵ

בְּעֶדֶק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ : צו

יְהוָה מֶלֶךְ תְּגַל הָאָרֶץ

יְהוָה עֲזָרְתָה לִי כִמְעָשִׂי שִׁכְנָה

דְּרֹמָה בְּפָשִׁי : אֲם אִמְרָתִי מִטָּה

רַגְלִי חֲסֹדֶךָ יְהוָה יִסְעֵדֵנִי : בְּרַכְ

שׁוּרְעִי בְּקִרְבִּי תִנְחַוְמִיק

יִשְׁעִשְׁעֵנִי בְּפָשִׁי : הוֹחֲבֶרְךָ כִּסֵּא

הַנּוֹת יִצֵּר עֲמָל עַל־חֶק : יִגְדֵּךְ

עַל־נֶפֶשׁ צִדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעֵנִי

וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹדִי לְצוּר

מִחֲסִי : וַיִּשֶׁב עַל־יָדָם אֶת־אֹנֶם

וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יְהוָה

אֶלְדָּנִי : צֶד

לִכֹּן כִּרְנָנָה לַיהוָה נִרְעָה לְצוּר

יִשְׁעֵנִי : נִקְדָּמָה פְּנֵי בַת־דָּוִד

בְּזִמְרוֹת נִרְעָה לֹו : כִּי־אֵל גְּדוֹל

יְהוָה וּמֶלֶךְ גְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹדִים

: אֲשֶׁר־בִּידֵי מוֹקְרֵי אֶרֶץ

וּתְוַעֲפוֹת הָרִים לֹו אֲשֶׁר־לֹו הָיִם

הוּא עֲשֵׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יָדָיו יִצְרֵה :

בִּאֵן בְּשִׁתְחֻחַה וּבִכְרַעַה נִכְרַעַה

לִפְנֵי יְהוָה עֲשֵׂנִי כִי הוּא אֶלְדָּנִי

וּאֶנְחֵנִי עִם מְרַעִיתוֹ וְצֶאֱן יָדֹו

הָיִם אֲם בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעֵנִי : אֶל־

תִּקְשֵׁן לִבְכֵּם כִּמְרִיבָה בְּיוֹם

מִסָּה בְּמִדְבָּרוֹ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבֹתֵיכֶם

בְּחִנּוּכִי גַם־רָאוּ פְעֻלָּי : אֶרְבָּעִים

שָׁנָה וְאֶקֶשׁ בְּדוֹר וְאֶמַּר עִם תַּעֲיִ

ישועת אלדינו הריעה ליהודי כל
הארץ פצחו ורננו חמרו : זמרו
ליהודי בכבוד בכבוד וקול זמרה
: בחצצרות וקול שופר הריעו
לפני המלך יהודי : ירעט הים
ומלאך תכל וישביבה : נהרות
ימחאו כף יחד הרים ירננו :
לפני יהודי כי בא לשפט ה
הארץ ישפט תכל בצדק ועמים
במישרים : צח

יהודי מלך ירגזו עמים ישב
כרובים תנוט הארץ : יהודי
בציון גדול ורם הוא על כל
העמים : יודו שמך גדול ונורא
קדוש הוא : ועז מלך משפט
אהב אתה בוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב אתה
עשית : רוממו יהודי אלדינו
והשתחוה להדום רגליו קדוש
הוא : משה ואהרן בכהניו
ושמואל בקראי שמו קראים אל
יהודי ונא יענס : בעמד ענן
ידבר אלם שמרו עדתיו וחק
נתן למו : יהודי אלדינו אתה
עניתם אל נשא חיות להם ונקם
על עלייתם : רוממו יהודי

ישמוך איום רבים : ענן וערפל
סביבו צדק ומשפט מכון בסאן
: אש לפניו ותלך ותלהט סביב
ציון : האירו ברקו תכל ראתה
ותחל הארץ : הרים בדונג נמסו
מלפני יהודי מלפני ארון כל
הארץ והגידו השמים צדקו וראו
כל העמים בכבוד : יכשו כל
עברי פסל המתהללים באלילים
השתחוה לו כל אלדים : שמעה
ותשמח ציון ותגל כהבנות יהודה
למען משפטך יהודי : בראתה
יהודי עליון על כל הארץ מאד
בעלית על כל אלדים : אהבי
יהודי שנאו רע שמר נפשות
חסידיו מיד רשעים יצילים ואור
זרע לצדיק ולישרי לב שמחה :
שמחו צדיקים ביהודי והודו
לזכר קדשו : צח

מזמור שירו ליהודי שיר חדש כי
נפלאות עשה הושיעה לו
ומיכו וזרע קדשו : הודיע יהודי
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו
זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את

102

להכרית מעיר יהוד כל פעלי
 און קא
 תפלה לעני כי עטוף ולפני יהוד
 ישפך שיחו יחוד שמעה
 תפלתו ושועתי אליך תבוא
 אל תסתור פניך ממני ביום צר
 לי חסה ארי אונך ביום אקרא
 מהר ענני כי כלו בעשן ימי
 ועצמותי כמוקר נחרו הנה
 בעשב ויבש לבי כישכחתי
 מאכל לחמי ומקול אנהתי דבקה
 עצמי לבשרי דמיתי לקאת
 מדבר הייתי ככלם חרבות
 שקדתי ואהיה כצפור בודד על
 גג כל היום חרפוני איבי
 מהוללי בי נשבעו כי אפר
 בלחם אכלתי ושקוי בכבי
 מסכתי מפני זעמך וקצפך כי
 נשאתני ותשליכני ימי בצל
 נטוי ואני בעשב איבש ואתה
 יהוד לעולם תשב וזכרך לדר
 ודר ואתה תקום תרחם ציון כי
 עת לחננה כירא מועדו בירצא
 עבדיך את אכניה ואת עפרה
 וחננו ויירא גוים את שם יהוד
 וכל מלכי הארץ את כבודך

100

אלדינו והשתחונו להר קדשו כי
 קדוש יהוד אלדינו
 מזמור לתורה הריעו ליהוד כל
 הארץ ועבדו את יהוד בשמחה
 באו לפני ברכנה דעו כי יהוד
 הוא אלדים הוא עשנו ולא אנחנו
 עמו וצאן מרעיתו באו שערו
 בתורה חצרותיו בתהלה הודו לו
 ברכו שמו כי טוב יהוד לעולם
 חסדו ועד דר ודר אמונתו

101

ק
 חסד ומשפט אשירה לך יהוד
 אומרה אשכילה בדרך תמים
 מתי תבוא אלי אתהלך בתם
 לכבי בקרב בתי לא אשית
 לנגד עיני דבר בליעל עשה
 סטם שנאתי לא ידבק בי ולבב
 עקש יסור ממני רע לא אדע
 מלושני בסתר ורעהו אותן
 אצמות גבה עינים ורחב לבב
 אתו ולא אוכל עיני בגאמני
 ארץ לשבת עמדי הולך בדרך
 תמים הוא ישרתני לא ישוב
 בקרב בתי עשה רמיה דבר
 שקרים לא יכון לנגד עיני
 לבקרים אצמות כל רשעי ארץ

כי בנה יהוד ציון נראה בכבודו
 פנה אל תפילת הערער ולא
 כזה את תפלתם תכתב זאת
 לדור אחרון ועם נבוא יהלל יה
 כי השקיף ממרום קדשו יהוד
 משמים אל ארץ הבית לשמע
 אנקת אסיר לפתח בני תמותה
 לספר בציון שם יהוד ותהלתו
 בירושלם בהמבץ עמים יהוד
 וממלכות לעבד את יהוד וענה
 בדרך פחו קצר ימי ואמר אלי
 אל תעלני בחצי ימי בדור דורים
 שנותיך לפנים הארץ יסדת
 ומעשה ידך שמים והמה יאבדו
 ואתה תעמד וכלם כבדו יבדו
 בלבוש תחליפם ותלפו ואתה
 הוא ושנותיך לא יתמו בני
 עבדיך ישכנו וזרעם לפנך
 יפון קב
 לדודי ברכי נפשי את יהוד וכל
 קרבי את שם קדשו ברכי
 נפשי את יהוד ואל תשכחי כל
 גמוליו והסלח לכל עונכי הרופא
 לכל תחלוואיכי הגואל משחת
 חייכי המעטר כי חסד ורחמים
 המשביע בטוב עדיך תתחדש

193

אָרִי לִבְנוֹן אֲשֶׁר נָטַע וְאֲשֶׁר שָׁם
צִפְרִים יִקְבְּנוּ חֲסִידֵי בְרוּשִׁים
בֵּיתָהּ : הָרִים הַגְּבוּהִים לֵיעֹלָם
סִלְעִים מְחַכֶּה לְשִׁפְנִים : עֲשֵׂה
יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שִׁמְשׁ יָדַע מְבוֹאֵל
וְתִשֶׁת חֶשֶׁךְ יִהְיֶה לִילָה בּוֹ תִרְמַשׁ
כָּל חֵיתוֹ יַעַר : חֲכַפְדִּים שְׁאֵנִים
לְטָרֵף וּלְבָקֶשׁ מֵאֵל אֲכָלוֹתוֹרֵחַ
חֲשֵׁמֶשׁ יִאֲסֹפֶנּוּ וְאֵל מַעֲלֹנֵתָם
יִרְבֶּצֶנּוּ : יֵצֵא אִדָּם לִפְעֹל
וְלַעֲבֹדָתוֹ עֵדִי עֵרֵב : מִה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂי יְהוָה בְּלִם בַּחֲכֵמָה עֲשִׂיתָ
כִּלְמָה הָאָרֶץ קִינְכָה זֶה הִים גְּדוֹל
וְרַחֵב יָדַי שֶׁם רִמַּשׁ וְאֵין מִסְפָּר
חֵילוֹת קִטְבוֹת עִם גְּדֻלּוֹת : שֶׁם
אֵינוֹת יִהְיֶה לִבְנוֹן לְחֵיתָהּ יִצְרָתָהּ
לְשֹׁחַק בּוֹ : כָּלֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לְתֵת אֲכָלוֹם בָּעֵתוֹ : תֵּת לָהֶם
יִלְקֹטוּן תִּפְתָּח יָדָהּ יִשְׁבַּעוּן טוֹב
תִּסְתַּיֵּר פִּנְיָהּ יִבְהַלֵּן תִּסְפָּר רִחֵם
יִגְדֹּעַן וְאֵל עֲפָרִים יִשְׁוֹבֵן וְתִשְׁלַח
רִחוֹף יִבְרָאֵן וְתַחֲדָשׁ פְּנֵי אֲדָמָה
יִהְיֶה כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח
יְהוָה בַּמַּעֲשֵׂי : הַמְבִיט לָאָרֶץ
וְתִרְעַד וְעַתָּה בְּהָרִים וְעֵשֶׂנָּה :
אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה

נִפְשֵׁי אֶת יְהוָה : קֵן

בְּרַכִּי נִפְשֵׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי
גְדֻלַּת מַאֵד הוֹד יְהוָה לְבִשְׁתָּהּ :
עֲשֵׂה אֹרֶךְ בְּשִׁלְמָה נֹטֵה שָׁמַיִם
בִּירֵיעָה : הַמְקַרְבִּים עֲלֵיתוֹ
חֲשֵׁם עֲבִים רִכְבוֹ הַמְהִלָּךְ עַל-
כִּנְפֵי רִחוֹ וְעֲשֵׂה מִלֵּאבֵי רִחוֹת
מִשְׁרָתוֹ אֵשׁ לָהֶם : יִסַּד אָרֶץ עַל
מְכוּנֵיהָ בְּלִתְמוֹט עוֹלָם וְעַד :
תִּהְיֶה בְּלִבֶּשׁ כִּסֵּיתוֹ עַל הָרִים
יַעֲמִידוּ מִיָּסוֹן וְעֵרַתָּה יָנוֹסוֹן מִן
יְקוֹל רַעֲמָךְ יִחַפְּזוּן : יַעֲלוּ הָרִים
יִרְדּוּ בַקְעוֹת אֶל-מִקּוֹם זֶה יִסַּדָהּ
לָהֶם גְּבוּל שְׂמֵת בְּלִי-עֲבָרוֹן בְּלִי-
יִשְׁבוֹן לְבִסּוֹת הָאָרֶץ : הַמְשַׁלַּח
מַעֲיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יִהְיֶה לִבְנוֹן
: יִשְׁקֵן כָּל חֵיתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ
פְּרָאִים צִמָּאִים : עֲלֵיהֶם עוֹף
הַשָּׁמַיִם יִשְׁכֹּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנַג
קוֹל : מִשְׁקֵה הָרִים מַעֲלִייתוֹ
מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ :
מַעֲמִיחֵי-חַיִּיר לְבִרְמָה וְעֵשֶׂב
לְעֹבֶדֶת הָאָדָם יִהְיֶה צִיא לָחֶם
מִן הָאָרֶץ : וְיִין יִשְׂמַח לֵב אִנּוֹשׁ
לְהַצְחִיל פָּנֵים בַּשֶּׁמֶן וְלָהֶם לֵבֵב
אִנּוֹשׁ יִסְעֵד : יִשְׁבַּע עֲצֵי יְהוָה

104
Terra
Colum

TERRA

על הארץ כל מטה לחם שבר
 שלח לפניכם איש לעכד נמפר
 יוסף: עמו בכבל רגליו ברזל
 באה נפשו: עד עת בא דברו
 אמרת יהוד צרפתחו שלח מלך
 ויתירה משל עמים ויפתחוהו:
 שמו ארון לביתו ומשל בכל
 קנינו: לאסר שריו בנפשו
 וזקניו יחכם: ויבא ישראל
 מצרים ויעקב גר בארץ חס:
 ויפר את עמו מאד ויעצימהו
 מצריו: הפך לבם לשנא עמו
 להתנבל בעבדיו: שלח משה
 עבדו אהרן אשר בחר בןו ושמנו
 בם דבריו אתותיו ומופתים ב
 בארץ חס: ושלח חשד וחסדן ולא
 מנו את דבריו והפך את מימיהם
 לדם וימת את דגתם: שרץ
 ארצם צפרדעים בחדרי
 מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים
 בכל גבולם: נתן גשמייהם ברד
 אש להבות בארצם: ויך גפנם
 ותאנתם וישבר עץ גבולם:
 אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר
 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל
 פרי אדמתם: ויך כל בכור

לארצי בעודי: וערב עליו שיחו
 אנכי אשמח ביהוד ותפוג חטאים
 מן הארץ ורשעים עוד אינם
 ברכי נפשי את יהוד הללויה:
 קד הודו
 1057
 ליהוד קראו בשמו הודיעו
 בעמים עלילותיו שירו לו זמרו
 לו שיחו בכל נפלאותיו:
 התהלך בשם קדשו ושמח לכו
 מבקשי יהוד: דרשו יהוד ועזו
 בקשו פניו תמיד וזכרו נפלאותיו
 אשר עשה מפתיו ומשפטיו
 וזרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחייו: הוא יהוד אדנו בכל
 הארץ משפטיו: זכר לעולם
 בריתו דבר צנה לאלף דור:
 אשר פרט את אברהם ושבעתו
 לישחק: ויעמידה ליעקב לחק
 לישראל ברית עולם: לאמר לך
 אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם
 וזבולותם מתי מספר כמעט וגרים
 בה: ויתחלכו מגוי אל גוי
 מממלכה אל עם אחר ולא הניח
 אדם לעשקם וינכח עליהם
 מלכים: אל תגעו במשיחי
 ולנכיה אל תרעו: ויקרא רעב

סוף

בארעם ראשית לכל אונם :
 ויצאם בכסף זהב ואין בשבטיו
 כושל : שמח מצרים בצאתם
 כי נפל פחדם עליהם : פרש
 ענן למסך ואש להאיר לילה :
 שאל ויבא שלו ולחם שמים
 ישביעם : פתח צור ויחבו מים
 הלכו בציות נהר : כי זכר את
 דיכו קדשו את אברהם עבדו :
 ויצא עמו בששון ברנה את
 בחיריו : ויתן להם ארצות גוים
 ועמל לאמים יירשו : בעבור
 ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו
 הללויה :
 הללויה יהודי ויהוד כי טוב כי
 לעולם חסדו מירמלל גבורות
 יהוד ושמיע כל תהלתו : אשרי
 שמרי משפט עשי צדקה בכל
 עת : זכרני יהוד ברצון עמך
 פקדני בישועתך : לראות
 בטובת בחיריך לשבח בשמחת
 גויך להתהלל עם בחלתך :
 חטאנו עם אבותינו העוינו
 חרשענו אבותינו וכמצרים לא
 השבילו נפלאותיך לא זכרו את
 רב חסדך וימרו עליהם בים

סוף

קה

סוף : ויושיעם למען שמו
 לחודיע את גבורתו וינער בים
 סוף ויחרב ויוליכם בתחמות
 במדבר : וישועם מיד שונא
 וינאלם מיד אויב : ויכסו מים
 צריהם אחד מהם לא נותר :
 ויאמינו בדבריו וישירו תהלתו :
 מחרו שכחו מעשיו לא חכו
 לעצתו : ויתאו תאוה במדבר
 וינסו אל בישומן : ויתן לחם
 שאלתם ויטלח רזון בנפשם :
 ויקנאו למשה במחנה לאהרן
 קדוש יהוד ותפתח ארץ ותבלע
 דתן ותכס על עדת אכזרם :
 ותבער אש בעדתם להבה תלהט
 רשעים : ועשו עגל בחרב
 וישתחו למסכה : וימירו את
 כבודם בתבנות שור אבל עשבו
 שכחו אל מושיעם עשה גדלות
 במצרים : נפלאות בארץ חס
 נוראות עליהם סוף : ויאמר
 להשמידם לולי משה בחרו עמו
 בפרץ לפניו להשיב חמתו
 מהשחית : וימאסו בארץ חמדה
 לא האמינו לדבריו : וירגבו
 באחיהם ולא שמעו בקוץ

סוף

יהודי : וישא ידו להם להפיל
אותם במדבר : והפיל זרעם
בגוים ולזרותם בארצות :
ויצמדו לבקל פעור ויאכלו
זבחי מתים ויבכיעו במעלליהם
ותפרץ בם מגפה ויעמד פינחס
ויפיל ותעצר המגפה : ותחשב
לו לצדקה לדור ודור עד עולם
: ויקצופו על מי מריבה וירע
למשה בעבורם : כיהמרו את
רוחו ויבטא בשפתיו ולא השמידו
את העמים אשר אמר יהודי להם
: ויתערבו בגוים וילמדו
מעשיהם : ויעבדו את עציביהם
ויהיו להם למוקש : ויזבחו את
בניהם ואת בנותיהם לשרים :
וישפכו דם נקי דם בניהם
ובנותיהם אשר זבחו לעצפי
בנען ותחנף הארץ בדמים :
ויטמאו במעשיהם ויזנו
במעלליהם : ויחר אף יהודי
בעמו ויתעב את נחלתו : ויתנם
ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם
: וילחצום אויביהם ויכנעו תחת
ידם ופעמים רבות יצילם והמה
ימרו בעצתם וימכו בעונם :

וירא בצר להם בשמעו את
דבתם ויזכר להם בריתו וינחם
ברב חסדו ויתן אותם לרחמים
לפני כל שוביהם : הושיענו
יהודי אלדינו וקצננו מן הגוים
להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך : ברוך יהודי אלדי
ישראל מן העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן הללויה :
קו חזן ליהודי בני
טוב כי לעולם חסדו : ואמרו
גאולי יהודי אשר גאלם מיד צר
: ומארצות סבצם ממזרח
וממערב מצפון ומים : תען
במדבר בשימון דרך עיר מושב
לא מצאו : רעבים גם צמאים
נפשם בהם תתעטף : ויצעקו
אל יהודי בצר להם ממצוקותיהם
יצילם : וידריכם בדרך ישרה
ללכת אל עיר מושב : יודו
ליהודי חסדו ונפלאותיו לבני אדם
: כיהשביע נפש שקקה ונפש
רעבה מלא טוב : ישובי חשך
וצלמות אסירי עמי וברזל : כי
המרו אמריאל ועצת עליון
נאצו : ויכנע בעמל לבם בשלה

יב
ה

מחוז חפצם : יודו ליהוד חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם ויורש כבודו
 בקהל עם ובמושב קנים
 יהללוהו וישם נהרות לדבר
 ומוצאי מים לצמאון : ארץ פרי
 למלחה מרעת יושבי בה : ישם
 מדבר לאגם מים וארץ ציה
 למוצאי מים : ויושב שם דעבים
 ויכוננו עיר מושב ויורשו שדות
 וישעו כרמים וישעו פרי תבואה
 : ויברכם וירבו מאד ובהמתם
 לא ימעיטו וימעיטו וישאו מעצר
 רעה ויגזו וישפך ביו על נדיבים
 ויתעם בתו לא דרך : וישגב
 אביון מעוני וישם בצאן
 משפחות : יראו ישרים וישכחו
 וכל עולה קפצה פיה : מי חכם
 וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוד
 : קז שיר מזמור
 לדוד : נכון לבי אלדים אשירה
 ואזמרה אף בכורתי עזרה הנבל
 וכנור אעירה שחר ואודך בעמים
 יהוד ואזמרה בלאמים : כי גדול
 מעל שמים חסדך ועד שחקים
 אמינתך ורומה על שמים אלדים
 ועל כל הארץ כבודך : למען

ואין עוד : ויאעקו אל יהוד בצר
 להם ממעקותיהם וישעם :
 ויצאם מחשך וצלמות
 ומוסדותיהם ינתק : יודו ליהוד
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כי
 שפר דלתות נחשת ובריתו ברזל
 גדע : אורלים מדרך פשעם
 ומעונותיהם ותענה : כל אכל
 תתעב נפשם ויגיעו עד שער
 מות ויאעקו אל יהוד בצר להם
 ממעקותיהם וישעם : ישלח
 דברו וירפאם וימלט משחיתותם
 : יודו ליהוד חסדו ונפלאותיו
 לבני אדם : ויזבח וזכחי תודה
 ויספרו מעשיו ברנה : יורדי הים
 באניות עשו מלאכה במים רבים
 : המה ראו מעשי יהוד
 ונפלאותיו במצורה : ויאמר
 ויעמד רוח סערה ותרום גליו
 : ועלו שמים ירדו תהומות
 נפשם ברעה תתמלג : יהגו
 וינעו בשכור וכל חכמתם
 תתבלע : ויאעקו אל יהוד בצר
 להם וממעקותיהם ויצאם ויקם
 סערה לדממה ויחשו גליו :
 וישמחו כי ושתקו ויבאם אל

all in a
 al qid
 ras Ex
 primo d
 Septimio
 the ring
 pin

יחלצון ידידך הושיעה ימנך
 וענני אלוים ידבר בקדש
 אעלה אחלקה שכם ועמק
 סבות אמדדו לי גלעד לי מנשה
 ואפרים מעוז ראשי יהודה
 מחוקי ומאב סיר רחצי על-
 אדום אשליך בעלי עלי פלשת
 אתרועעו מי ויבילני עיר מבצר
 מי נחני עד אדום והלא אלוים
 זנחתני ולא תצא אלוים
 בעבאתינו הכה לנו עזרת
 מצר ושוא תשווע אדום באלוים
 נעשה חיל והוא יבוש צרינו
 למנצח לדוד
 109 קח
 מומור אלוים תחלתי אל תחרשו
 כי פירשע ופי מרמה עלי
 פתחו דברו אתי לשון שקר
 ודברי שנאה טבבוני וילחמוני
 חנם תחת אהבתי ישטבוני
 ואני תפלה וישימוני עלי רעה
 תחת טובה ושנאה תחת אהבתי
 הפקד עליו רשע ושטן יעמוד
 עלי ימיו בהשפטו יצא רשע
 ותפלתו תדוה לחטאה ויהיו ימיו
 מעשים פקדתו יקח אחר יהיו
 בני יתומים ואשתו אלמנה

ונע ינעו בני ושאלו ודרשו
 מחברותיהם ינקש נדשה לכל-
 אשר לו יכזו זרים יגיעו אל-
 יהוה לו מושך חסד ואל יהוה חונן
 ליתומיו יהוה אחריתו להבטית
 בדור אחר ימח שמו חכר עון
 אבתיו אל יהוה וחטאת אמו
 אל תמח ויהוה נגד יחוד תמיד
 ויכרת מארץ זכרם יען אשר
 לא זכר עשות חסד וירדף איש
 עני ואביון ונכאה לבב למותת
 ויאזב קללה ותבואתו ולא חפץ
 בכרכה ותרחק ממנו וילבש
 קללה כממו ותבא כמים בקרבו
 ובשמן בעצמותיו ותחלו כבד
 יעטה ולמחז תמיד יחגרה וזאתי
 פעלת שטני מאת יהוה והדברים
 רע על נפשי ואת יהוה אדוני
 עשה אתי למען שמך מיטוב
 חסדך הצילני כי עני ואביון
 אנכי ולבי חלל בקרבי פעל
 בנפשותי בהלכתי נגערתי בארבה
 ברכי כשרו מצום ובשרי בחש
 משמן ואני חיתי חרפה להם
 יראוני יגיעו ראשם עורני
 יהוה אלוים הושיעני בחסדך

משה
 משה
 דוד
 דוד
 דוד
 דוד

יהודי : שרף נתן ליראיו יזכר
לעולם בריתו : כח מעשיו הגד
לעמו לתת להם נחלת גוים :
מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים
כל פקדיו : סמוכים לעד

לעולם עשויים באמת וישר :

פדות שלח לעמו ציוה לעולם
בריתו קדוש ונורא שמו וראשית
חכמה יראת יהודי שכל טוב לכל
עשיהם תהלתו עמדת לעד :
קיא הללויה אשרי

איש ירא את יהודי במצותיו חפץ

מאד גבור בארץ יהיה ורעו דור

ישרים יברך : הון ועשר בביתו

וצדקתו עמדת לעד ורחב בחשד

אור לישרים חנון ורחום וצדיק

טוב איש חונן ומלוח וכלכל

דבריו במשפט : פילעולם לא

ימוט לזכר עולם יהיה צדיק :

משמועה רעה לא יירא ונכון לבו

בטח ביהודי סמוך לבו לא יירא

עד אשר יראה בצדיו : פור נתן

לאביונים וצדקתו עמדת לעד

קרנו תרום בכבוד : רשע יראה

וכעס שניו יחרק ונמס תאות

רשעים תאבד : קיב

ידעו ביריד זאת אתה יהודי
עשית והיסקל ודמה ואתה תברך
קמו ונכשו ועבדו ישמחו ולכשו
שומגי כלמה ויעטו כמעיל
בשתם : אודה יהודי מאד בפי
ובתוך רבים אהללנו : כי יעמוד
לימן אביון להושיע משופטי
נפשו : קט

לדוד מזמור נאם יהודי לאדני שב

לימיני עד אשית איבך הרם

לרגלך : משה עוזך שלח יהודי

מציון ודעה בקרב איבך : עמך

נדבות ביום חילך בחדרי קדש

מרחם משחר רך טל ולדתך :

בשבע יהודי ולא ינחם אתה כהן

לעולם על דברתי מלכי צדק :

אדני על ימנך מחץ ביום אפן

מלכים : ידן בגוים מלא גויות

מחץ ראש על ארץ רבהו מפחל

בדרך ישתה על בן ידים ראש :

קי הללויה אודה

יהודי בכל לבב בסוד ישרים

ועדה : גדולים מעשי יהודי

דרגשים לכל חפציהם : יהודי

והור פער וצדקתו עמדת לעד

זכר עשה לכל לאותיו חנון ורחום

הללויה לך הו עבדי יהוד הללו
את שם יהוד : יהושע יהוד
מברך מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד מבואו מהלל
שם יהודים על כל גוים יהוד
על השמים כבודו : מי כיהוד
אלדינו המנבחה לשבת המשפיל
לראות בשמים ובארץ : מקימו
מעפר דל מאשפת ירים אכיון
להשיבי עם נדיבים עם נדיבי
עמו : משיבי עקרת הבית אם
הבנים שמחה הללויה :

קיג בעצת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעזותיה יהודה
לקדשו ישראל ממשלותיו והים
ראח וינס הירדן יסב לאחור :
ההרים רקדו כאילים גבעות כבני
צאן : מהלך הים כי תבוס
הירדן תפס לאחור : ההרים
תרקדו כאילים גבעות כבני צאן
: מלפני ארון חולי ארץ מלפני
אלוד יעקב : והפכי הצור אגם
מים חלמיש למעינות מים :

קיד לא לנו יהוד
לא לנו כי לשמך תן כבוד על-
חסדך על אמתך : למה יאמרו

הגוים איהנא אלדיהם וואלדינו
בשמים כל אשר חפץ עשה :
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי
אדם : פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו : אזנים להם ולא
ישמעו אף להם ולא יריחון
: ידיהם ולא ימשיכון רגליהם

ולא יחלכו לא יהנו בגרונם :
כמותם יהיו עשיהם כל אשר-
בטח בהם : ישראל בטח ביהוד
עזרם ומגנם הוא : בית אהרן
בטחו ביהוד עזרם ומגנם הוא :
יראי יהוד בטחו ביהוד עזרם
ומגנם הוא : קי ה קטו

יהוד זכרנו יברך יברך את בית
ישראל יברך את בית אהרן :
יברך יראי יהוד והקטנים עם
הגדלים : יסף יהוד עליכם
עליכם ועל בניכם : ברוכים
אתם ליהוד עשה שמים וארץ :
השמים שמים ליהוד והארץ נתן
לבני אדם : לא המתים יהללו
יה ולא כל דרדי דומה : ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה : קיז

אתבתי פי וישמע יהוד את קולי

17

116

115

האמנים כי גבר עלינו חסדו ואמת
 יהוד לעולם הללויה קצ 118
 הודו ליהוד פירטוב כי לעולם
 חסדו יאמר נא ישראל כי
 לעולם חסדו יאמרו נא בית
 אהרן כי לעולם חסדו יאמרו
 נא יראי יהוד כי לעולם חסדו
 מן המצר קראתי יה ענני
 במרחב יהו יהוד לי לא אירא מה
 יעשה לי אדם יהוד לי בעזרי
 ואני אראה בשמאי טוב לחסות
 ביהוד מבטח באדם טוב לחסות
 ביהוד מבטח כנדיבים כל גוים
 סבבני בשם יהוד כי אמילם
 סבבני גם סבבני בשם יהוד כי
 אמילם סבבני כדבורים דעכו
 כאש קוצים בשם יהוד כי אמילם
 ודחה דחיתני לנפל ויהוד עזרני
 ועזי חזרת יה ויה לי לישועה
 קול רנה וישועה באהלי צדיקים
 ימין יהוד עשה חיל ימין יהוד
 רוממה ימין יהוד עשה חיל
 לא אמות כי אחיה ואספר מעשה
 יהוה יסרנייה ולמות לא
 נתנני פתחי לי שער צדק
 אבאכם אנדה יה זה השער

117
 116
 115
 114
 113
 112
 111
 110
 109
 108
 107
 106
 105
 104
 103
 102
 101
 100
 99
 98
 97
 96
 95
 94
 93
 92
 91
 90
 89
 88
 87
 86
 85
 84
 83
 82
 81
 80
 79
 78
 77
 76
 75
 74
 73
 72
 71
 70
 69
 68
 67
 66
 65
 64
 63
 62
 61
 60
 59
 58
 57
 56
 55
 54
 53
 52
 51
 50
 49
 48
 47
 46
 45
 44
 43
 42
 41
 40
 39
 38
 37
 36
 35
 34
 33
 32
 31
 30
 29
 28
 27
 26
 25
 24
 23
 22
 21
 20
 19
 18
 17
 16
 15
 14
 13
 12
 11
 10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1

תחנני ביהודה אנו לי ובימי
 אקרא אפפוני חבלי מות
 ומצרי שאול מצאנו צרה ויגון
 אמצא ובשם יהוד אקרא אנה
 יהוד מלטה נפשי חנן יהוד
 צדיק ואליהו מרחם שומר
 פתאים יהוד דליתי ולי יהושוע
 טובי נפשי למנחמי כי יהוד
 גמל עליכי ביהודה נפשי
 ממות את עיני מן דמעה את
 רגלי מדחי אתה לך לפני יהוד
 בארצות החיים האמנות כי
 אדבר אני עיני מאד אני
 אמרתי בחפזי כל האדם כוב
 מה אשיב ליהוד כל תגמולותי
 עלי בוס ישועות אשא ובשם
 יהוד אקרא נדרי ליהוד אשלם
 נגדה נא לכל עמול יקר בעיני
 יהוד המותה לחסדי ואנה יהוד
 כי אני עבד אני עבדך בן אמתך
 פתחת לנוסרי לך אובח זבח
 תודה ובשם יהוד אקרא נדרי
 ליהוד אשלם נגדה נא לכל
 עמול בחצרות בית יהוד בתוככי
 ירושלם הללויה הללו את
 יהוד ברגלים שבחיה כל

117

116

ליהוד צדיקים יבאו בו : אודך :

כי עניתני ותהי לי לישועה :

אבן מאסו הפנים היתה לראש

פנה : מאת יהוד היתה זאת היא

נפלאות בעינינו : זה היום עשה

יהוד נגילה ונשמחה בו

אבא יהוד הושיעה נא

אבא יהוד הצליחה נא :

ברוך חבא בשם יהוד ברכנוכם

מבית יהוד : אליהו ויאר לנו

אסרנו חג בעבתים עד קרנות

המזבח : אליהו ויאר לנו

ארוםמך : הודו ליהוד ברכנו

בי לעולם חסדו :

אשרי תמימי דרך ההלכים

בתורת יהוד : אשרי נצרי

עדתי בכל לב וירשנהו : אף

לא פעלו עולה בדרכיו הלכו :

אתה צויתך פקדיך לשמר מאד :

אחלי יבנו דרכי לשמר חקך :

אז לא אבוש בהביטי אל כל

מצותיך : אודך בשר ללב

בלמדי משפט צדק ואת חקך

אשמר אל תסובני עד מאד :

במה חפה נער את ארחו

לשמר בדברך : בכל לבי

דרשתך אל תשגני ממצותיך :

בלבי צפנתי אמרתך למען לא

אחטאריך : ברוך אתה יהוד

למדני חקך : כשפתי ספרתי

כל משפטי פיך : בדרך עדותיך

ששתי פעל כל הון : בפקודיך

אשיחה ואביטה ארחתיך :

בחקתיך אשתמשע לא אשכח

דבריך : גמול על עבדך אתה

ואשמרה דברך : גל עיני

ואביטה נפלאות מתורתך :

גר אנכי בארץ אל תסתור מפני

מצותיך וגרסה בפשי לתאחז אל

משפטיך בכל עת : גערת זדים

אדורים השנים ממצותיך : גל

מעלי חרפה ובו כי עדתיך

נצרתיו גם ישבו שרים כי נדברך

עבדך ישיח בחקך : גם עדתיך

שעשעי אנשי עצתי :

דבקה לעפר נפשי חייני בדברך

דרכי ספרתי ותענני למדני

חקך : דרך פקודיך תבינני

ואשיחה בנפלאותיך : דלפה

נפשי מתונה קימני בדברך :

דרך שקר הסר ממני ותורתך

חבני : דרך אמונה בחרתי

חאבה

בי

גמל

ד

בין

אבן מאסו

119

ב

דבר לעבדך על אשר יחלתי
זאת נחמתי בעיני כי אמרת
חיתי : וזים הליצוני עד מאד
מתורתך לא נשיתי : זכרתי
משפטיך מעולם יהוד ואתנחם
לעפה אחוזתי מרשעים עזבי
תורתך : זמרות היגלי חקיק
בבית מגורי זכרתי בלילה שמך
יהוד ואשמרה תורתך : זאת
היתה לי כי פקדתי נצחתי :

חלקי יהוד אפרתי לשמר
דברך : חליתי פניך בכל לב
חכני באמרתך : חשבת דרכי
ואשיבה רגלי אל עדותי : חשתי
ולא התמהמהתי לשמר מצותיך
: חבלי רשעים עורני תורתך
לא שכחתי : חצות לילה אקום
להודות לך על משפטי צדקתך :
חבר אני לכל אשר יראוך
ולשמרי פקודיך : חסדך יהוד
מלאה הארץ חקיק למדני :
טוב עשית עם עבדך יהוד
דברך : טוב טעם ודעת למדני
כי במצותיך האמנתי : שרם
אענה אני שגג : ועתה אמרתך
שמרתי :

משפטיך שויתי : יבקותי
בעדותיך יהוד אל תבלשני :
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב
לבי : הורני יהוד דרך
חקיך ואצרכה עקב : הבינני
ואצרה תורתך ואשמרנה בכל-
לב : הדינני בנתיב מצותיך
כי בו הפצתי : חסד לבי אל-
עדותיך ואל אל-בצע : העבר
עיני מראות שוא בדרכך חייני :
הקם לעבדך אמרתך אשר
ליראתך : העבר יחרפתי אשר
יגדתי כי משפטיך טובים והנה
תאבתי לפקדך בעצמותך חייני
ויבאני חסדך יהוד תשועתך
באמרתך : ואענה חרפי דבר
כי בטחתי בדברך : ואל תצל
מפי דבר אמת עד מאד כי
למשפטיך יגדתי : ואשמרה
תורתך תמיד לעולם ועד :
ואתהלכה ברחבה כי פקדתי
דרשתי : ואזכרה בעדותיך נגד
מלכים ולא אבדש : ואשתעשע
במצותיך אשר אהבתי : ואשא
כפי אל-מצותיך אשר אהבתי
ואשיחה בחקיק : זכרתי

טוב אתה ומטיב למדני חקיד :
 טפל על שקר וזים אני בכל
 לבאצור פקודיך : טפש בחלב
 לבס אני תורתך שעשעתי וטוב
 לי כי עניתי למען אלמד חקד :
 טוב לי תורת פקד מאלפי זחב
 וכסף :
 ויכוננני הבינני ואלמדה מצותיך
 ויראך ויראני וישמחו בי לדברך
 ויחלתי : ידעתי יהוד כי צדק
 משפטך ואמנה עניתי וידעא
 חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך
 ויבואני כחמך ואחיה כי תורתך
 שעשעתי : יבשו זדים כי שקר
 עותוני אני אשיח בפקודיך :
 ישוב לי יראך וידעו עדותיך :
 ידי לבי תמים בחקד למען לא
 אבוש : כלתה לתשועתך
 נפשי לדברך ויחלתי : בלו עיני
 לאמרתך לאמר מתי תנחמני :
 כי חיותי פגאד בקיטור חקיד לא
 שכחתי : כמה ימי עבדך מתי
 תעשה בודפי משפט : כרו לי
 זדים שיחות אשר לא כתורתך
 כל מצותיך אמנה שקר רדפוני
 עזרני במעט פלוגי בארץ ואני

לא עזבתי פקודיך : פוסדך
 חייני ואשמרה עדות פקד :
 לעולם יהוד דברך נצב בשמים
 : לדר ודר אמנותך כוננת ארץ
 ותעמוד : למשפטיך עמודי היום
 כי הכל עבדך : ולילי תורתך
 שעשעתי אז אבדתי בעניי לעולם
 לא אשכח פקודיך כי כס חייתי
 : לך אני הושעני כי פקודיך
 דרשתי לי קור רשעים לאבדני
 עדותך אתבונן : לכל תכלה
 ראיתי קץ רחבה מצותך מאד :
 מה אהבתי תורתך כל
 היום היא שיחותי מאיבי תחבמני
 מצותיך כי לעולם היא לי : ומכל
 מלומדי השכלתי כי עדותיך
 שיחה לי : מזקנים אתבונן כי
 פקודיך נצרת : מכל ארח רע
 כלאתי רגלי למען אשכח דברך
 : ממשפטיך לא סרתי כי אתה
 חורתי : מה נמלצו לחיבי
 אמרתך מדבש לפי : מפקודיך
 אתבונן על בן שנאתי כל ארח
 שקר : נר לרגלי דברך
 ואור לנתיבותי נשבעתי ואקמה
 לשכר משפטי צדקך : נעניתי

חכמה

תורתך על בן אהבתי מצותך
מזהב ומנזן : על בן כל פקודי
כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי
פלאות עדותך על בן
נצרתם נפשו פתח דברך יאיר
מבין פתחים : פי פערתי ואטאפה
כי למצותיך יאבתי : פנה ארי
וחנני במשפט לאחבי שמך :
פעמי הבן כאמרתך ואל תשלט
בי כל און ופרני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך : פניך האר
בעבדך ולמדני את חקיך :
פלגי מים ירדו עיני על לא-
שמרו תורתך : צדיק
אתה יהוד וישר משפטיך צניח
צדק עדתיך ואמנה מאד :
צמתתני קנאתי כי שכחו דברך
צרי : צרופה אמרתך מאד
ועבדך אהבה צעיר אנכי ונבזה
פקודי לא שכחתי : צדקתך
צדק לעולם ותורתך אמת :
צר ומצוק מצאני מצותך
שעשעי : צדק עדותך לעולם
חביבני ואחיה : קראתי
בכל לב ענני יהוד חקיך אצרה
קראתיך חושעני ואשמרה ע

עד מאד יהוד חייני מדברך :
נדבות פי רצה נא יהוד
ומשפטיך למדני : נפשי בכפי
תמיד ותורתך לא שכחתי נתנ
רשעים פח לי ומפקודיך לא
תעיתי : נחלתי עדותך לעולם
כי ששון לבי חמה : נטיתי לבי
לעשות חקיך לעולם עקב :
סעפים שנאתי ותורתך
אהבתי וסתרני ומנני אתה לדברך
יחלתי : סורו ממני מרעים
ואצרה מצות אלדי : סמכני
כאמרתך ואחיה ואל תכשני
משכרי : סעדני ואשעה ואשעה
בחקיך תמיד : סלית כל שנים
מחקיך כי שקר תרבותם וסוגים
השבת כל רשעי ארץ לכן
אהבתי עדתיך : סמר מפחדך
בשרי וממשפטיך יראתי :
עשיתי משפט וצדק בל תגזוני
לעשקי : ערב עבדך לטוב אל-
יעשקני ודים עיני כל לי שונעתך
ולאמרת צדקך : עשה עם
עבדך בחסדך וחקיך למדני :
עבדך אני חביבני ואדע עדותיך
: עת לעשות ליהוד הפרו

ערתיך וקדמתי במשך ואשועה
 לדברך ואלתי קדמו עיני
 אשמרת לשיח באמרתך וקולי
 שמעה כחסדך יהוד כמשפטך
 חייני קרבו רדפי זמה מתורתך
 דחקו קרוב אתה יהוד וכל
 מצותך אמת קדם ידעתי
 מעלותי כי לעולם יסדרתם
 ראה עניי חזיני כי
 תורתך לא שכחתי ורבה ריבני
 וגאלי לאמרתך חייני כחוק
 מרשעים ישועה כי חקך לא
 דרשו רחמך רבים יהוד
 כמשפטך חייני רבים רדפי
 וערי מעדותיך לא נסתי וראיתי
 בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך
 לא שמרו וראה כי פמורתי אהבתי
 יהוד כחסדך חייני ראש דברך
 אמת ולעולם כל משפט צדקך
 שרים רדפוני חנם
 ומדברך פחד לבי שש אבני
 על אמרתך כמוצא שלל רב
 שקר שנאתי ואתעבה תורתך
 אהבתי שבע ביום הללתיך על
 משפטי צדקך ושלום רב לאהבי
 תורתך ואין למו מכשול ושברתי

לישועתך יהוד ומצותיך עשיתי
 שמרה נפשי עדותיך ואהבם
 מאד שמרתי פקודיך ועדותיך
 כי כל דרכי נגדך תקרב
 הבתי לפניך יהוד בדברך הבינני
 ותבא תחנתי לפניך באמרתך
 הצילני תבענה שפתי תהלה
 כי תלמדני חקך תען לשוני
 אמרתך כי כל מצותיך צדק
 תחידך לעזרני כי פקודיך
 בחרתי תאכתי לישועתך יהוד
 ותורתך שעשועי תחיד נפשי
 ותהללך כמשפטך יעזרני
 תעיתי כשה אבר בקש עבדך כי
 מצותיך לא שכחתי
 קט שיר המעלות
 אל יהוד בצרתה לי קראתי
 ויענני ויהוד הצילה נפשי משפת
 שקר מלשון רמיה מה יתן לך
 ומה יסיף לך לשון רמיה חצי
 גבור שנונים עם גחלי רתמים
 ואוהי לי כי גרתי משך שכנתי
 עם אהלי קדר רבת שכנחלה
 נפשי עם שנה שלום אני
 שלום וכי אדבר חמה למלחמה
 קב שיר למעלות אשא

Res

Sm

ב

עיני אל ההרים מאין בא עזרי :
 עזרי מעם יהוד עשה שמים וארץ
 : אל יתן למוט רגל אל ינוס
 שמרך : הנה לא ינוס ולא יישן
 שומר ישראל : יהוד שמרך
 יהוד צרך על יד ימינך : יומם
 השמש לא יכבה וירח כלילה :
 יהוד ישמרך מכל דע ושמר את
 נפשך : יהוד ישמר צאתך
 ובואך מעתה ועד עולם :
 קכא שיר המעלות לדוד
 שמחתי באמרים לי בית יהוד
 בך : עמדות היו רגלינו
 בשעריך ירושלם : ירושלם
 הכנייה בעיר שחברה לה יהוד :
 ששם עלו שבטים שבטי יה
 עזרת לישראל להדות לשם
 יהוד : כי שמה יושבו כסאות
 למשפט כסאות לבית דוד :
 שאר שלום ירושלם השליו
 אחיך ולמען אחי ורעי אדברה
 נא שלום בך : למען בית יהוד
 אל דינו אבקשה טוב לך :
 קכב שיר המעלות אליך
 נשאתיאת עיני הישבי בשמים
 הנה בעיני עבדים אל יוד
 ארונם נעיני שפחה אל יוד
 גברתה כן עינינו אל יהוד
 אל דינו עד שיחננו חננו יהוד
 חננו כי רב שבענו בך : רבת
 שבעה לה נפשנו הלעג השאננים
 חנו לגאונים : קכג
 שיר המעלות לדוד להלי יהוד
 שהיה לנו לאמר נא ישראל :
 להלי יהוד שדוה לנו בקום עלינו
 אדם : אזי חיים בל עונו בחרות
 אפם בנו : אזי חיים שטפנו
 נחלה עבר על נפשנו ואזי עבר
 על נפשנו חיים חזונים וברוך
 יהוד שלא נתננו טרף לשיניהם :
 נפשנו כצפור נמלטה מפח
 יוקשים הפח נשבר ואנחנו
 נמלטנו ועזרנו בשם יהוד עשה
 שמים וארץ : כד
 שיר המעלות תבטחים ביהוד
 בחר ציון לא ימוט לעולם ישבו
 ירושלם הרים סביב לה ויהוד
 סביב לעמו מעתה ועד עולם :
 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל
 הצדיקים למען לא ישרחו

עיני אל ההרים מאין בא עזרי :
 עזרי מעם יהוד עשה שמים וארץ
 : אל יתן למוט רגל אל ינוס
 שמרך : הנה לא ינוס ולא יישן
 שומר ישראל : יהוד שמרך
 יהוד צרך על יד ימינך : יומם
 השמש לא יכבה וירח כלילה :
 יהוד ישמרך מכל דע ושמר את
 נפשך : יהוד ישמר צאתך
 ובואך מעתה ועד עולם :
 קכא שיר המעלות לדוד
 שמחתי באמרים לי בית יהוד
 בך : עמדות היו רגלינו
 בשעריך ירושלם : ירושלם
 הכנייה בעיר שחברה לה יהוד :
 ששם עלו שבטים שבטי יה
 עזרת לישראל להדות לשם
 יהוד : כי שמה יושבו כסאות
 למשפט כסאות לבית דוד :
 שאר שלום ירושלם השליו
 אחיך ולמען אחי ורעי אדברה
 נא שלום בך : למען בית יהוד
 אל דינו אבקשה טוב לך :
 קכב שיר המעלות אליך
 נשאתיאת עיני הישבי בשמים

121

122

123

E3

אויבים בשער : 127. קכו
 שיר המעלות אשרי כל ירא
 יהוה והלך בדרכיו ויגיע כפי
 כי תאכל אשריך ושוב לך :
 אשתדל בגן פוריה בירכתי
 ביתך בנך בשתלי זיתים סביב
 לשלחנך : הנה ברכן וברך גבר
 ירא יהוה : יברכך יהוה מציון
 וראה בטוב ירושלם כל ימי חיך
 : וראה בנים לבניך שלום על-
 ישראל : 128. קכח

שיר המעלות רבת צררונ
 מנעורי לאמר בא ישראל : רבת
 צררונ מנעורי גם לא יכלו לו :
 על גבי חרשו חרשים האריכו
 למענותם : יהוה צדיק קצץ עבות
 רשעים : יבשו ויסגו אחור כל
 שנאי ציון : יהו כחציר גגות
 שקדמת שלף יבש : שלא מלא
 כפו קוצר וחצנו מעמר : ולא
 אמרו העברים ברכת יהוה אליכם
 ברכנו אתכם בשם יהוה :
 קכט. 129. שיר המעלות
 ממועמקים קראתך יהוה : אדני
 שמעה בקולי תהינה אזניך
 קשבות לקול תחנוני ואם עונות

הצדיקים בעלתה ויהי חסידה
 יהוה לטובים וליראים בלבנותם
 : והמטיס עקלקלותם ויוליכם
 יהוה את פעלי האון שלום
 על ישראל : 130. קכח
 שיר המעלות בשוכ יהוה את-
 שיבת ציון היינו בחלמים : אז
 ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה
 אז ואמרנו בגוים הגדיל יהוה
 לעשות עס אלה : הגדיל יהוה
 לעשות עמנו היינו שמחים :

שובה יהוה את שביתנו כאפיקים
 בגבול הירעים בדמעה ברנה יקצרו
 הלך ילד ויבכה נשא משך חורע
 בא יבא ברנה נשא אלמתי :
 קכו. 131. שיר המעלות
 לשלמה אם יהוה לא יבנה בית
 שוא עמלו בוניו בן אם יהוה לא
 ידשמו עיר שוא שמו שומר :
 שוא לכם משכמי קום מאחרי
 שבת אכלי לחם העצבים בן יתן
 לידידו שנה : הנה נחלת יהוה
 בנים שבר פרי הבטן : כחצים
 ביד גבור בן בני הנעורים אשרי
 הגבר אשר מלא את אשתו
 מהם לא יבשו פי ידברו את

למנוחתך אתה וארון עזך :

כהנך ילכש צוקן חסידך

ירננו : בעבור דוד עבדך אל-

תשב פני משיחך : נשבע יהוד

לדוד אמת לא ישוב ממנה

מפרי בטנך אשית לכסא לך :

אם ישמרו בני בריתי ועדותי

זו אלמדס גם בניהם עדי עד

ושבו לכסא לך : כי בחר יהוד

בציון אנה למושב לך : זאת

מנוחתי עדי עד פה אשב כי

אותה : צידה פרך אברך

אבינוה אשבע לחם : וכהניח

אלביש ישע וחסדיה רנן ירננו

שם יאצמיח קרן לדוד ערכתי נר

למשיחי : אויביו אלביש בשת

ועליו יציץ נזר : 132. קלב

שיר המעלות לדוד הנה מה

טוב ומה בעים שבת אחים גם

חד ובשמן הטוב על הראש ירד

על הזקן זקן אתרן שירד על פי

מדותיו : בטל חרבון שירד על

חרר ציון כי שם צוה יהוד את

הברכה חיים עד העולם :

קלב 133. שיר המעלות והנה

ברכו את יהוד כל עבדי יהוד

תשמר יה ארני מי יעמדו כי

עמך הסליחה למען תורא וקויתי

יהוד קותה נפשי ולדברך

הוצלתו נפשי לאדני משמרים

לבקר שמרים לבקר ויחל ישראל

אל יהוד כי עס יהוד החסד

והרבה עמו פדות : והוא יפדה

את ישראל מכל עונותיו :

קל 130. שיר המעלות

לדוד יהוד לא גבה לבי ולא דמו

עיני ולא הלכתי בגדלות

ובכפלות ממני : אם לא שויתי

ידומתי נפשי בגמל עלי אמן

בגמל עלי נפשתי ויחל ישראל אל

יהוד מעתה ועד עולם :

קלא 131. שיר המעלות זכור

יהוד לדוד את כל עבותיו אשר

נשבע ליהוד נדר לאביר יעקב

אם אבא באהל ביתי אם אעלה

על ערש יצוני : אם אתן שנת

לעיני לעפעפי תנומה : עד

אמצא מקום ליהוד משכנות

לאביר יעקב : הנה שמענה

באפרתה מצאנה בשיר יער :

נבואה למשכנותיו נשתחוה

להרום רגליו : קומה יהוד

העמדים בבית יהוד בלילות :
שאי ירכם קדש וברכו את יהוד
: יברכך יהוד מציון עשה שמים
וארץ : קלד
הלל יהוה הלל את שם יהוד הלל
עבדי יהוד העמדים בבית יהוד
בחצרות בית אליונו ההלל יהוה כי
טוב יהוד זמרו לשבחו כי נעים
כי יעקב בחר לו יה ישראל
לסגלתו : כי אני ידעתי כי גדול
יהוד ואדנינו מכל אלהים :
כל אשר חפץ יהוד עשה בשמים
ובארץ בימים ובלילהמות :
מעלה נשאים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה מוצא רוח
מאצרותיו ושהבה בכורי מצרים
מארס עד בהמה : שלח אותה
ומפתים בתוככי מצרים בפרעה
וככל עבדיו : שהבה גוים רבים
והרג מלכים עצומים : לסיחון
מלך האמורי ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען : ונתן
ארצם נחלה נחלה לישראל עמו
: יהוד שמך לעולם יהוד זכרך
לדור ודור כי ידך יהוד עמו ועל
עבדיו יתנחם : עצי בגוים

מסך וזרב מעשה ידי אדם : פה
להם ולא ידברו עונים להם ולא
יראו אונים להם ולא יאזינו אף
אין ישרונו בפייהם : כמוהם
יהיו עשיהם כל אשר בשם פהם
: בית ישראל ברכו את יהוד
בית אהרן ברכו את יהוד : בית
הלוי ברכו את יהוד יראי יהוד
ברכו את יהוד : ברוך יהוד
מציון שכן ירושלם ההלל יהוה :
קלה יהוד ליהוד
136 כי טוב כי לעולם חסדו : יהוד
לאליהוא דים כי לעולם חסדו
ויהוד לאדני האדנים כי לעולם
חסדו : לעשה נפלאות גדלות
לכדו כי לעולם חסדו : לעשה
השמים בתבונה כי לעולם חסדו
: לרקע הארץ על המים כי
לעולם חסדו לעשה אורים
גדלים כי לעולם חסדו : את
השמש לממשלת ביום כי לעולם
חסדו : את הירח וכוכבים
לממשלות בלילה כי לעולם
חסדו ולמנה מצרים בבכוריהם
כי לעולם חסדו : ויוצא ישראל
מתוכם כי לעולם חסדו : ביד

חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם
חסדו : לגור ים סוף לגזרים כי
לעולם חסדו : והעביר ישראל
בתוכו כי לעולם חסדו : ונער
פרעה וחילו בים סוף כי לעולם
חסדו : למולך עמו במדבר כי
לעולם חסדו : למכה מלכים
גדלים כי לעולם חסדו : ויהרג
מלכים אדירים כי לעולם חסדו
: לסחון מלך האמרי כי לעולם
חסדו : ולעזר מלך הכנען כי
לעולם חסדו : ונתן ארצם
לנחלה כי לעולם חסדו : נחלה
לישראל עבדו כי לעולם חסדו
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם
חסדו : ויפרקנו מצרינו כי
לעולם חסדו : נתן לחם לכל
בשר כי לעולם חסדו : יהודו
לאר השמים כי לעולם חסדו :
קל על נהרותי
בכל שם ישבנו
בזכרנו את ציון : על ערבים
בתוכה תלינו כנרותינו : כי שם
שאלנו שובנו דברי שיר
ותו לרנו שמחה שירו לנו משיר
ציון : איך נשיר את שיר יהוד

על אדמת נכר : אם אשכח
ירושלם תשבח ימיני : תדבק
לשונך לחכי אם לא אזכרכי אם
לא אעלה את ירושלים על ראש
שמחתי : זכר יהודי לבני אולם
את יום ירושלם האמרים ערו
ערו עד היסוד בה : בת בבל
השדודה אשרי שישלם לך את
גמולך שגמלת לנו : אשרי
שיאחזנופץ את עלליך אל-
הסלע : קל
לדוד אורף בכל לבי נגד אלוים
אזכרני : אשתחוה אל היכל
קדשך יאודה את שמך על-
חסדך ועל אמתך כי הגדלת
על כל שמך אמתך : ביום
קראתי ותענני תרחבני בנפשי
עז : יורנף יהוד כל מלכי ארץ
כי שמעו אמרדפיך : יושירי
בדרכי יהוד כי גדול כבוד יהוד
וכירם יהוד ושפל יראה וגבה
מפוזר יידע : אם ארך ופקרב
צרה תחיני על אף איבי תשלח
ידך ותושיעני ימינך : יהוד
יגמר בעדי יהוד חסדך לעולם
מעשי ודיך אל תרף : קל

Es

קלח למנצח לדוד מזמור
יהוד חקרתני ותרע : אתה
ידעת שבת וקומי בנתה לרעי
מרחוק : ארחי ורבעי זרית וכל-
דרכי הסכנתה : כי את מלה
בלשוני הן יהוד ידעת בלה :
אחור וקדם צרתני ותשת עלי
כפכח ופלאה דעת ממני נשגבה
לא אוכל לה : אנה אלך מרחק
ואנה מפניך אכרח : אם אסך
שמים שם אתה ואציעה שאול
הבק : אשא כנפי שחר אשכנה
באחרית ים : גם שם ידך תנחני
ותאחזני ימינך : ואמר אך חשך
ישופני ולילה אור בעדני : גם
חשך לא יחשיך ממך ולילה
כיום יאיר כחשיכה באורה : כי
אתה קנית כליתי תסכני בבטן
אמי : אודך על כי בוראות
נפולתי ונפלאים מעשיך ונפשי
ידעת מאד : לא נכחד עצמי
ממך אשר עשיתי בסתר רחמתי
בתהמות ארץ : גלמי ראו
עיניך ועל ספרך כלם יפתבו
ימים יצרי ולא אחד בהם : ולי
מה יסרני רעך אל מה עצמו

ראשיהם : אספרם מחול ירבון
הקיצתי ועודי עמך : אם תקטל
אלוד רשע ואנשי דמים סורו
מני : אשר למרגל למזמה נשוא
לשוא עריך : הלא משנאיך יהודי
אשנא ובתקומיך אתקוטש :
תכלית שנאה שנאתים לאיבים
היו לי : חקרני אל ודע לבכי
בחנני ודע שרעפי : וראה אם
דרך עצב בי ונחני בדרך עולם
קלט למנצח מזמור
לדוד : חלצני יהוד מאדם רע
מאיש חמסים תנצרני : אשר
חשבו רעות בלב כל יום יגורו
מלחמות : שננו לשונם כמו
נחש חמת עכשוי תחת שפתיו
סלה : שמרני יהוד מיד רשע
מאיש חמסים תנצרני אשר
חשבו לדחות פעמי : טמנו גאים
פח לי וחבלים פרשו רשת ליד
מעגל מקשים שתו לי סלה :
אמרתי ליהוד אלי אתה האזינה
יהוד קול תחנוני : יהוד ארני
עז ישועתי סכתה לראשי ביום
נשק : אל תתן יהוד מאוי רשע
וזמן אל תפק דרמו סלה ראש

לדוד מזמור
לדוד מזמור

רשעים יחזו אנכי עד אעבור
 קמא משכיל לדוד
 כהיותו במערה תפלה : קולי
 אל יהוד אזעק קולי אל יהוד
 אתחנן : אשפך לפניו שיחי
 צרתי לפניו אנידו בהתעטף עלי
 רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארץ
 זו אהלך טמנו פחלי : הובט
 ימין וראה ואין לי מכיר אבר
 מנוס ממני אין דרש לנפשי :
 ועקתי אליך יהוד אמרתי אתה
 מחסי חלקי בארץ רחיים :
 הקשיבה אל רגתי בידלתי
 מאד הצילני מרדפי כי אמצו
 ממני : הוציאה ממסגר נפשי
 להודות את שמך כי יכתרו
 צדיקים בנתגמול עלי :
 קמב מזמור לדוד יהודי
 שמע תפילתי האזינה אל תחנוני
 באמנתך ענני בצדקתך : ואל
 תבא במשפט את עבדך כי לא
 יצדק לפניך כל חי : כי רדף
 אויבי נפשי דבא לארץ חיתי
 הושיבני במחשבים כמתי עולם
 ותתעטף עלי רוחי בתוכי
 ושתומם לפני זכרתי ימים ימקדם

מסכי עמל שפתימו יכסמו :
 יבטו עליהם גזלים באש ופילים
 במהירות בליקומו ואש לשון
 בליבון בארץ איש חכם רע
 יצורנו למרחפת ידעת בירעשה
 יהוד דין עני משפט אביונים :
 אך צדיקים יודו לשמך ישבו
 ישירים את פניהם : קמ

מזמור לדוד יהוד קראתך
 חושנה לי האזינה קולי בקראי
 לך : תבון תפילתי קטרת לפניך
 משאת כפי מנחת ערב : שיתה
 יהוד שמרה לפי נצרה על דל
 שפתי : אלתש לפני לדברירע
 להתעורר על לות פורשע את
 אישים פעלי און וכל אלהם
 במנעמיהם : יהלמי צדיק חסד
 ויוכיחני טמן ראש אל יני ראשי
 כי עוד ותפילתי ברעותיהם :
 נשכטו בידים סלע שפטיהם
 ושמעו אמרי בני נעמי וכמו פלח
 ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי
 שאלו : כי אלה יהוד אדני עיני
 בכה חסיתי אל תער נפשי :
 שמרני מידי פחישו לי ומקשות
 פעלי און : יפלו במכמרו

Trab
 fe h
 prop
 rap
 cor
 dia
 rap
 am

Am q
 33

פצני והצילני ממים רבים ^{כיד}
 בני נכר אשר פיהם דבר שוא
 וימינם ימין שקר ^{אליהם} שיר
 חרש אשירה לך בנבל עשור
 אזמרה לך ^{חבולת} תשועה
 למלכים הפצה את דוד עבדו
 מחרב רעה ^{פצני} והצילני מיד
 בני נכר אשר פיהם דבר שוא
 וימינם ימין שקר ^{אשר} בנינו
 בנטעים בגדלים ^{בנעריהם}
 בנותינם כזית מחטבות תכנית
 היכל ^{מוזמג} מלאים מפיקים
 מזן אלזן צאוננו מאריפות
 מרפכות בחוצותינו ^{אלופינו}
 מסבלים אין פרץ ואין יוצאת
 ואין צוחה ברחבתנו ואשרי העם
 שכבה לו ^{אשרי} העם
 שיהוד אלדיו ^{קמד}
 תהלה לדוד ארוממך אלודי
 חמלך ואברכה שמך לעולם
 ועד ^{בכל} יום אברכך ואהלה
 שמך לעולם ועד ^{גדול} יהוד
 וסחלל מאד ולגדלתו אין חקר
 דור לדור ישבח מעשיך
 וגבורתיך יגידנו ^{הדר} כבוד
 הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ^{הדר}

חזיתי בכל פעלך במעשי ידיך
 אשוחח ^{פרשתי} ידי אליך
 נפשי בארץ עיפה לך סלה
 מהר ענני יהוד בלתה רוחי אל-
 תסתיר פניך ממני ונמשלתי עם-
 ירדני בור ^{השמיעני} בבקרי
 חסדך כי כן בטחתי הודיעני
 דרך זו אלך כי אליך נשאתי
 נפשי והצילני מאיכז יהוד אליך
 בסתי ^{למדני} לעשות רצונך
 כי אתה אלודי רוחך טובה
 תנחני בארץ משור ^{למען}
 שמך יהוד תחיני בעדקתך
 תוציא מצרה נפשי ובחסדך
 תצמית איבי והאבדת כל צרתי
 נפשי כי אני עבדך ^{קמג}
 לדוד ברוך יהודי צורי המלמד
 ידי לקרב אצבעתי למלחמה
 חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי
 לי מגני ובח חסיתי הדוד עמי
 תחת ^{יהוד} מה אדם ותדעוהו
 בן אנוש ותחשבהו אדם להכל
 דמה ימיו כצל עובר ^{יהוד} הט
 שמך ותדד גע בהרים ויעשנו
 ברוך ברק ותפיצם שלח חציך
 ותהמם ^{שלח} ידיך ממזנס

ap. ta
 his

אחלה יהודי בחי אומר לאלי
בעודי : אל תבטחו בנדיבים
בכך אדם שאין לו תשועה ותיצא
רוחו נשכ לאדמתו ביום הווא
אברו עשתנתיו : אשרי שאל
יעקב בעורו שברו על יהוד
אליו : עשה שמים וארץ את
הים ואת כל אשר בם השומר
אמת לעולם : עשה משפט
לעשקים נותן לחם לרעבים
יהוד מתיר אסורים : יהוד פקח
עורים יהוד זקף כפופים יהוד
אחב צדיקים : יהוד ישמר את
גדים יתום ואלמנה יעורר ודרך
רשעים יעזוב ויהוד לעולם
אלוהי ציון לרד ודר הללויה :

קמו הלל והיפי
שוב זמרה אלינו כי נעים נאווה
תהלה ובונה ירושלם יהוד נדחי
ישראל יבנסו ורפא לשכורי לב
ומחפש לעצבותם : מונח מספר
לכוכבים לכלם שמות יקרא :
גדול אדונינו ורב פח לתבונתו
אין מספר :

ועזו נוראתך ואמרו וגדלותך
אספרנה : זכר רב טובך יביעו
ועדקתך ירכנו וחנוך ורחום יהוד
אדך אפים וגדל חסד : טוב
יהוד לכל ורחמי על כל
מעשיו יהודך יהוד כל מעשיך
וחסידך יברכוכה ופבור מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו : להודיעו
לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
מלכותו מלכותך מלכות כל
עלמים וממשלתך בכל דור ודר
סומך יהוד לכל הנפלים וזקף
לכל הכפופים : עיני כל אליה
ישברו ואתה נותן להם את
אכלם בעתו : פומה את ידך
ומשפיע לכל חי רצון : צדיק
יהוד בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו : קרוב יהוד לכל קראיו
לכל אשר יקראהו באמת : רצון
יראו ויעשה ואת שזעתם ישמע
וישועם : שומר יהוד את כל
אחביו ואת כל הרשעים
ישמיד : תהלת יהוד
ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד קמה
הללויה הללי נפשי את יהוד :

מעורר עמים יהודי משפיל
 רשעים עדי ארץ : ענו ליהוד
 בתורה זמרו לארצנו בכבוד :
 המכסה שמים בעבים המכין
 לארץ מטר המצמיח הרים חציר
 : נותן לבחמה לחמה לבני ערב
 אשר יקראו : לא בגבורת הסוס
 חפץ לא בשוקי האיש ירעה :
 רוצה יהוד את יראו את
 המיחלים לחסדו : שבחי
 ירושלם את יהוד הללי אלוד
 ציון : כי חזק בריחי שעריך
 בך בניך בקרבך וחסם גבורך
 שלום חלב חטים יטביעך :
 השלח אמרתו ארץ עד מחרה
 ירוך זכרו : הנתן שלג בצמר
 כפור באפר יפור ומשליך קרחו
 כפיתים לפני קרתו מי יעמוד :
 ישלח דברו וימסס ישב רוחו
 יזלזל מים : מגיד דברו ליעקב
 חקיו ומשפטיו לישראל : לא
 עשה כן לכל גוי ומשפטם כל
 ידעום הללויה : קמו
 הללויה הללו את יהוד מן
 משמים הללויה במרומים :
 הללויה כל מלאכיו הללויה כל

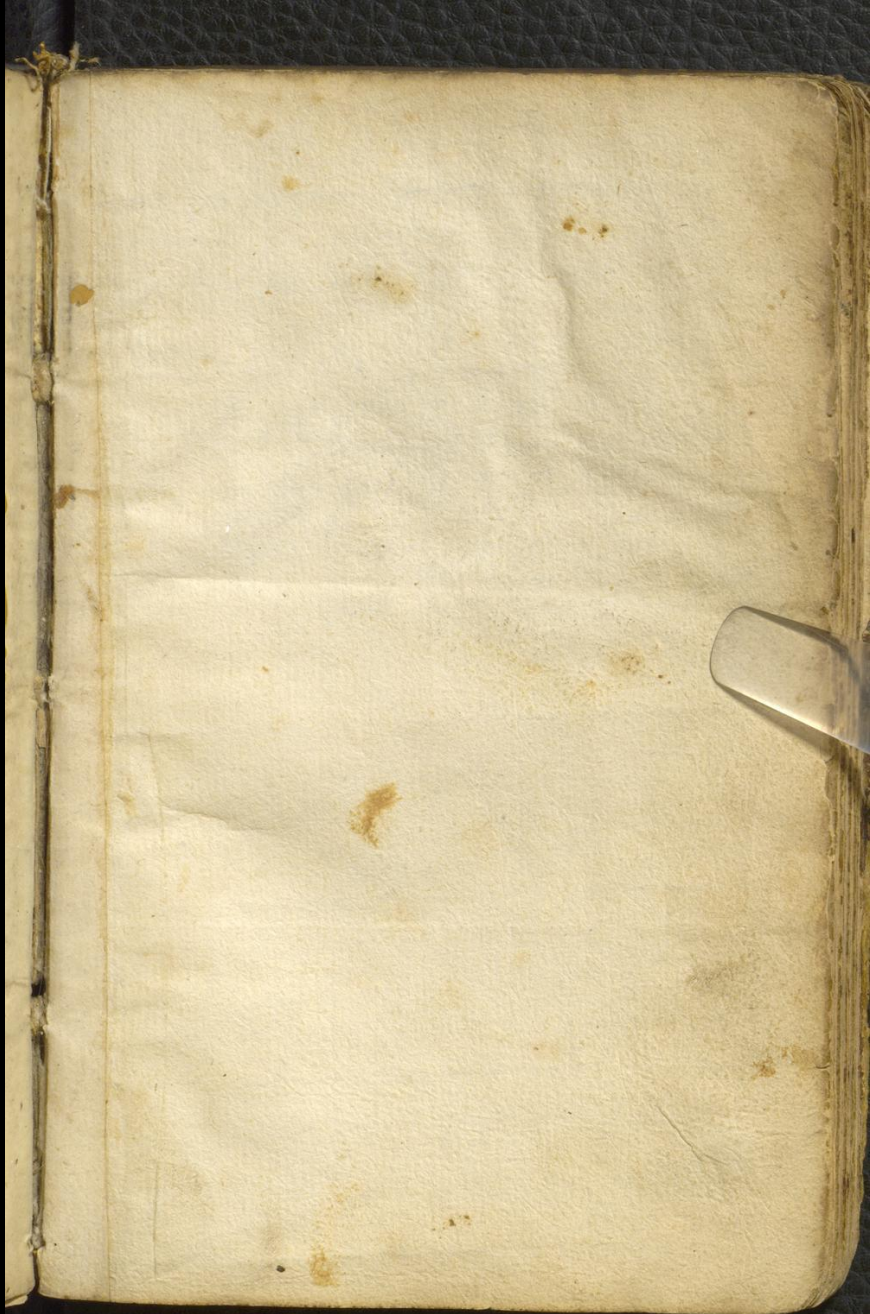
צבאו : הללויה שמש וירח
 הללויה כל בוכבי אור והללויה
 שמי השמים והמים אשרי מעל
 השמים : הללו את שם יהוד
 כי הוא צוה ונבראו : ויעמידם
 לעד לעולם חק נתן ולא יעברו :
 הללו את יהוד מן הארץ תנינים
 וכל תהמות : אש וברד שלג
 וקישור רוח סערה עשה דברו
 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל
 ארזים : החיה וכל בהמה רמש
 וצפור בכפו מלכי ארץ וכל
 לאמים שרים וכל טפסי ארץ :
 בחורים ונס בתולות זקנים עם
 נערים : יהללו את שם יהוד כי
 נשגב שמו לבדו הודו על ארץ
 ושמים : וירם קרן לעמו תהלה
 לכל חסידיו לבני ישראל עם
 קרבן הללויה : קמו
 הללויה ושירו ליהוד שיר חדש
 תהלתו בקהל חסידים : ישמח
 ישראל בעשיו בני ציון יגילו
 במלכם : יהללו שמו במחול
 בתף וכבוד זמרו לו : בירוצה
 יהוד בעמו יפאר עמים בשועה
 : יעלו חסידים בכבוד ירננו

על-משכבותם! רוממות אל
 בגרונם וחרב פיפיות בידם!
 לעשות נקמה בגוים תוכחות
 בלאמים! לאסר מלכיהם בזיקים
 ונכבדיהם בכבלי ברזל ולעשות
 בהם משפט כחוב הרר הוא
 לכל חסדיו הללו!
 קפט
 הללויהוה אל
 בקדשו הללויהוה ברכיע קו
 הללויהוה בגבורתיו הללויהוה ברב
 גדלו! הללויהוה בחקע שופר
 הללויהוה בנבל וכנור! הללויהוה
 בחף ומחול הללויהוה במנים
 ועגב! הללויהוה בצלצלי שמע
 הללויהוה בצלצלי תרועה! כל-
 הנשמה תהלל יה הללויהוה!

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה

אֶל־מִשְׁכָּנֶיךָ אֵל הַיְיָ הַקָּדוֹשׁ וְכָל
^{delarung} ^{madung} ^{heruf}
הַיְיָ וְכָל־הַחוֹסֵי־כֶסֶף וְכָל־הַחַלְשִׁימִים
^{madung}
כִּי־נָעַם־יִצְחָק וְכָל־חֹזֵי־עֵץ יִשְׂרָאֵל
^{apfing}
הַקְדֵּה־יִשְׂרָאֵל וְיִלְכְּדֵה־קִדּוֹן־הַקְדֵּה
^{madung} ^{fidung} ^{heruf}
הַקְדֵּה־יִשְׂרָאֵל וְיִלְכְּדֵה־הַקְדֵּה
כִּי־נָעַם־יִצְחָק וְכָל־חֹזֵי־עֵץ יִשְׂרָאֵל
^{madung}
חֹזֵי־כֶסֶף וְכָל־חֹזֵי־עֵץ יִשְׂרָאֵל

167

I

II

III

Davidus psallens populum
prophetasque in ecclesia

Bartholomaeus. Bartholomaeus
Allegor. Bartholomaeus
Allegor.

J. Johannes Reuchlin dedit Oecotapadus
Oecotapadus dedit J. Schimpfio
Schimpfius dedit Graf: Albrus
Albrus dedit M. Hartmanno Banaro

Laudes dno des meo
deus laud

ps lxx Lode Ma. the p dicit
no tu p dicit qd p
cunctis

W X

Psalms.

Hebraice.

Reuchlin ???

Jnc.hebr.

56